

NAD MÁLEM

JSI BYL VĚRNÝ..

1/2023

Průvodce studiem Bible

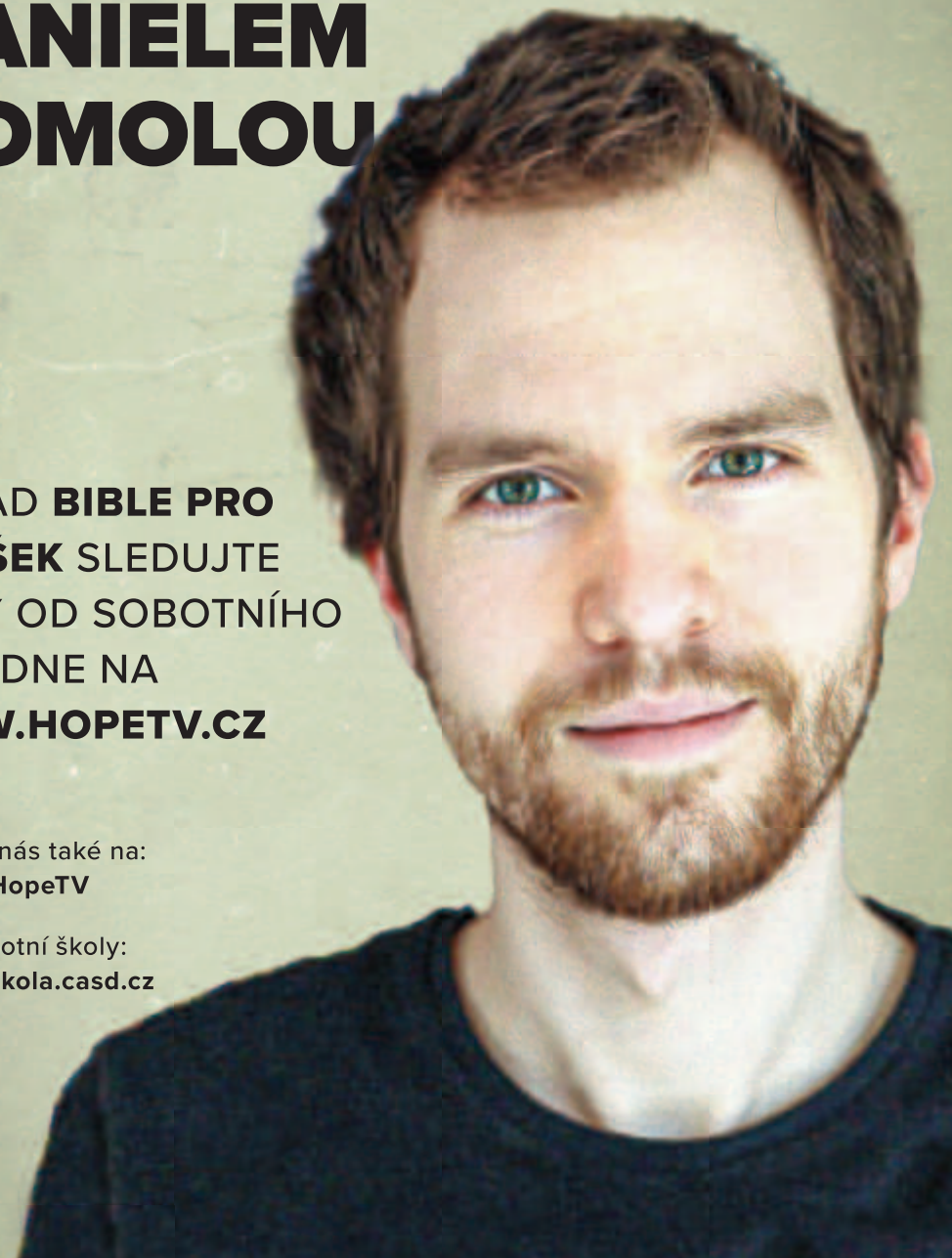
V tomto čtvrtletí otevíráme témata
sobotní školy s teologem

DANIELEM GOMOLOU

POŘAD **BIBLE PRO
DNEŠEK SLEDUJTE
VŽDY OD SOBOTNÍHO
POLEDNE NA
WWW.HOPETV.CZ**

Najdete nás také na:
fb.com/HopeTV

Web sobotní školy:
sobotniskola.casd.cz

NAD MÁLEM JSI BYL VĚRNÝ...

1/2023

Průvodce studiem Bible

Obsah

1. Jsme Božími dětmi
2. Boží smlouvy
3. Desátky
4. Dary a dávání
5. Jak zvládnout dluhy
6. „Ukládejte si poklady v nebi“
7. „Jednomu z těchto mých nepatrných...“
8. Plánování úspěchu
9. Nebezpečí chamtivosti
10. Ochota dávat
11. Hospodaření v těžkých časech
12. Odměna za věrnost

Za materiály ke studiu sobotní školy je zodpovědné oddělení sobotní školy při Generální konferenci Církve adventistů sedmého dne a oddělení sobotní školy při Česko-Slovenské unii. Text materiálů byl při překladu upraven podle pravidel dohodnutých s oddělením sobotní školy při Generální konferenci.

Nad málem jsi byl věrný...

Průvodce studiem Bible

1. čtvrtletí 2023

Autor: G. Edward Reid

Šéfredaktor: Clifford R. Goldstein

Foto: iStock

Grafická úprava a sazba

Vydala Církev adventistů sedmého dne

Vytiskla tiskárna ARTRON, s.r.o., Boskovice

Vydání první, Praha 2022

ISBN 978-80-88026-44-0

ISSN 0409-3208

Úvod

„Nad málem jsi byl věrný...“

Není úplně snadné pochopit, jaký vztah s námi chce navázat náš Bůh, Stvořitel vesmíru, ale už jen tato představa je ohromující! „Hleďte, jak velikou lásku nám Otec daroval: byli jsme nazváni dětmi Božími, a jsme jimi“ (1J 3,1). Nebo jak napsala Ellen G. Whiteová: „Může se tomu rovnat nějaká lidská pocta? Jakého vyššího postavení můžeme dosáhnout než být syny nekonečného Boha? ... Může se tomu vyrovnat nějaké ocenění společnosti?“ (AG 341) Jen kvůli temnotě hříchem ovládaného světa nejsme schopni si dostatečně vážít postavení, které jsme v Ježíši dostali.

Pokud si však nebudeme dávat pozor, lákadla světa nás odvedou pryč od Krista. Boží slovo mluví o satanových pokušeních a svodech. „Kdo chce být bohatý, upadá do osidel pokušení a do mnoha nerozumných a škodlivých tužeb, které strhují lidi do zkázy a záhuby. Kořenem všeho toho zla je láska k penězům. Z touhy po nich někteří lidé zbloudili z cesty víry a způsobili si mnoho trápení“ (1Tm 6,9.10).

Bůh nám dává návod, jak vydělávat finanční prostředky a moudře je používat. Zároveň nám ukazuje, jak se chránit, aby se pro nás majetek nestal něčím, co nás může vést „do zkázy a záhuby“. Více než dva tisíce biblických textů se nějakým způsobem týkají peněz a našeho postoje k majetku. Bůh dává praktický návod, jak zvládat tlak a nejistotu života a zároveň věrně spravovat to, co jsme od něho dostali.

Toto čtvrtletí se budeme věnovat Božímu ideálu pro náš vztah s ním. Budeme studovat, jak si můžeme vybudovat hlubokou a pevnou důvěru v Boha, která vytrvá i v době krize (viz Zj 13,17). Taková důvěra se však nerodí ze dne na den. Věrnou správou svěřených darů se můžeme připravovat už nyní na cokoliv, čemu budeme muset čelit v budoucnosti.

Bohu patří všechno. Když s ním spolupracujeme, svěřuje nám možnost spravovat zdroje, jejichž je vlastníkem. Spasitel chce, aby mu pomáhali očistění a posvěcení lidé. Za tuto velkou výsadu můžeme děkovat tomu, kdo „nás vysvobodil z moci tmy a přenesl do království svého milovaného Syna. V něm máme vykoupení a odpuštění hříchů“ (Ko 1,13.14).

Boží rada ústy moudrého Šalomouna zní: „Cti Hospodina ze svého majetku i prvotinami z celé své úrody!“ (Př 3,9). Je to důležitá rada. Ve Zjevení pak zaznívá volání starších: „Jsi hoden, Pane a Bože náš, přijmout slávu, čest i moc, neboť ty jsi stvořil všechno a tvou vůlí všechno povstalo a jest“ (Zj 4,11).

Žijeme ve velmi náročném období lidských dějin, které je naplněno utrpením a nejistotou. Náš biblický pohled nám však dává důvěru a naději. Když vidíme znamení, o kterých mluvil Ježíš, poznáváme, že velké vyvrcholení dějin v podobě druhého příchodu Krista je velmi blízko – dokonce přede dveřmi. Modlíme se, aby tyto praktické lekce prohloubily vaši víru a důvěru v Boha a povzbudily vás, abyste byli jeho věrnými správci.

G. Edward Reid je vysvěcený kazatel a také právník, který dlouhá léta působil jako vedoucí oddělení správcovství v Severoamerické divizi.

Jsme Božími dětmi

Texty na tento týden

Ga 3,26.29; Ž 50,10–12; 1Pa 29,13.14; Fp 4,19; 1J 5,3; Mt 6,19–21

Základní verš

„Hledte, jak velikou lásku nám Otec daroval: byli jsme nazváni dětmi Božími, a jsme jimi. Proto jsme světu cizí, že nepoznal Boha.“ (1J 3,1)

Úžasnou předností našeho vztahu s Bohem je skutečnost, že nám Bůh důvěřuje. A to tak moc, že nám svěřuje správu svých záležitostí na zemi. Na samém počátku lidských dějin Bůh výslovně svěřil Adamovi a Evě osobní péči o dokonalé stvoření (viz Gn 2,7–9.15). Bůh dal tímto způsobem najevo, že máme pracovat v jeho prospěch na široké škále úkolů: od pojmenování zvířat až po udržování zahrady a naplnění země potomstvem.

Bůh nám žehná, abychom pro tuto práci měli potřebné prostředky, včetně finančních. Zároveň nás pověřil, abychom tyto zdroje spravovali. Vyděláváme peníze, hospodaříme s nimi, sestavujeme rozpočty, dáváme desátky a pořádáme sbírky. Bůh nás povzbuzuje, abychom svěřené prostředky používali nejen k uspokojování vlastních potřeb, ale také k naplňování potřeb druhých a k rozvoji jeho díla. Ač se to může zdát neuvěřitelné, právě nás jako své následovníky Bůh pověřil výchovou svých dětí, stavěním budov potřebných pro jeho dílo a vzděláváním následujících generací.

Tento týden budeme zkoumat výsady a také povinnosti, které vyplývají ze skutečnosti, že jsme součástí Boží rodiny.

Osnova lekce

Úvodní lekce se snaží formulovat biblické základy pojetí naší „zodpovědnosti“ na tomto světě. Vychází z toho, kým je pro nás Bůh a do jaké role jsme byli stvořeni my, aby poté poukázala na praktické důsledky, které z toho pro nás plynou.

I. Dvě základní východiska

- Ef 3,14.15; Ga 3,2–29: Jsme součástí rodiny Božích dětí (neděle)
- Ž 50,10–12; 24,1.2: Vše na tomto světě patří Bohu (pondělí)

II. Praktické důsledky pro náš život

- Ž 23,1–3; 37,25: Jistota, že Bůh se s láskou stará o své děti (úterý)
- Dt 6,4.5; 1J 5,2.3: Bůh očekává, že i my budeme milovat jej i druhé (středa)
- Mt 6,19–21: Toto vědomí ovlivní naše priority (čtvrtek)

JSME SOUČÁSTÍ BOŽÍ RODINY

¹⁴Proto klekám na kolena před Otcem, ¹⁵od něhož pochází každý nebeský i pozemský rod... (Ef 3,14.15)

²⁵Když však přišla víra, nemáme již nad sebou dozorce. ²⁶Vy všichni jste přece skrze víru syny Božími v Kristu Ježíši. ²⁷Neboť vy všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli. ²⁸Není už rozdíl mezi židem a pohanem, otrokem a svobodným, mužem a ženou. Vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši. ²⁹Jste-li Kristovi, jste potomstvo Abrahamovo a dědicové toho, co Bůh zaslíbil. (Ga 3,25–29)

Osobní studium

Jaký obraz představuje text Ef 3,14.15? O jaké naději mluví tyto verše?

Na začátku své služby Ježíš říká: „Vy se modlete takto: Otče náš, jenž jsi v nebesích, buď posvěceno tvé jméno...“ (Mt 6,9). Později stejnou modlitbu opakuje svým učedníkům v soukromí (L 11,2). Ježíš svým následovníkům řekl, abychom jeho Otce oslovovali i my „Otče náš...“. Když se Ježíš po svém vzkříšení setkal s Marií, ta ho chtěla obejmout. Ježíš jí však řekl: „Nedotýkej se mne, dosud jsem nevystoupil k Otcí. Ale jdi k mým bratřím a pověz jim, že vystupuji k Otcí svěmu i Otcí vašemu a k Bohu svěmu i Bohu vašemu“ (J 20,17).

Ježíš je naším bratrem a máme stejného Otce. My všichni jsme díky němu bratry a sestrami. Ježíš se stal členem pozemské rodiny, abychom se my mohli stát členy nebeské rodiny. „Nebe a země jsou spojeny.“ (DA 835; TV 533)

Co říkají následující verše o Božím vztahu k nám? V čem jsou tyto myšlenky povzbuzující?

Ex 3,10

Ex 5,1

Ga 3,26.29

Na rozdíl od pohledu na vznik světa, ve kterém jsme považováni jen za produkt náhody a hostejných přírodních zákonů, nás Písmo učí nejen o existenci Boha, ale také o jeho lásce a o jeho láskyplném vztahu k nám. V Bibli se často používá k zobrazení tohoto vztahu obraz rodiny. Ať už Hospodin nazýval Izraelity „můj lid“, nebo o nás Bůh říká, že jsme jeho syny, či Kristus mluví o Bohu jako o „našem Otcí“, myšlenka je stejná: Bůh nás miluje láskou, kterou k sobě navzájem mají mít členové rodiny. To je dobrá zpráva ve světě, ve kterém se projevuje tolik nepřátelství!

Aplikace

Představ si svět, ve kterém bychom se k sobě navzájem chovali jako ke členům rodiny. Jak se můžeš naučit mít ke všem lidem tak dobrý vztah jako ke svým bratrům a sestram?

BŮH JE VLASTNÍKEM VŠEHO

¹⁰Všechna lesní zvěř mi patří i dobytek na tisíci horách, ¹¹v horách vím o každém ptáku, polní havěť též mám kolem sebe. ¹²Kdybych měl hlad, neřeknu si tobě, mně patří svět se vším, co je na něm. (Ž 50,10–12)

¹Davidův žalm. Hospodinova je země se vším, co je na ní, svět i ti, kdo na něm sídlí. ²To on základ na mořích jí kladl, pevně ji usadil nad vodními proudy. (Ž 24,1.2)

¹³Nyní, Bože náš, vzdáváme ti chválu a oslavujeme tvé skvělé jméno. ¹⁴Vždyť co jsem já a co je můj lid, že máme možnost takto přinášet dobrovolné dary? Od tebe pochází všechno. Dáváme ti, co jsme přijali z tvých rukou. (1Pa 29,13.14)

Mé je stříbro, mé je zlato, je výrok Hospodina zástupů. (Ag 2,8)

Osobní studium

Jaké poselství obsahují úvodní texty? Jak by to mělo ovlivnit náš vztah ke všemu, co vlastníme?

Ž 50,10–12

Ž 24,1.2

1Pa 29,13.14

Ag 2,8

Knihy 1. Paralipomenon zaznamenává od 17. kapitoly touhu krále Davida postavit dům pro Hospodina. O tuto touhu se podělil s prorokem Nátanem, který mu řekl: „Udělej vše, co máš na srdci, neboť Bůh je s tebou“ (1Pa 17,2). V tu noc však Nátan dostal „slovo Boha“, že David nemůže postavit Boží dům (1Kr 5,17.18), protože prolil mnoho krve (1Pa 22,8). Namísto něho má toto dílo vykonat Davidův syn (1Pa 17,11–13; 1Pa 22,9.10). David však vnímal nezkušenost svého syna Šalomouna (1Pa 22,5). Proto po zbytek svého života shromažďoval tak obrovské množství kamene, cedru, železa, zlata, stříbra a mosazi, že „se ani nedalo zvážít“. Když byl na staveništi připraven veškerý stavební

materiál, David svolal vůdce Izraele k obřadu chvály a děků.

Z textu 1Pa 29,13.14 se dozvídáme, že král David chápal, kdo je skutečným zdrojem veškerého bohatství, na jehož shromažďování on a jeho lidé vynaložili čas a prostředky. David v podstatě řekl: Nemůžeme si připsat žádnou zásluhu za veškerý materiál na stavbu. „Od tebe pochází všechno. Dáváme ti, co jsme přijali z tvých rukou.“

Hlavní myšlenka tohoto Davidova vyznání je důležitá pro nás všechny, ať už jsme bohatí, nebo chudí. Jelikož Bůh je Stvořitel všeho (viz Gn 1,1; J 1,3; Ž 33,6.9), je také právoplatným vlastníkem všeho, co existuje, včetně všeho, co vlastníme my – bez ohledu na to, jak těžce, usilovně a poctivě jsme pracovali, abychom svůj majetek získali. Kdyby nebylo Boha a jeho milosti, neměli bychom nic, nebyli bychom ničím, dokonce bychom ani neexistovali. Proto musíme vždy žít s vědomím, že v konečném důsledku Bohu patří všechno, co existuje. Na to máme myslet, když Bohu děkujeme a když ho chválíme za jeho dobrotu.

Aplikace

„Vždyť co jsem já a co je můj lid, že máme možnost takto přinášet dobrovolné dary? Od tebe pochází všechno. Dáváme ti, co jsme přijali z tvých rukou“ (1Pa 29,14). Jaké principy jsou vyjádřeny v těchto slovech? Jak by se měly projevit v našem postoji k Bohu a k tomu, co vlastníme?

ZDROJE DOSTUPNÉ PRO BOŽÍ RODINU

¹Davidův. *Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek.* ²Dopřává mi odpočívát na travnatých nivách, vodí mě na klidná místa u vod, ³naživu mě udržuje, stezkou spravedlnosti mě vede pro své jméno. (Ž 23,1-3)

Od své mladosti, a jsem už starý, jsem neviděl, že by byl opuštěn spravedlivý, nebo že by jeho potomci žebrali o chléb. (Ž 37,25)

Můj Bůh vám dá všechno, co potřebujete, podle svého bohatství v slávě v Kristu Ježíši. (Fp 4,19)

Osobní studium

Největším Božím darem pro jeho děti je Ježíš Kristus, který nám přináší pokoj, odpuštění, milost pro každodenní život, duchovní růst a naději na věčný život.

„Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný“ (J 3,16). „Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi“ (J 1,12).

Spasení je ten nejúžasnější a nejdůležitější dar. Jaký jiný dar bychom od Boha mohli dostat, na kterém by opravdu záleželo z dlouhodobého hlediska, kdybychom nedostali dar spasení? Ať už zde máme cokoli, jednoho dne zemřeme a odejdeme, stejně jako všichni, kdo si na nás kdy vzpomněli; a cokoli dobrého jsme vykonali, bude také zapomenuto. Proto v centru všech našich myšlenek musí být vždy především dar evangelia, tedy ukřižovaný Kristus (1K 2,2).

A přesto nám Bůh spolu se spasením dává mnohem víc. Těm, kteří se znepokojovali, zda budou mít dostatek jídla a oblečení, Ježíš nabídl útěchu a povzbuzení: „Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno“ (Mt 6,33).

Co říkají úvodní verše o tom, jak se Bůh stará o naše každodenní potřeby?

Ž 23,1-3

Ž 37,25

Fp 4,19

Když Ježíš mluvil s učedníky o svém odchodu, slíbil jim dar Ducha svatého. „Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání; a já požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi na věky – Ducha pravdy, kterého svět nemůže přijmout, poněvadž ho nevidí ani nezná. Vy jej znáte, neboť s vámi zůstává a ve vás bude“ (J 14,15-17). „Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít“ (J 16,13).

Sám Duch pak dává Božím dětem úžasné duchovní dary (1K 12,4-11).

Můžeme tedy říci, že Bůh, ve kterém „žijeme, pohybujeme se, jsme“ (Sk 17,28) a který „všemu dává život, dech i všechno ostatní“ (Sk 17,25), je ten Bůh, který nám dává existenci, zaslíbení spasení, materiální požehnání a duchovní dary. A to všechno proto, abychom my byli požehnáním pro druhé. Platí, že ať už máme jakýkoli hmotný majetek, jakékoliv dary nebo talenty, kterými jsme byli obdarováni, jsme Dárci ve všech ohledech zavázáni tím, jak tyto dary používáme.

Aplikace

Za které dary od Boha jsi v životě nejvíce vděčný? Jak využíváš těchto darů pro dobro druhých?

ODPOVĚDNOST ČLENŮ BOŽÍ RODINY

“Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin jediný. ⁵Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou. (Dt 6,4.5)

¹²Nyní tedy, Izraeli, co od tebe požaduje Hospodin, tvůj Bůh? Jen aby ses bál Hospodina, svého Boha, chodil po všech jeho cestách, miloval ho a sloužil Hospodinu, svému Bohu, celým svým srdcem a celou svou duší, ¹³abys dbal na Hospodinova přikázání a nařízení, která ti dnes udílím, aby s tebou bylo dobře. (Dt 10,12.13)

²Podle toho poznáváme, že milujeme Boží děti, když milujeme Boha a jeho přikázání zachováváme. ³V tom je totiž láska k Bohu, že zachováváme jeho přikázání; a jeho přikázání nejsou těžká. (1J 5,2.3)

Osobní studium

Všichni máme radost z duchovních požehnaní a darů, které nám Bůh dává. Je povzbuzující vědět, že jsme součástí Boží rodiny.

Verše Dt 6,4.5 a Mt 22,37 patří mezi nejdůležitější texty v Bibli. Možná se ptáme, jak je možné milovat Boha „celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí“ (Mt 22,37). Odpověď, kterou nám dává Bible, většina lidí nečeká.

Uvažuj o úvodních textech Dt 10,12.13 a 1J 5,2.3. Jaká by měla být naše reakce na vztah lásky s naším nebeským Otcem?

Dodržovat zákon? Poslouchat přikázání? Naneštěstí je pro mnohé křesťany myšlenka dodržování zákona (zejména čtvrtého přikázání) zákonictvím. Tvrdí, že jsme povoláni milovat Boha a milovat svého bližního jako sebe sama. Bůh však mluví jasně: svou lásku projevujeme Bohu a bližním tím, že posloucháme jeho přikázání.

„V tom je totiž láska k Bohu, že zachováváme jeho přikázání“ (1J 5,3). Tento verš jsme zvyklí chápat tak, že důvodem, motivací k zachování přikázání je naše láska k Bohu. To je v pořádku. Ale možná bychom se na tento verš mohli podívat i z jiného pohledu: „Nebo toť jest láska Boží...“ (1J 5,3; BK). To znamená, že Boží lásku poznáváme a zakoušíme právě dodržováním jeho přikázání.

V textu Mt 7,21–27 Ježíš řekl, že ti, kdo slyší a plní jeho slova, jsou jako moudrý stavitel, který postavil svůj dům na skále. Ty, kteří slyší, ale neposlouchají, Ježíš přirovnává k bláznivému staviteli, který si postavil dům na písku, což mělo katastrofální následky. Oba slyšeli slovo, ale zatímco jeden se podle něj zařídil, druhý se rozhodl ho ignorovat. Rozdíl v následcích jejich jednání je obrovský. Zatímco jednoho přivedla jeho rozhodnutí k životu, druhého čekala smrt.

Aplikace

Uvažuj o souvislosti mezi láskou k Bohu a respektováním jeho zákona. Proč by se láska k Bohu měla projevovat právě takovým způsobem? Čím dodržování přikázání odhaluje opravdovou lásku? (Tip: Zamysli se nad následky neposlušnosti Božího zákona.)

POKLAD V NEBI

¹⁹Neukládejte si poklady na zemi, kde je ničí mol a rez a kde je zloději vykopávají a kradou.

²⁰Ukládejte si poklady v nebi, kde je neničí mol ani rez a kde je zloději nevykopávají a nekradou.

²¹Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce. (Mt 6,19–21)

Osobní studium

Jaké zásadní pravdy najdeme v úvodních verších?

Svět je plný příběhů lidí, kteří si nashromáždili velké bohatství, ale nakonec o všechno přišli. Náš svět je velmi nejisté místo, ve kterém se odehrávají války, zločiny, násilí, přírodní katastrofy. Cokoli může způsobit, že člověk v okamžiku přijde o vše, o co usiloval a na čem věrně a poctivě pracoval. A nakonec přijde smrt a veškerý majetek se pro něj stejně stane zbytečným.

Písmo neříká, že je nesprávné být bohatým nebo vlastnit mnoho majetku. Ježíš nás však upozorňuje na to, že je třeba mít k majetku správný, vyvážený postoj a vnímat jeho hodnotu ze správného úhlu pohledu.

Co znamená „ukládat si poklady v nebi“? Znamená to, že na prvním místě v životě nebudeme mít vydělávání peněz a shromažďování majetku, ale Boha a jeho království. Mimo jiné to také znamená, že to, co vlastníme a co jsme nabyli, používáme pro Boží dílo, pro rozvoj jeho království, pro práci

ve prospěch druhých a pro to, abychom byli požehnáním pro jiné.

Když například Bůh povolal Abrahama, plánoval prostřednictvím patriarchy a jeho rodiny požehnat i ostatním lidem. Bůh řekl Abrahamovi, který „byl nazván přítelem Božím“ (Jk 2,23): „Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnáním! Požehnám těm, kdo žehnají tobě, prokleji ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnání veškeré čeledi země“ (Gn 12,2,3).

„A tak lidé víry docházejí požehnání spolu s věřícím Abrahamem“ (Ga 3,9). Máme tedy před sebou stejnou výzvu, jaká byla před Abrahamem.

„Peníze mají velkou cenu, mohou vykonat mnoho dobrého. V rukou Božích dětí se stávají potravou pro hladovějící, nápojem pro žíznivé a oděvem pro nahé. Mohou se stát prostředníkem pomoci utlačovaným a nemocným. Samy o sobě ovšem peníze nemají větší cenu než písek. Pravou hodnotu získávají pouze tehdy, když je používáme k uspokojování životních potřeb, pro blaho druhých nebo pro pokrok Kristova díla.“ (COL 351; PM 178)

Aplikace

„Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce“ (Mt 6,21). Kde je podle tvého srdce tvůj poklad?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Bůh má hluboký zájem o své pozemské děti. Jeho láska k nám je silnější než cokoli jiného. Tím, že nám dal svého Syna, nám vlastně dal celé nebe. Ježíš Kristus tady na zemi žil a zemřel. Nyní slouží jako náš Zástupce v nebi, jako náš Velekněz. Andělé napomáhají tomu, abychom mohli být zachráněni. Nebeský Otec i Duch svatý usilují o naši záchranu.“ (SC 21; CVP 20)

„Jestliže jsme se zřekli svého já a odevzdali se Kristu, jsme členy Boží rodiny a vše, co patří Otci, patří i nám. Bůh nám otevřel všechny své poklady jak tohoto světa, tak i budoucího. Služba andělů, dar Božího Ducha a práce Božích služebníků – to všechno je pro nás. Svět a vše, co je v něm, patří nám natolik, nakolik nám může přinést dobro.“ (MB 110; MON 65)

Otázky k rozhovoru

1. Při pohledu na všechny ty úžasné dary, které Bůh dává svým dětem, si musíme klást podobnou otázku jako žalmista: „Jak se odvděčím Hospodinu za všechno jeho dobrodiní vůči mně?“ (Ž 116,12; ČSP). Udělte si seznam Božích požehnání a darů, které jste v životě dostali (duchovní dary, vztahy i hmotné požehnání). Podělte se o svá zjištění ve třídě sobotní školy. Co se z toho můžete naučit o vděčnosti?
2. Přestože Boha vnímáme především jako našeho Stvořitele, Písmo opakovaně zdůrazňuje, že je i naším Udržovatelem (viz Žd 1,3; Jb 38,33–37; Ž 135,6.7; Ko 1,17; Sk 17,28 a 2Pt 3,7). Všechno – od galaxií ve vesmíru přes tlukot našeho srdce až po síly, které drží pohromadě atomové struktury tvořící veškerou známou hmotu – udržuje v existenci Boží moc. Jak by nám tato biblická pravda měla pomoci pochopit, jak správně hospodařit se vším, co nám Bůh dal? Jak nám tato skutečnost pomáhá správně porozumět smyslu našeho života?
3. Lekce mluvila o tom, že ze všech Božích darů je Ježíš a plán spasení tím největším darem, který jsme dostali. Proč tomu tak je? Co by nám zůstalo, kdyby nebylo Ježíše, spasení a naděje na věčný život? Jeden ateistický spisovatel vylíčil lidi jako „kusy kacířského masa na rozpadajících se kostech“. Proč by měl pravdu, kdyby nebylo daru evangelia?

Boží smlouvy

Texty na tento týden

Mt 10,22; J 6,29; Dt 28,1–14; Př 3,1–10; Mal 3,7–11; Mt 6,25–33

Základní verš

„Jestliže budeš opravdově poslouchat Hospodina, svého Boha, a bedlivě dodržovat všechny jeho příkazy, které ti dnes udílím, vyvýší tě Hospodin, tvůj Bůh, nad všechny pronárody země. A spočinou na tobě všechna tato požehnání, když budeš poslouchat Hospodina, svého Boha.“
(Dt 28,1.2)

Je pozoruhodné, že Bůh s námi uzavřel smlouvy. Většina z nich je bilaterální (dvoustranná), což znamená, že oběma stranám – Bohu i lidem – vyplývají ze smlouvy určité závazky. Příkladem bilaterální smlouvy je „Jestli ty uděláš toto, pak já udělám tamto.“ Nebo „Já udělám toto, pokud ty uděláš tamto.“

Některé ze smluv, jež Bůh uzavřel s lidstvem, jsou jednostranné. Tyto smlouvy jsou vzácnější: „Udělám to, ať už ty uděláš cokoli, nebo neuděláš nic.“ Zde je několik příkladů:

„... on dává svému slunci svítit na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé“ (Mt 5,45). Ať už cokoli děláme nebo neděláme, můžeme se spolehnout na to, že Bůh nám dá slunce a déšť. (Samozřejmě kromě výjimečných případů, kdy Bůh použije třeba sucho jako trest. Viz například 1Kr 17,1–7.)

Po potopě Bůh slíbil lidstvu i všem živým tvorům, že už nikdy nepříjde další potopa, která by pokryla celou zemi (viz Gn 9,9–16), a to bez ohledu na naše činy.

Bůh také řekl: „Setba i žeň a chlad i žár, léto i zima a den i noc nikdy nepřestanou po všechny dny země“ (Gn 8,22). Roční období budou přicházet a odcházet bez ohledu na to, co budou dělat lidé.

Tento týden se budeme věnovat několika důležitým bilaterálním smlouvám mezi Bohem a jeho dětmi. Modleme se, abychom z Boží milosti dodržovali naše závazky plynoucí ze smlouvy s Bohem.

Osnova lekce

Při studiu této lekce si připomeneme, k čemu se ve vztahu k nám Bůh z lásky smluvně zavázal (i když si to nijak nezasloužíme), ale i to, jakou reakci na tuto milost očekává od nás.

- J 6,29; 1J 5,13: Spasení a naše odpověď víry (neděle)
- Dt 28,1.2.13.14: Milost a naše odpověď poslušnosti (pondělí)
- Př 3,1–12: Jeho dobrota a naše odpověď vděčnosti (úterý)
- Mal 3,6–12: Desátky – naše odpověď věrnosti (středa)
- Mt 6,25–34: Jeho péče a naše odpověď důvěry (čtvrtek)

SMLOUVA O SPASENÍ

*Toto píšu vám, kteří věříte ve jméno Syna Božího, abyste věděli, že máte věčný život. (1J 5,13)
Budou vás všichni nenávidět pro mé jméno; ale kdo vytrvá až do konce, bude spasen. (Mt 10,22)
Ježíš jim odpověděl: „Toto je skutek, který žádá Bůh: abyste věřili v toho, koho on poslal.“ (J 6,29)*

¹⁰*Proto se, bratří, tím více snažte upevňovat své povolání a vyvolení. Budete-li to činit, nikdy neklopýtnete. ¹¹Tak se vám široce otevře přístup do věčného království našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. (2Pt 1,10.11)*

Osobní studium

Kristova smrt na Golgotě přinesla nabídku života každému člověku, který kdy žil nebo bude žít. Na rozdíl od příslibu ročních období není spasení jednostranné. Bůh je sice každému nabízí jako dar, ale závisí na nás, jak na tento dar zareagujeme. Nesprávné přesvědčení, že každý bude spasen – ať chce, nebo ne, a to bez ohledu na jeho postoj k daru spasení – se nazývá „universalismus“.

Ježíš však jasně učil, že i když zemřel za celé lidstvo, mnozí lidé kráčejí po široké cestě do záhuby a věčné smrti (Mt 7,13.14).

Co říkají následující texty o tom, jak lidé přijímají dar spasení v Ježíši Kristu?

1J 5,13

Mt 10,22

J 6,29

2Pt 1,10.11

Apoštol Pavel chápal dvoustrannou povahu smlouvy spasení. Věděl, že ho brzy popraví, a přestože ho mnozí jeho společníci opustili, s důvěrou napsal svému příteli Timoteovi, že svou část dohody dodržel: „Neboť já již budu obětován, přišel čas mého odchodu. Dobrý boj jsem bojoval, běh jsem dokončil, víru zachoval. Nyní je pro mne připraven vavřín spravedlnosti, který mi dá v onen den Pán, ten spravedlivý soudce. A nejen mně, nýbrž všem, kdo s láskou vyhlížejí jeho příchod“ (2Tm 4,6–8).

Pavel vlastně říká: Jsem připraven. Bojoval jsem dobrý boj, dokončil jsem svou životní cestu a zachoval jsem si víru. Přestože odkazuje na to, že splnil svůj díl závazku, bylo mu jasné, že spasení je pouze z víry, nikoli ze skutků zákona. Své skutky nebo úspěchy proto nevnímá jako zásluhy, díky kterým dostává spasení. „Vavřín spravedlnosti“, který na něj čeká, je Ježíšova spravedlnost, kterou si Pavel vírou přivlastnil a držel se jí až do konce svého života.

Aplikace

Přestože je spasení nezasloužený dar, jaký je rozdíl mezi těmi, kteří dar přijímají, a těmi, kteří jej nepřijímají? Co přijetí tohoto daru změní v našem životě?

„JESTLIŽE BUDEŠ OPRAVDOVĚ POSLOUCHAT“

1Jestliže budeš opravdově poslouchat Hospodina, svého Boha, a bedlivě dodržovat všechny jeho příkazy, které ti dnes udílím, vyvýší tě Hospodin, tvůj Bůh, nad všechny pronárody země.

2A spočinou na tobě všechna tato požehnání, když budeš poslouchat Hospodina, svého Boha...

*13Hospodin tě učiní hlavou a ne chvostem, budeš vždycky stoupat výš a neklesneš níž, budeš-li poslouchat příkazy Hospodina, svého Boha, které ti dnes udílím, abys je bedlivě dodržoval. 14Ne-
uchýlíš se napravo ani nalevo od žádného ze slov, která vám dnes prikazuji, tím, že bys chodil za jinými bohy a sloužil jim. (Dt 28,1.2.13.14)*

Osobní studium

Kniha Deuteronomium je záznamem Mojžíšových slov, kterými se loučil s druhou generací Izraelitů po čtyřiceti letech putování pouští. Tato poselství zazněla na moábských rovinách východně od Jericha. Kniha Deuteronomium se také někdy označuje jako „Kniha vzpomínek“.

V této knize Mojžíš popisuje věrné Boží jednání s Izraelem. Vypráví o cestě z hory Sínaj do Kádeš-barneje okraji zaslíbené země a také o vzpouře a čtyřiceti letech putování pouští. Znovu Izraelcům připomněl Desatero a zdůraznil dávání desátků a darů. Ale hlavním cílem Deuteronomia je rada poslouchat Boha a přijímat jeho požehnání. Mojžíš vykresluje Boha jako toho, kdo má schopnosti a ochotu starat se o svůj lid.

Přečti si text Dt 28,1–14. Jaká velká požehnání jsou zaslíbena Izraelcům? Co musí Boží lid udělat, aby je skutečně dostali?

Mojžíš velmi toužil po tom, aby lidé pochopili, že Bůh pro ně připravil úžasná, ba přímo zázračná požehnání. Jeho slova

„Jestliže budeš opravdově poslouchat“ zdůrazňují, že jde o jejich věčný osud. Jedná se také o důležitý projev možnosti svobodné volby člověka. Izrael byl Božím vyvoleným národem, příjemcem velkých požehnání a nádherných zaslíbení. Tato požehnání a zaslíbení však nebyla bezpodmínečná. Bylo třeba je uznat, přijmout a jednat podle Božích požadavků.

Nic z toho, co Bůh od svého lidu očekával, nebylo nesplnitelné. „Tento příkaz, který ti dnes udílím, není pro tebe ani nepochopitelný, ani vzdálený. Není v nebi, abys musel říkat: ‚Kdo nám vystoupí na nebe, vezme jej pro nás a ohlásí nám jej, abychom ho plnili?‘ Ani za mořem není, abys musel říkat: ‚Kdo se nám přeplaví přes moře, vezme jej pro nás a ohlásí nám jej, abychom ho plnili?‘ Vždyť to slovo je ti velmi blízko, ve tvých ústech a ve tvém srdci, abys je dodržoval“ (Dt 30,11–14).

Je třeba také připomenout, že kromě požehnání v textu zaznívají i varování před kletbami, které by je postihly, kdyby Boha neposlouchali (Dt 28,15–68). Je jasně řečeno, jaké by byly následky hříchu a vzpoury.

Aplikace

Co pro tebe znamená „opravdově poslouchat“ to, co ti Bůh říká?

CTI HOSPODINA

¹Můj synu, na mé učení nezapomínej, ať tvé srdce příkazy mé dodržuje. ²Prodlouží ti dny a léta života a přidají ti pokoj. ³Ať tě neopouští milosrdenství a věrnost! Přivaž si je na hrdlo, napiš je na tabulku svého srdce. ⁴Tak najdeš milost a uznání v očích Božích i lidských. ⁵Důvěřuj Hospodinu celým srdcem, na svoji rozumnost nespolehej. ⁶Poznávej ho na všech svých cestách, on sám napřímí tvé stezky. ⁷Nebud' moudrý sám u sebe, boj se Hospodina, od zlého se odvrát. ⁸To dá tvému tělu zdraví a svěžest tvým kostem. ⁹Cti Hospodina ze svého majetku i prvotinami z celé své úrody! ¹⁰Bohatě se naplní tvé sýpky, moštem budou přetékat tvé kádě. ¹¹Neodvrhuj, můj synu, Hospodinovo kárání, neprotiv se jeho domlouvání. ¹²Vždyť Hospodin domlouvá tomu, koho miluje, jako otec synu, v němž našel zalíbení. (Př 3,1–12)

Osobní studium

Kniha Přísloví nemluví ani tak o tom, co je dobré a co špatné, jako o tom, co je moudré a co ne. Při čtení knihy si člověk uvědomí výhody moudrosti a úskalí pošetilosti.

Jaká zaslíbení se nacházejí v úvodním textu Př 3,1–12? Co jsou „prvotiny z úrody“? Jakou roli hrají v našem vztahu k Bohu?

Bůh od nás chce, abychom ho měli na prvním místě i při správě našeho majetku. Vyjadřujeme tím, že on je vlastníkem všeho a že se o nás stará. Bůh zároveň říká, že dáme-li jej na první místo, pak požehná všechno ostatní. Dát Boha na první místo je činem víry. Projevujeme tím, že důvěřujeme Hospodinu celým svým srdcem. Ukazujeme, že spoléháme na něj, ne na vlastní moudrost. To je mimořádně důležité, protože v životě se odehrává příliš mnoho situací, kterým nerozumíme a nedávají nám smysl.

Ze všeho nejvíc nás k víře v Boha a jeho lásku podněcuje to, co vykonal na kříži.

Ježíš je nejen náš Stvořitel (J 1,1–4) a náš Udržovatel (Žd 1,3), ale také náš Vykupitel (Zj 5,9). Pokud si to uvědomujeme, pak dát Bohu to první ze všeho, co získáme, je to nejmenší, co můžeme udělat.

„Pán si nejen činí nárok na desátek, ale říká dokonce, jak mu má být vyhrazen. Cti Hospodina ze svého majetku i prvotinami z celé své úrody.“ Zjišťujeme, že nemáme nejprve použít své finanční prostředky pro sebe a Pánu přinést zbytek, i kdyby šlo o pocitivý desátek. Boží podíl má být oddělen jako první.“ (RH 10. 11. 1896)

Bůh nám říká, že pokud ho dáme na první místo, naše „sýpky se naplní hojností“ (Př 3,10; ČSP). To ovšem znamená, že se jednoho dne vzbudíme a naše stodoly a sýpky budou zázrakem plné. V životě věřícího člověka to funguje jinak. Bible obsahuje mnoho zásad dobrého správcovství, pečlivého plánování a finanční zodpovědnosti. Naší první a hlavní zodpovědností je věrnost v tom, k čemu nás Bůh povolává.

Aplikace

Jak se můžeme naučit důvěřovat Bohu a jeho zaslíbením i v době finančních potíží a problémů, když i přes naši věrnost zůstávají naše „sýpky“ prázdné?

SMLOUVA O DESÁTCÍCH

⁶ „Já, Hospodin, jsem se nezměnil, ani vy jste nepřestali být syny Jákobovými. ⁷ Už za dnů svých otců jste se odchyliili od mých nařízení a nedbali jste na ně. Navraťte se ke mně a já se navrátím k vám, praví Hospodin zástupů. Ptáte se: „Jak se máme vrátit?“ ⁸ Smí člověk okrádat Boha? Vy mě okrádáte. Ptáte se: „Jak tě okrádáme?“ Na desátcích a na obětech pozdvihování. ⁹ Jste stíženi kletbou proto, že mě okrádáte, celý ten pronárod! ¹⁰ Přinášejte do mých skladů úplné desátky. Až bude ta potrava v mém domě, pak to se mnou zkuste, praví Hospodin zástupů: Neotevřu vám snad nebeské průduchy a nevyleji na vás požehnaní? A bude po nedostatku. ¹¹ Kvůli vám se obořím na škůdce, aby vám nekazil plodiny země, abyste na poli neměli neplodnou vinnou révu, praví Hospodin zástupů. ¹² Všechny národy vám budou blahorečit a stanete se vytouženou zemí, praví Hospodin zástupů.“ (Mal 3,6–12)

Osobní studium

Mezi odevzdáváním desátků a naším vztahem k Bohu existuje úzké duchovní spojení. Izraelitům se dařilo, když poslouchali Boha a byli věrní v desátcích. Když desátky zanedbávali, dostávali se do potíží. Zdá se, že život národa byl neustálým střídáním dobrých a špatných období. Buď byli poslušní a dařilo se jim dobře, nebo se chovali vzpurně a následkem byly problémy. Právě v jednom z těchto období nevěry Hospodin prostřednictvím proroka Malachiáše promluvil k národu a navrhl mu dvoustrannou smlouvu.

Jaká zaslíbení a povinnosti jsou uvedeny v úvodním textu (Mal 3,6–12)?

Hospodin slíbil lidem, že když se k němu vrátí, vrátí se i on k nim. Když se ptali, v čem má jejich návrat spočívat, výslovně jim řekl, aby ho přestali okrádat o desátky a dary. To špatné, co na ně doléhalo, bylo přímým důsledkem jejich nesprávného jednání. Boží řešení problému bylo následující: „Přinášejte do mých skladů úplné desátky“ (Mal 3,10). Pokud se lid rozhodne poslechnout, Bůh říká: „Neotevřu vám snad nebeské průduchy a nevyleji na vás požehnaní? A bude po nedostatku“ (Mal 3,11). Boží požehnaní

znamená, že lidé nebudou mít v ničem nedostatek. Namísto obav o vlastní existenci budou moci pomáhat druhým a Boží dílo bude pokračovat.

„Ten, který dal svého jednorozeného Syna, aby za vás zemřel, s vámi uzavřel smlouvu. Dává vám svá požehnaní a na oplátku od vás požaduje, abyste mu přinášeli své desátky a oběti. Nikdo se nikdy neodvážil říci, že tento princip nemohl pochopit. Boží plán týkající se desátků a obětí je jednoznačně představen ve třetí kapitole Malachiáše. Bůh lidi vyzývá, aby byli věrní smlouvě, kterou s nimi uzavřel.“ (CS 75)

Jedno období, kdy byl národ věrný Bohu a prožíval prosperitu, je zaznamenáno během vlády krále Ezechiáše. V Judsku nastalo skutečné probuzení a lidé začali věrně odevzdávat své desátky a oběti do chrámového skladu. „Jak se ta výzva rozšířila, Izraelci přinášeli množství prvotin obilí, moštu, čerstvého oleje, medu i všeho, co se urodilo na poli. Též desátky ze všeho přinášeli v hojnosti“ (2Pa 31,5). Lidé přinesli velké množství darů, které byly důkazem Hospodinova požehnaní. Skladové prostory musely být dokonce rozšířeny, aby bylo kde dary uskladnit.

Aplikace

Co tvá věrnost při odevzdávání desátků říká o tvé víře a o tvém vztahu k Bohu?

HLEDEJTE NEJPRVE...

²⁵Proto vám pravím: Nemějte starost o svůj život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Což není život víc než pokrm a tělo víc než oděv? ²⁶Pohleďte na nebeské ptactvo: neseje, nežne, nesklíží do stodol, a přece je váš nebeský Otec živí. Což vy nejste o mnoho cennější? ²⁷Kdo z vás může o jedinou píď prodloužit svůj život, bude-li se znepokojovat? ²⁸A o oděv proč si děláte starosti? Podívejte se na polní lilie, jak rostou: nepracují, nepředou – ²⁹a pravím vám, že ani Šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oděn jako jedna z nich. ³⁰Jestliže tedy Bůh tak obléká polní trávu, která tu dnes je a zítra bude hozena do pece, neobleče tím spíše vás, malověrní? ³¹Nemějte tedy starost a neříkejte: Co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat? ³²Po tom všem se shánějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete. ³³Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno. ³⁴Nedělejte si tedy starost o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost vlastního trápení. (Mt 6,25–34)

Osobní studium

Marek ve svém evangeliu poznamenává, že lidé poslouchali Ježíše s radostí (Mk 12,37). Většina těch, kteří Ježíše následovali ve velkých zástupech, patřila mezi obyčejné lidi. Nasytil je a oni slyšeli kázání na hoře. Ježíšovo poselství znělo v podstatě taktó: Víím, že se snažíte zajistit své rodiny. Trápíte se, jestli budete mít dost jídla na každý den. Usilujete o pořízení oblečení, které potřebujete, aby vám v noci nebyla zima. Navrhují vám toto...

Jaké zaslíbení dal Ježíš v kázání na hoře v úvodních verších Mt 6,25–34? Co měli lidé udělat a jaký postoj měli zaujmout, aby se toto zaslíbení stalo v jejich životě realitou?

Už jsme si řekli, že mnohá Boží zaslíbení mají prvky dvoustranné smlouvy. To znamená, že pro to, abychom dostali požehnání, musíme také my něco udělat.

Přečtěte si následující texty. Co se v nich říká o tom, jak se má chovat člověk, a jaké

zaslíbení v nich dává Bůh? V čem spočívá „dvoustrannost“ Boží nabídky?

Iz 26,3

1J 1,9

2Pa 7,14

Všechny tyto verše (a mnohé další) se zabývají vzájemným propojením Božího a našeho jednání. Bůh je svrchovaný Stvořitel a Udržovatel života. Zároveň platí, že spase-ní je největším darem milosti, který si nijak nemůžeme zasloužit. Přesto máme i my lidé zde na zemi ve velkém sporu svůj důležitý úkol. Máme dar svobodné vůle a musíme se rozhodnout, zda v souladu s působením Ducha svatého poslechneme Boží volání. Přestože nám Bůh nabízí svá velká požehnání a život, my si můžeme zvolit zlořečení a smrt. Není divu, že Bůh říká: „Vyvol si tedy život, abys byl živ ty i tvé potomstvo“ (Dt 30,19).

Aplikace

Jaká rozhodnutí tě mohou přivést blíž k Bohu? V čem se ještě potřebuješ rozhodnout, abys mohl v této rozbouřené době prožívat klid?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Jestliže Boží lid v kterémkoli dějinném období s nadšením a ochotně plnil Boží plán pravedelných darů [desátek] a přinášel své dary a oběti, vždy pocítil věčně platné zaslíbení, že úspěch našeho snažení je úměrný poslušnosti Hospodinových požadavků. Když lidé uznali Boží nároky, plnili Boží vůli a svými dary projevovali úctu Bohu, jejich stodoly se vrchovatě naplnily. Když však lidé okrádali Boha a nedávali desátky a dary, pocítili, že okrádají nejen jeho, ale i sebe, protože Bůh omezil svá požehnání podobně, jako lidé omezili své dary Bohu.“ (3T 395)

Bible velmi jasně říká, že jsme spaseni jediné vírou, protože spasení je darem Boží milosti. Naše poslušnost Božích příkazů a požadavků je odpovědí na Boží milost. Ani když se chováme správně, nijak nám tím na spasení nevzniká žádný nárok. Vždyť kdyby tomu tak bylo, nešlo by pak ani o dar, ani o milost (viz Ř 4,1–4).

Když se podíváme na Boží dvoustrannou smlouvu s námi, můžeme vidět na jedné straně Boží požehnání a na druhé straně naši zodpovědnost. Naše pozitivní reakce na Boží nabídku způsobuje, že si s ním vytváříme vztah a ovlivňujeme tím náš osud. Poslušnost – věrnost a služba lásky – je opravdovým znakem učenictví. Víra nás neosvobozuje od poslušnosti. Naopak, je to víra a pouze víra, co nás činí účastníky Kristovy milosti, a to nám umožňuje žít v poslušnosti, kterou od nás Bůh žádá.

Otázky k rozhovoru

1. Říká se, že pokud by byl každý adventista věrný v dávání desátek, naše církve by měla více než dost peněz na to, aby udělala vše, co potřebuje k šíření poselství. Jak v této oblasti pomáháte církvi, aby mohla konat dílo, ke kterému byla povolána?
2. Zamyslete se více nad myšlenkou, jak důležitá jsou naše rozhodnutí a naše skutky ve vztahu k Bohu. Co potřebujeme udělat, abychom se při uvažování o důležitosti skutků poslušnosti (včetně věrnosti v desátech a dobré správě svěřených darů) nechytili do pastí zákonictví?
3. Ve třídě sobotní školy si promluvte o aplikační otázce z úterní lekce. Proč přicházejí do života potíže i přes naši věrnost? Co můžeme udělat pro to, abychom se v problémech nenechali odradit od Boha a od víry?

Desátky

Texty na tento týden

Gn 14,18–20; Mal 3,10; Dt 12,5–14; Lv 27,30; 1Kr 17,9–16; 1K 4,1.2

Základní verš

„Přinášejte do mých skladů úplné desátky. Až bude ta potrava v mém domě, pak to se mnou zkuste, praví Hospodin zástupů: Neotevřu vám snad nebeské průduchy a nevyleji na vás požehnáni? A bude po nedostatku.“ (Mal 3,10)

V Gn 14,17–24 sledujeme Abrahama, jak se vrací z úspěšné mise na záchranu svého synovce Lota, jeho rodiny a dalších lidí odvedených ze Sodomy. Sodomský král nabídl Abrahamovi veškerou kořist z bitvy, Abraham však tuto nabídku odmítl. Byl to silný důkaz, že Abraham spoléhal jen a jen na Hospodina. Kromě toho dal Malkisedekovi, šálemskému králi, „desátek ze všeho“, co měl (Gn 14,20).

Po těchto událostech Hospodin patriarchovi řekl: „Nic se neboj, Abrame, já jsem tvůj štít, tvá přehojná odměna“ (Gn 15,1). Tento výrok znamená, že se Bůh k Abrahamovi přiznává jako jeho Ochránce a Živitel. O několik století později řekl Mojžíš Izraelcům, kteří se připravovali na vstup do Kanaánu: „Budeš odvádět desátky z veškeré úrody své setby, která každoročně na poli vyrostе [...] aby ses učil bát Hospodina, svého Boha, po všechny dny“ (Dt 14,22.23).

Ellen G. Whiteová napsala: „Od lidí se vyžadovalo, aby obětovali Bohu dary pro náboženské účely už dávno předtím, než Mojžíš dostal jasná pravidla a příkazy. Dělo se tak dokonce už za časů Adama.“ (3T 393)

Co se z uvedených příkladů můžeme naučit pro náš život víry?

Osnova lekce

Ve třetí lekci se zaměříme specificky na biblická nařízení o přinášení desátků, jeho praktické podobě a významu v Božím plánu.

- Gn 14,18–20: Desátky a Boží děti všech dob (neděle)
- Mal 3,10: Místo určení desátků (pondělí)
- Lv 27,30; Nu 18,21–24: Desátky a podpora služby evangelia (úterý)
- 1Kr 17,8–16: Desátky jako prioritní „platba“ (středa)
- 1K 4,1.2: Desátky jako projev věrnosti (čtvrtek)

PRINCIP DESÁTKŮ

¹⁸A šálemský král Malkisedek přinesl chléb a víno; byl totiž knězem Boha nejvyššího. ¹⁹Požehnal mu: „Požehnan buď Abram Bohu nejvyššímu, jemuž patří nebesa i země.“ ²⁰Požehnan buď sám Bůh nejvyšší, jenž ti vydal do rukou tvé protivníky.“ Tehdy mu dal Abram desátek ze všeho. (Gn 14,18–20)

Osobní studium

Znovuzrozený člověk přijímá Boha jako svého Stvořitele, Udržovatele, Vykupitele a Pána vesmíru. Kříž mění naši zaměřenost na sebe, naše sobectví. Bůh si nárokuje pro sebe celé lidské srdce. Z našeho času si Bůh vyhradil pro sebe jednu sedminu (Ex 20,8–11), z materiálních věcí jednu desetinu. Tato desetina se v Bibli i dějinách nazývala desátek. Desátek je ta část našeho příjmu, kterou vracíme Bohu. Chápeme, že vše, co máme, patří v první řadě Bohu. Zákon o desátcích daný Izraeli na hoře Sínaj poukazuje na to, že desátek je svatý a patří Hospodinu (viz Lv 27,30.32). Bůh žádá jen svých deset procent. Naše oběti vděčnosti jsou odděleny od desátků a jsou navíc. Desátky jsou svědectvím naší křesťanské oddanosti. Nikde v Bibli nenajdeme náznak, že by byl Boží podíl menší než desetina.

Uvažuj o textech Gn 14,18–20 a Žd 7,1–9. Jaká byla Abrahamova reakce na setkání s Malkisedekem? Proč takhle zareagoval?

První zmínka o desátku v Bibli je právě v Genesis 14. kapitole, která vypráví příběh o setkání Malkisedeka s Abrahamem. Poslední zmínka o desátcích v Bibli připomíná

totéž setkání. V Žd 7,1–9 se mluví o desátku sedmkrát. V těchto verších jsou v řečtině různá vzájemně zaměnitelná vyjádření: desátek, desetina. Autor listu Židům připomíná, že ani Malkisedek, ani Kristus nebyli z kmene Lévi. Z toho vyplývá, že princip placení desátků vznikl dříve, než byli ustanoveni Léviovci, a je na nich nezávislý. Desátky se tedy nevztahují jen na Izraelce a nemají svůj původ na Sínaji.

Uvažujte o textu Gn 28,13.14.20–22. Co Bůh slíbil, že udělá pro Jákoba? Jaká byla Jákobova reakce na Hospodinovo zaslíbení?

Když Jákob utekl před rozzlobeným bratrem Ezauem z domu, zdálo se mu jedné noci o žebříku, který vystupoval ze země do nebe. Andělé po něm chodili nahoru a dolů. Bůh stál na vrcholu a slíbil, že bude s Jákobem a jednoho dne ho přivede zpět domů. Jákob tehdy slíbil: „Bude-li Bůh se mnou, bude-li mě střežit na cestě, na niž jsem se vydal, dá-li mi chléb k jídlu a šat k odívání a navrátím-li se v pokoji do domu svého otce, bude mi Hospodin Bohem. Tento kámen, který jsem postavil jako posvátný sloup, stane se domem Božím. A ze všeho, co mi dáš, odvedu ti poctivě desátky“ (Gn 28,20–22).

Aplikace

Proč je důležité pochopit, že desátky, podobně jako sobota, nebyly něco, co mělo původ ve starověkém právním či náboženském systému Izraelců? Co by tato skutečnost měla říci nám, kteří žijeme po událostech na kříži?

CO JE TO „SKLAD“

Přinášejte do mých skladů úplné desátky. Až bude ta potrava v mém domě, pak to se mnou zkuste, praví Hospodin zástupů: Neotevřu vám snad nebeské průduchy a nevyleji na vás požehnaní? A bude po nedostatku. (Mal 3,10)

Osobní studium

Kam by měl podle úvodního verše směřovat náš desátek?

Přestože v textu nejsou uvedeny konkrétní pokyny, je zřejmé, že Boží lid věděl, co znamená výraz „sklady“ („obilnice“; BK). Bůh prostřednictvím proroka v tomto verši hovoří o „potravě v mém domě“. Jeho lid chápal, že Božím domem byla zpočátku svatyně postavená na poušti podle detailních plánů, které dostal Mojžíš na hoře Sínaj. Později, když Izrael žil v zaslíbené zemi, bylo tímto místem nejprve Šílo a později chrám v Jeruzalémě.

Přečtěte si text Dt 12,5–14. Tyto verše nenaznačují, že by Boží děti mohly podle vlastního uvážení rozhodovat, kde budou obětovat a kam budou přinášet své desátky a dary. Co se můžeme z těchto zásad naučit?

Jako členové Boží rodiny chceme pochopit a praktikovat jeho vůli také v souvislosti s dary a desátkami. V biblickém záznamu se dozvídáme, že Izraelci měli třikrát v roce

putovat do domu Hospodina, svého Boha (na slavnost nekvašených chlebů spojenou se svátkem pesach, slavnost sklizně prvotin – letnice – a slavnost sklizně spojenou se svátkem stánků; Ex 23,14–17). Tam měli osobně přinést své oběti, desátky a dary, aby tak chválili a uctivali Boha. Potom levité rozdělili desátky svým bratrům po celé zemi (viz 2Pa 31,11–21; Neh 12,44–47; 13,8–14). V souladu s tímto principem biblického centrálního skladu („zásobárny“) určila Církev adventistů sedmého dne místní sdružení a unie jako „sklady“, z nichž je jménem celosvětové církve placena služba kazatelů.

Pro zjednodušení dnes členové sboru přinášejí desátky do místního sboru, kde je předávají v rámci bohoslužby (samozřejmě je dnes možná i bezhotovostní úhrada). Místní pokladníci pak předávají desátek do „zásobárny“ v příslušném sdružení církve. Tento systém správy desátků, nastíněný a ustanovený Bohem, přispěl k tomu, že Církev adventistů sedmého dne se mohla rozrůst po celém světě.

Aplikace

Představ si, že by se každý rozhodl dávat desátky kam chce, podle vlastního uvážení. Jaký vliv by to mělo na celosvětový rozvoj církve? Proč by byla taková praxe škodlivá a v rozporu s Písmem?

POUŽITÍ DESÁTKŮ

Všechny desátky země z obilí země a z ovoce stromů budou Hospodinovy; jsou svaté Hospodinu. (Lv 27,30)

²¹Léviovcům dávám v Izraeli za dědictví všechny desátky za jejich službu, neboť oni konají službu při stanu setkávání. [...] ²³Službu při stanu setkávání budou konat pouze lévijci; sami budou odpovědni za každou svou nepravost. To je provždy platné nařízení pro všechna vaše pokolení. A nebudou mít uprostřed Izraelců dědictví. ²⁴Zato dávám lévijcům za dědictví desátky Izraelců, které pozdvihují k Hospodinu v oběť pozdvihování. Proto jsem jim řekl, že nebudou mít uprostřed Izraelců dědictví. (Nu 18,21.23.24)

Osobní studium

K čemu měly podle dnešních úvodních veršů sloužit desátky?

Bůh je vlastníkem všeho (Ž 24,1) a očividně nepotřebuje peníze. Ale protože desátky jsou jeho, říká nám, co s nimi máme dělat. Desátky mají podporovat službu evangelia. A proto mají být potřeby kazatelů a evangelistů placeny z Božího desátku.

Kmen Lévi – kněží – nezískal žádný dědičný majetek jako ostatní kmene. Léviovci dostali určitá města, včetně útočištních měst, a dostatek půdy kolem těchto míst na soukromé zahrady. Desátky sloužily k podpoře kmene Lévi. A i oni sami také odváděli desátky ze svých příjmů.

Co říká svým posluchačům apoštol Pavel ve Sk 20,35?

Desátky jsou důležité, protože nám pomáhají navázat vztah důvěry s Bohem. Vzít desetinu svého příjmu a „rozdat ji“ (ačkoli

technicky stejně patří Bohu), to skutečně vyžaduje akt víry. Uplatňováním této zásady bude naše víra slít.

Zamysleme se nad dobou konce, kdy věrni nebudou moci kupovat ani prodávat, jak je popsáno ve Zjevení 13–14 (viz také 11. lekce). Uvědomme si, že čas konce bude komplikovaným obdobím, proto potřebujeme již dnes rozvíjet svou důvěru v Boha a v jeho prozřetelnost, moc a lásku. Věrné dávání desátku nám pomáhá rozvíjet tuto důvěru. Už dnes se potřebujeme naučit důvěřovat Bohu, ať se nacházíme v jakékoli situaci.

Druhým velkým důvodem pro věrnost ve finanční oblasti je přístup k zaslíbeným hmatatelným Božím požehnáním. Jako součást smlouvy o desátcích Bůh svým věrným zaslíbil požehnání, která přesahují naše představy. Nebudeme „mít dost místa“, abychom je mohli přijmout. Pak budeme moci nejen pomáhat potřebným, ale také přispět k podpoře Božího díla.

Aplikace

Jaká je tvá zkušenost s principem, že „blaženější je dávat než brát“ (Sk 20,35; ČSP)?

DESÁTKY JAKO PRIORITY

⁸I stalo se k němu slovo Hospodinovo: ⁹„Vstaň a jdi do Sarepty, jež je u Sidónu, a usad' se tam. Hle, přikázal jsem tam jedné vdově, aby tě opatrovala potravou.“ ¹⁰Vstal tedy a šel do Sarepty. Přišel ke vchodu do města, a hle, jedna vdova tam sbírá dříví. Zavolal na ni: „Naber mi prosím trochu vody do nádoby, abych se napil.“ ¹¹Když ji šla nabrat, zavolal na ni: „Vezmi pro mě prosím s sebou skývu chleba.“ ¹²Řekla: „Jakože živ je Hospodin, tvůj Bůh, nemám nic upečeno, mám ve džbánů jen hrst mouky a v láhvi trochu oleje. Hle, sbírám trochu dříví. Pak to půjdu připravit pro sebe a svého syna. Najíme se a zemřeme.“ ¹³Elijáš jí řekl: „Neboj se. Jdi a udělej, co jsi řekla. Jen mi z toho nejdřív připrav malý podpopelný chléb a přines mi jej. Potom připravíš jídlo pro sebe a svého syna, ¹⁴neboť toto praví Hospodin, Bůh Izraele: „Mouka ve džbánů neubude a olej v láhvi nedojde až do dne, kdy dá Hospodin zemi déšť.““ ¹⁵Šla a udělala, jak Elijáš řekl, a měla co jíst po mnoho dní ona i on i její dům. ¹⁶Mouka ve džbánů neubývala a olej v láhvi nedocházel podle slova Hospodinova, které ohlásil skrze Elijáše. (1Kr 17,8–16)

Osobní studium

Jaká byla situace vdovy předtím, než k ní Elijáš přišel? Co od ní prorok žádal jako první, než se postará o sebe a svého syna? Co se můžeme z tohoto příběhu naučit?

Vdově ze Sarepty Bůh řekl, že za ní přichází Boží muž (1Kr 17,9). Když Elijáš přišel, vysvětlila mu svou hroznou situaci. Elijáš nejprve požádal o vodu, potom i o jídlo. Prorok ji žádal, aby nejprve naplnila jeho potřeby, což mohlo vzbudit oprávněné obavy. Elijáš však ženu povzbudil: „Neboj se...“ (1Kr 17,13). Potom dodal: „Neboť toto praví Hospodin, Bůh Izraele: „Mouka ve džbánů neubude a olej v láhvi nedojde až do dne, kdy dá Hospodin zemi déšť““ (1Kr 17,14).

Ze strany proroka nešlo o sobecké počínání, ale chtěl ženu vystavit zkoušce víry.

„Každý má posuzovat sám sebe a dát podle svého rozhodnutí.“ (4T 469)

Tento biblický příběh nám ukazuje, že moje víra v Boha se projeví i tím, že mu dám to, co mu náleží, jako prvnímu – s důvěrou, že se o mě postará s tím, co mi zůstane.

Desátky počítáme z příjmu, pokud jsme zaměstnání. Jsme-li osoby samostatně výdělečně činné s vlastním podnikáním, platíme desátek z našeho zisku. V mnoha zemích se z platu zaměstnance odvádějí povinné daně a poplatky, které slouží k pokrytí výdajů státu (školy, bezpečnost, silnice a mosty, podpora v nezaměstnanosti) a také na odvody sociálního a zdravotního pojištění. Často zaznívá otázka, zda máme desátky odvádět z hrubé nebo z čisté mzdy. Ti, kteří jsou osobami samostatně výdělečně činnými, si mohou odečíst náklady na podnikání, aby určili svůj skutečný zisk před odečtením daní.

Studie mezi členy církve ukazují, že většina z nich dává desátky z hrubého příjmu, tedy před zdaněním. Generální konference v roce 1990 zveřejnila zásady a směrnice o placení desátků: „Desátek by se měl počítat z hrubé částky příjmu před zákonnými nebo jinými srážkami. Ty zahrnují daně z příjmu, za které stát poskytuje služby a jiné výhody občanům. Příspěvky do sociálního zabezpečení mohou být odečteny.“ (Viz *Tithing Principles and Guidelines*, 111-F, s. 22.)

Aplikace

Jak bys vysvětlil pozhnání plynoucí z dávání desátků někomu, kdo ještě nemá vlastní zkušenost? O jaká pozhnání se jedná a jak mohou posílit naši víru?

VĚRNÝ DESÁTEK

¹Proto ať nás všichni pokládají za služebníky Kristovy a správce Božích tajemství. ²Od správců se nežadá nic jiného, než aby byl každý shledán věrným. (1K 4,1,2)

¹⁹Po dlouhé době se pán těch služebníků vrátil a začal účtovat. ²⁰Přistoupil ten, který přijal pět hřiven, přinesl jiných pět a řekl: „Pane, svěřil jsi mi pět hřiven; hle, jiných pět jsem jimi získal.“

²¹Jeho pán mu odpověděl: „Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána.“ (Mt 25,19–21)

Osobní studium

Co je podle textu 1K 4,1,2 nejdůležitější charakteristikou Božích služebníků a správců? Jak tomuto požadavku rozumíš?

Co znamená být věrný v souvislosti s dáváním desátků? Tento týden jsme prostudovali několik základních pohledů na desátek:

1. Výška desátku – je to desetina z našeho příjmu nebo zisku.
2. Místo určení – „sklady“, místa, ze kterých jsou placeni služebníci evangelia.
3. Desátek jako vyjádření respektu vůči Bohu a uznání, že mu patří první část našeho příjmu.
4. Použití desátku pro správný účel – na podporu evangelia.

Jako členové církve máme zodpovědnost za všechny tyto aspekty desátků. A přestože o konkrétním využití (bod čtyři) rozhodují především pověřeni pracovníci církve, nezbavuje nás to odpovědnosti za správné využití finančních prostředků v církvi. Na rozdíl od různých darů není dávání de-

sátků ponecháno na našem vlastním uvážení. Pravidla nestanovujeme my, ale Bůh. Pokud mu nevracím celý desátek, pak nejde o desátek. A pokud desátek nepřináším do „skladu“, pak desátek také nedávám.

Uvažujte znovu o textu Mt 25,19–21. Kdy zaznívá výzva k účtování toho, jak jsme hospodařili s Božími prostředky? Jaká slova zaznívají na adresu těch, kteří byli „věrní“ ve správě Božích věcí?

„Přinášejte do mých skladů úplné desátky“ (Mal 3,10) požaduje Bůh. Není to výzva k projevům vděčnosti či štědrosti. Je to jednoduše otázka poctivosti. Desátek je jeho a on nás vybízí, abychom mu vrátili to, co mu patří.“ (Ed 138; Vých 83)

Hospodařit pro Boha je nejen jedinečná výsada, ale také obrovská zodpovědnost. Bůh nám žehná a zachovává nás. A žádá od nás jen desetinu z toho, co z jeho milosti získáváme. Potom Bůh používá svůj desátek, aby se postaral o ty, kdo konají službu evangelia, podobně jako to dělal pro kmen Lévi v dobách starověkého Izraele.

Aplikace

Někteří argumentují, že se jim nelíbí, jak se používají jejich peníze z desátků, a proto buď neodvádějí desátky, nebo je posílají někam jinam. Bůh však nikde neřekl: „Přineste celý desátek do mých skladů, ale jen v případě, že jste si jisti, že jsou využity správně...“ Jak vnímáte tuto otázku?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Pokud by všechny desátky našeho lidu přicházely do Boží pokladny tak, jak by měly, přineslo by to takové požehnání, že dary a oběti pro svaté účely by se zdesetinásobily a spojení mezi Bohem a člověkem by zůstalo otevřené.“ (4T 474)

Uvedené tvrzení je úžasné. Kdybychom byli všichni věrní v dávání desátek, Bůh by nám požehnal finančními prostředky a základ pro naše dary by se znásobil.

„Ve třetí kapitole Malachiáše je uvedena smlouva, kterou Bůh uzavřel s člověkem. Hospodin zde upřesňuje způsob, jak bude svými dary žehnat těm, kteří mu věrně vrátí desátky a oběti.“ (RH, 17. prosince 1901)

„Měli bychom stále myslet na to, že Boží požadavky na nás mají přednost před všemi jinými. Bůh nám dává štědré dary a uzavřel s lidmi smlouvu, že desetinu svého majetku budou vracet Bohu. Bůh milostivě svěřuje lidem ke správě své poklady, ale o desetiné říká: Ta patří mně. Tak ochotně, jako Bůh svěřuje lidem svůj majetek, má člověk vrátit Bohu poctivý desátek ze všeho svého majetku. Původcem tohoto jasného opatření je samotný Ježíš Kristus.“ (6T 384)]

Otázky k rozhovoru

1. Uvažujte o tom, že praxe desátek nepochází ze starověkého Izraele. Jak nám tato skutečnost pomáhá pochopit trvalost této povinnosti vůči Bohu?
2. Uvažujte o otázce položené na konci pondělní lekce. Zamyslete se nad tím, co by se stalo, kdyby se lidé rozhodli posílat své desátky někam jinam. Co by se stalo s naší církví? Existovala by ještě? Co je špatného na postoji, který říká: Ale můj desátek je tak malý, že vlastně nezáleží na tom, zda ho dávám, anebo ne. Co by se stalo, kdyby měli všichni stejný přístup?
3. Podělte se o vaše zkušenosti s dáváním desátek. Jak se můžete navzájem obohatit v tom, jak vám Bůh žehná?

Dary a dávání

Texty na tento týden

2K 9,6,7; Dt 16,17; Ž 116,12–18; 1Pa 16,29; Mk 12,41–44; Mk 14,3–9

Základní verš

„Jak se mám odvděčit Hospodinu, že se mne tolikrát zastal? Zvednu kalich spásy a budu vzývat Hospodinovo jméno. Svoje sliby Hospodinu splním před veškerým jeho lidem.“ (Ž 116,12–14)

Kromě desátků se v Písmu mluví o různých typech darů, které můžeme vnímat jako určitý druh oběti. Ty Boží lid přinášel z toho, co mu zůstalo po vrácení desátků. Právě zde začíná štědrost. Mezi takové oběti (dary) patřily například oběti za hříchy jako odpověď na Boží milost, nebo oběti díky, které se dávaly jako uznání Boží ochrany a požehnání, zdraví a prosperity. Nechyběly ani obětní dary pro chudé a oběti pro stavbu a údržbu Hospodinova domu.

Když se zamyslíme nad velikostí darů, kterými nám Bůh žehná, začneme vnímat hlubší podstatu darů. Už nejde jen o to, že se má za co vymalovat modlitebna nebo udělat nový plot. Dary budeme vnímat jako naši odpověď na to, co pro nás Bůh dělá – a co pro nás vykonal prostřednictvím Ježíše Krista. „My milujeme, protože Bůh napřed miloval nás“ (1J 4,19). Církev, ať už na úrovni místního sboru, sdružení nebo na celosvětové úrovni, využívá naše dary k šíření evangelia. Tento týden se soustředíme na to, co Bible říká o obětech v souvislosti s péčí o Boží záležitosti na zemi.

Osnova lekce

Čtvrtá lekce zaměří naši pozornost na křesťanskou štědrost, která není projevem věrnosti (jako např. desátek), ale vděčnosti a lásky k Bohu i bližním.

- Mt 6,31–34: Motivace k dávání: vděčnost za Boží lásku a péči (neděle)
- Dt 16,17: Velikost daru: každý podle svých možností (pondělí)
- Ž 96,8,9; 116,16–19: Dary vděčnosti: součást bohoslužby (úterý)
- Mk 12,41–44: Ježíšovo ocenění našich darů (středa)
- Mk 14,3–9: Výjimečné dary pro výjimečné účely (čtvrtek)

MOTIVACE DÁVAT

³¹Nemějte tedy starost a neříkejte: Co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat? ³²Po tom všem se shánějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete. ³³Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno. ³⁴Nedělejte si tedy starost o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost vlastního trápení. (Mt 6,31–34)

Osobní studium

Milujeme Boha, protože on napřed miloval nás. Naše dávání je odpovědí na jeho úžasný dar – dar Ježíše Krista. „Pán nepotřebuje naše oběti. Nemůžeme ho obohatit svými dary. Písmo říká: ‚Od tebe pochází všechno. Dáváme ti, co jsme přijali z tvých rukou‘ (1Pa 29,14). Bůh nám však umožňuje, abychom projevili svou vděčnost za jeho milosrdenství obětavým úsilím rozšířit totéž i na druhé. Jen tak můžeme projevít svou vděčnost a lásku Bohu. Žádné jiné možnosti nám nedal.“ (CS 18)

Když se vzdáváme „našich“ finančních prostředků ve prospěch Ježíše, ve skutečnosti to posiluje naši lásku k němu a k druhým lidem. Proto mohou být peníze skutečnou silou dobra. Ježíš trávil více času mluvením o penězích a bohatství než o jakémkoli jiném tématu. Téměř šestina veršů v Matoušovi, Markovi a Lukášovi je právě o penězích či majetku. Dobrou zprávou evangelia je, že Bůh nás může osvobodit od nezdravého vztahu k majetku.

Uvažujte o úvodních verších (Mt 6,31–34) a o textu Dt 28,1–14. Co Bůh zaslubuje, budeme-li ho poslouchat? Proč se nejedná o sobectví, dovoláváme-li se naplnění Božích zaslíbení?

Naše dary přinesené s ochotným a upřímným srdcem jsou důkazem ochoty obětovat se pro Boha. Mohou být hlubokým duchovním zážitkem, vyjádřením skutečnosti, že náš život je zcela předán Bohu jako našemu Pánu. Můžeme donekonečna říkat, že milujeme Boha, ale až štědré dary z upřímného srdce pomáhají tuto lásku projevít (a dokonce posílit).

Dary přicházejí ze srdce důvěřujícího Bohu, který neustále pečuje o všechny naše potřeby tak, jak je to podle něj nejlepší. Naše dary vycházejí z přesvědčení, že jsme v Kristu našli jistotu spasení. Nesnažíme se jimi Boha usmířit ani se jimi nedomáháme Božího přijetí. Všechny naše oběti vycházejí ze srdce, které vírou přijalo Krista jako jediný a dostatečný prostředek milosti a vykoupení.

Aplikace

Přečti si text 2K 9,6.7. Co znamená dávat tak, jak ses „ve svém srdci předem rozhodl“? Jak se člověk může naučit dávat s radostí?

JAK VELKÉ DARY MÁME PŘINÁŠET?

Každý přinese, co může dát, podle požehnání Hospodina, tvého Boha, které ti udělil. (Dt 16,17)

¹²Jak se mám odvděčit Hospodinu, že se mne tolikrát zastal? ¹³Zvednu kalich spásy a budu vzývat Hospodinovo jméno. ¹⁴Svoje sliby Hospodinu splním před veškerým jeho lidem. (Ž 116,12–14)

Osobní studium

Pro výši darů není určen žádný procentuální podíl jako u desátků. Jaké kritérium můžeme použít k určení výše darů podle verše Dt 16,17?

Naše dary jsou uznáním a vyjádřením vděčnosti Bohu za jeho dary života, vykoupění, obživy a stálá požehnání. A tedy, jak jsme již uvedli, množství našich darů se odvíjí od požehnání, která jsme přijali. „Komu bylo mnoho dáno, od toho se mnoho očekává, a komu mnoho svěřili, od toho budou žádat tím více“ (L 12,48).

Uvažuj o úvodním textu Ž 116,12–14. Jak bys odpověděl na otázku položenou ve 12. verši? Souvisí s tvou odpovědí i finanční prostředky? Jak?

Bohu nikdy nebudeme moci splatit všechna požehnání, která nám dal. Nikdy mu nebudeme schopni dostatečně projevit svou vděčnost. Zdá se, že to nejlepší, co mů-

žeme udělat, je být štědrý pro věc evangelia a pomáhat našim bližním. Když Ježíš vyslal své učedníky na misionářskou cestu, připomněl jim: „Zadarmo jste dostali, zadarmo dejte“ (Mt 10,8). Kromě toho – dary, které dáváme, mají schopnost změnit náš charakter. Dáváme-li s láskou, pokorně a obětavě, naše sobectví ustupuje. Máme se zaměřit na pomoc druhým a na podporu Božího království, jak to dělal i Ježíš.

Neustále mějme na paměti, že „Bůh tak miloval svět, že dal...“ (J 3,16). Opakem takového jednání je hromadění pro sebe. Čím více se nám toho podaří získat, tím sobečtější se ve svém srdci stáváme – a tím hůře se budeme nakonec cítit.

Máme svobodnou vůli rozhodnout se, kolik a komu darujeme. Ale přinášet oběti a dary Pánu je křesťanskou povinností, která má duchovní a morální důsledky. Zanedbávat dávání znamená způsobit si duchovní škodu, možná větší, než si umíme představit.

Aplikace

Co tvé dary a tvůj postoj k dávání říkají o tvém vztahu k Bohu?

BOHOSLUŽBA A DARY

Přiznejte Hospodinu slávu jeho jména! Přineste dar, vstupte před něj, v nádheře svatyně se klaňte Hospodinu! (1Pa 16,29)

⁸*Přiznejte Hospodinu slávu jeho jména! Přineste dar, vstupte do nádvoří jeho, ⁹v nádheře svatyně se klaňte Hospodinu! Svij se před ním, celá země! (Ž 96,8.9)*

¹⁶*Hospodine, prosím, já jsem tvůj služebník, služebník tvůj, syn tvé služebnice. Ty jsi mi rozvázal pouta. ¹⁷Tobě obětuji oběť díků a budu vzývat Hospodinovo jméno. ¹⁸Svoje sliby Hospodinu splním před veškerým jeho lidem, ¹⁹v nádvořích Hospodinova domu, Jeruzaléme, v tvém středu. Haleluja. (Ž 116,16–19)*

Osobní studium

Bible neurčuje, jak přesně by měla vypadat naše společná bohoslužba. Ze zkušeností židů a rané církve však můžeme vidět, že bohoslužba v sobě zahrnuje minimálně čtyři součásti. Ty jsou v Novém zákoně shrnuty jako (1) studium/kázání, (2) modlitba/chvály, (3) hudba/zpěv a (4) desátky a dary.

Už jsme mluvili o tom, že Izraelci se třikrát do roka měli ukázat před Hospodinem. Text k tomu dodává: „A neukáže se před Hospodinovou tváří s prázdnou“ (Dt 16,16). Součástí zkušenosti uctívání bylo odevzdání desátků a přinášení obětí a darů. Právě o Pesachu, Letnicích a svátku stánků Boží děti přinášely své desátky a dary. Bylo nepředstavitelné, že by někdo přišel na tyto slavnosti s prázdnými rukama.

Pro starověký Izrael bylo dávání desátků a darů nedílnou součástí jejich bohoslužby. Pravé uctívání není jen vyjádřením díky a uznání Bohu slovy, písněmi a modlitbou, ale i vyjádřením tohoto díky přinesením

darů do domu Hospodinova. Izraelci přinášeli své dary do chrámu, my je přinášíme v sobotu do shromáždění (to je jeden ze způsobů). Takové jednání je součástí našeho uctívání Boha.

Co říkají výše uvedené texty o uctívání Hospodina? Pokus se naformulovat principy vyjádřené v těchto verších.

1Pa 16,29

Ž 96,8.9

Ž 116,16–19

Jako Boží děti, kterým je svěřeno správcovství Božích záležitostí na zemi, máme přednost, příležitost a zodpovědnost přinášet dary a oběti. Pokud nám Pán dal děti, měli bychom se s nimi podělit o radost z dávání desátků a darů. Ať své dary věnujeme jakoukoli formou, odevzdání desátků a dávání darů je součástí naší zkušenosti s uctíváním Boha.

Aplikace

Jakou máš zkušenost s dáváním desátků a darů? Jak to ovlivňuje tvůj vztah s Bohem?

BŮH VÍ O NAŠICH DARECH

⁴¹Sedl si naproti chrámové pokladnici a díval se, jak do ní lidé vhadzují peníze. A mnozí bohatí dávali mnoho. ⁴²Přišla také jedna chudá vdova a vhodila dvě drobné mince, dohromady čtyrák. ⁴³Zavolal své učedníky a řekl jim: „Amen, pravím vám, tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní, kteří dávali do pokladnice.“ ⁴⁴Všichni totiž dali ze svého nadbytku, ona však ze svého nedostatku: dala, co měla, všechno, z čeho měla být živa.“ (Mk 12,41–44)

¹V Cesareji žil nějaký muž jménem Kornélius, důstojník pluku, zvaného Italský. ²Byl to člověk zbožný, s celou svou rodinou věřil v jediného Boha, byl velmi štědrý vůči židovskému lidu a pravidelně se modlil k Bohu. ³Ten měl kolem třetí hodiny odpoledne vidění, v němž jasně spatřil Božího anděla, jak k němu vchází a volá na něj: „Kornéliu!“ ⁴Pohlédl na něj a pln bázně řekl: „Co si přeješ, Pane?“ Anděl odpověděl: „Bůh přijal tvé modlitby a almužny a pamatuje na tebe.“ (Sk 10,1–4)

Osobní studium

Uvažuj o úvodním textu (Mk 12,41–44). Ať je naše finanční situace jakákoli, jakému principu nás tento příběh učí? Jak jej můžeme aplikovat do svého života?

Ježíš a jeho učedníci byli na chrámovém nádvoří, kde se nacházela pokladna. Ježíš pozoroval, jak do pokladny lidé vhadzují své dary. Všiml si přitom vdovy, která dala dvě měděné mince. Přestože šlo o malý obnos, pro ženu to byla velká částka, dala všechno, co měla. „Ježíš pochopil její motiv. Věřila, že služba v chrámu je ustanovena Bohem, a chtěla udělat vše, co bylo v jejích silách, aby ji podpořila. Udělala, co mohla, a její jednání se mělo stát vzorem zde na zemi a mělo být její radostí ve věčnosti. Svůj dar dala z upřímného srdce. Velikost jejího daru se nehodnotila podle jeho finanční hodnoty, ale podle lásky k Bohu a zájmu o jeho dílo.“ (CS 175)

Za zmínku stojí, že jde o jediný dar, který Ježíš veřejně pochválil – dar církvi, která se

právě chystala Ježíše odmítnout, církvi, která se tak velmi odklonila od svého povolání a poslání.

Uvažuj o dalším dnešním textu (Sk 10,1–4). Proč římského důstojníka navštívil Boží anděl? Které dva jeho činy byly zaznamenány v nebi?

Zdá se, že nebe nejen slyší naše modlitby, ale také si všímá pohnutek, které nás vedou k dávání. Text říká, že Kornélius byl štědrý dárcem. „Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce“ (Mt 6,21). A srdce Kornélia následovalo jeho dary. Byl připraven dozvědět se o Ježíši víc. Modlitba a almužna spolu úzce souvisí a dokazují naši lásku k Bohu a k našim bližním. V tomto spojení se odrážejí dvě velké zásady Božího zákona: „Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí“ a „miluj svého bližního jako sám sebe“ (L 10,27). První se projevuje v modlitbě, druhá v dávání potřebným.

Aplikace

Myslíš si, že je správné dávat i tehdy, když sám nemáš nadbytek?

SPECIÁLNÍ PROJEKTY – DARY Z „VELKÉ NÁDOBY“

³Když byl v Betanii v domě Šimona Malomocného a seděl u stolu, přišla žena, která měla alabastrovou nádobku pravého vzácného oleje z nardu. Rozbila ji a olej vylila na jeho hlavu. ⁴„Některí se hněvali: „Nač ta ztráta oleje?“ ⁵Mohl se prodat za víc než tři sta denárů a ty se mohly dát chudým.“ A osopili se na ni. ⁶Ježíš však řekl: „Nechte ji! Proč ji trápíte? Vykonal na mně dobrý skutek.“ ⁷Vždyť chudé máte stále kolem sebe, a kdykoli chcete, můžete jim činit dobře; mne však nemáte stále. ⁸Ona učinila, co měla; už napřed pomazala mé tělo k pohřbu. ⁹Amen, pravím vám, všude po celém světě, kde bude kázáno evangelium, bude se mluvit na její památku také o tom, co ona učinila.“ (Mk 14,3–9)

Osobní studium

Výzkumy ukazují, že jen devět procent majetku mají lidé v takzvané likvidní formě (tedy v peněžní, nebo velmi rychle zpeněžitelné). Za likvidní aktiva se obecně považují hotovost, běžné a spořicí účty, různé investiční fondy. Většina našeho majetku (tedy více než devadesát procent) je „investována“ do nemovitostí (byty, domy a pozemky) nebo jiné nelikvidní položky.

Rozdíl mezi likvidními a nelikvidními aktivy můžeme ilustrovat vložení 100 Kč do dvou různých skleněných nádob. V jedné nádobě by tedy bylo 9 Kč (hotovost, likvidní aktiva) a ve druhé 91 Kč (nelikvidní aktiva).

Většina lidí dává své dary z malé nádoby – ze své hotovosti, z peněz, které mají na běžném účtu nebo v peněžence. Když se však někdo pro něco opravdu nadchne, je ochoten přinést dar i z velké nádoby. Bible nám popisuje mnoho podobných příběhů.

Uvažujte o textech Mk 14,3–9 v úvodu (porovnej s textem J 12,2–8). Kdo byly hlav-

ní postavy na Šimonově hostině? Jakou hodnotu měl Mariin dar? Proč se rozhodla pomazat Ježíše?

Mariin dar měl hodnotu tři sta denárů, což představovalo roční plat běžného člověka. Její dar zřejmě pocházel z „velké nádoby“. Po této události Jidáš zradil Ježíše za přibližně třetinu této částky – za třicet stříbrných v hotovosti (Mt 26,15). K tomu, aby se člověk rozhodl darovat z „velké nádoby“, potřebuje skutečnou lásku a oddanost. Když však naše srdce zatemní chamtivost a sobectví, jak se to stalo Jidášovi, pak jsme ochotni prodat i svou duši hodně lacino.

O Barnabášovi se Nový zákon zmiňuje na osmadvaceti místech. Známe ho především jako společníka apoštola Pavla a jako velkého misionáře. Velice důležitá je hned první zmínka o něm. Ve Sk 4,36.37 čteme o tom, že jeho dar byl opravdu z „velké nádoby“. Jeho čin je velkým příkladem pravdivosti Kristových slov: „Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce“ (Mt 6,21).

Aplikace

Proč je dávání darů důležité pro obě strany – pro dárce i obdarovaného?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Nebeské knihy zaznamenávají i finanční věrnost členů Boží rodiny. „Anděl věrně zaznamenává každou oběť věnovanou Bohu, každý dar předaný do pokladny a také konečný výsledek takové štědrosti. Boží oko ví o každé drobné minci věnované na jeho dílo a zná ochotu i neochotu dárce. Zaznamenávají se i pohnutky, které vedly k dávání. Ti, kdo obětavě a oddaně odevzdávají Bohu podle jeho ustanovení, co je jeho, budou odměněni podle svých skutků. I kdyby se stalo, že se takové svaté prostředky použijí nesprávně a nesplní cíl, který dárce zamýšlel – Boží slávu a spasení lidí – ti, kdo dávali upřímně a s pohledem upřeným na Boží slávu, nepřijdou o svou odměnu.“ (2T 518)

„Bůh touží, aby lidé plánovali a modlili se za pokrok jeho díla. Ale podobně jako Kornélius potřebujeme spojit modlitbu s dáváním. Naše modlitby a dary na podporu potřebných mají vystoupit až k Bohu. Víra bez skutků je mrtvá a bez živé víry není možné líbit se Bohu. Modleme se a zároveň dávejme vše, co je v našich silách – svou práci i prostředky, aby se naše modlitby mohly naplnit. Když jednáme ve víře, Bůh na nás nezapomene. Zaznamenává každý skutek lásky a sebezapření. Připraví možnosti, abychom svou víru mohli projevit i činy.“ (AUG, 17. červen 1903)

Otázky k rozhovoru

1. *Jak jsou spojeny modlitba a dávání? Jak nám může modlitba pomoci poznat, kolik, kdy a co máme dát?*
2. *Populární časopis přinesl reportáž o finančnících z Wall Street, kteří sice vydělávali spoustu peněz, ale přesto byli mrzutí, nešťastní, plní úzkosti a strachu. Jeden z nich, manažer investičního fondu, řekl: „Když zemřu, vůbec nebude záležet na tom, zda můj fond vydělal o jedno procento více nebo ne.“ Co se z této zkušenosti můžeme naučit? Jak může dávání (dokonce i sebeobětavé dávání) přinést dárci duchovní prospěch? Jak může dávání osvobodit člověka od „vábnosti majetku“ (Mt 13,22)?*
3. *Uvažujte o výše zmíněné myšlence o požehnání dárce navzdory „nesprávnému použití darů“. V čem může být pro nás jako dárce tento princip důležitý?*

Jak zvládnout dluhy

Texty na tento týden

Dt 28,1.2.12; Mt 6,24; 1J 2,15; Př 22,7; Př 6,1–5; Dt 15,1–5

Základní verš

„Boháč panuje nad chudáky, dlužník se stává otrokem věřitele.“ (Př 22,7)

Jednou z definic dluhu je „žít již dnes z toho, co očekáváš, že vyděláš v budoucnosti“. Zdá se, že život na dluh se stal všeobecně přijímaným způsobem existence. Bible však odrazuje od dluhů a křesťan by si proto měl velmi dobře rozmyslet, zda se zadluží. V Písmu nacházíme desítky zmínek o dluhu – a všechny jsou negativní. Bible netvrdí, že půjčit si peníze je hřích, poukazuje však na časté neblahé následky takového jednání. Apoštol Pavel v souvislosti s finančními závazky radil: „Dávejte každému, co jste povinni: daň, komu daň; clo, komu clo; úctu, komu úctu; čest, komu čest. Nikomu nebuďte nic dlužni, než abyste se navzájem milovali, neboť ten, kdo miluje druhého, naplnil zákon“ (Ř 13,7.8).

Proč jsou dluhy na různých úrovních – osobní, firemní i státní – téměř mezinárodní pohromou? Každá společnost měla vždy alespoň malé procento zadlužených. Dnes je zadlužená mnohem větší část lidí a téměř nikdy jim to není k prospěchu.

Tento týden budeme uvažovat, co vede lidi k zadlužení a jak přistupovat k dluhu. A i když ty sám možná žiješ bez dluhů, o získané informace se můžeš podělit s rodinou a přáteli, kteří by z toho mohli mít užitek.

Osnova lekce

Tématem této lekce jsou biblické principy, které lze aplikovat i do dnešní doby na situaci, kdy se lidé dostávají do dluhů. Ty totiž mohou být pro ně i pro jejich blízké velmi nebezpečné. I k tomuto tématu přináší Boží slovo mnoho překvapivě aktuálních rad a podnětů.

- Dt 28,1.2.12: Boží ideál pro nás – život bez dluhů (neděle)
- Mt 6,24; 1J 2,15: Prevence dluhů – správně nastavené hodnoty (pondělí)
- Př 22,7: Cesta z dluhové pasti (úterý)
- Př 17,18; 22,26.27; 28,20: Ručení za druhé – nemoudré riziko (středa)
- Dt 15,1–5: Minimalizování půjček (čtvrtek)

PROBLÉMY S DLUHEM

¹Jestliže budeš opravdově poslouchat Hospodina, svého Boha, a bedlivě dodržovat všechny jeho příkazy, které ti dnes udílím, vyvýší tě Hospodin, tvůj Bůh, nad všechny pronárody země.

²A spočinou na tobě všechna tato požehnání, když budeš poslouchat Hospodina, svého Boha.

[...] ¹²Hospodin ti otevře svou štědrou pokladnici, nebesa, aby v pravý čas dal tvé zemi déšť a požehnal každé práci tvých rukou. Budeš půjčovat mnohým pronárodům, ale sám si nebudeš muset půjčovat. (Dt 28,1.2.12)

Osobní studium

Prostuduj si úvodní text. Jaký je Boží ideál pro jeho děti v souvislosti se zadlužováním? Jak lze tohoto ideálu dosáhnout? I když je kontext těchto veršů odlišný, jak můžeme aplikovat principy, které se zde nacházejí?

Studie ukazují, že existují tři hlavní důvody, proč se lidé dostávají do finančních potíží. Uvedme si je stručně v pořadí od nejčastějších.

Prvním důvodem je nevědomost. Mnoho lidí, i vzdělaných, je finančně negramotných. Nikdy se k nim nedostaly základní informace o hospodaření s penězi, nemluvě o biblických principech. Je proto důležité o tomto tématu mluvit. Nadějí je získat nové informace a začít se lépe rozhodovat.

Druhým důvodem finančních potíží je chamtivost, nenasytnost a sobectví. V reakci na reklamu a osobní touhy si lidé často žijí nad poměry. Nejsou ochotni bydlet, jezdit nebo se oblékat podle svých skutečných možností. Zároveň si mnozí z nich myslí, že jsou

příliš chudí na to, aby dávali desátky. V důsledku toho žijí bez zaslíbené Boží moudrosti a Božího požehnání (viz Mal 3,10.11 a Mt 6,33). Nadějí pro takové lidi je vnitřní změna a získání ducha spokojenosti.

Třetím důvodem, proč se lidé ocitnou ve finančních potížích, je osobní neštěstí. Možná přežili úraz nebo těžkou nemoc a dlouhou dobu zůstali bez nezbytných prostředků. Možná je opustil marnotratný manželský partner. Přírodní katastrofa je mohla připravit o majetek. Nebo se narodili a vyrůstali v extrémní chudobě. I pro tyto lidi existuje naděje. Určitě nepůjde o lehkou cestu, ale jejich problémy lze překonat. Změna však může přijít. Takovým lidem může pomoci podpora přátel, poradenství a/nebo asistence, tvrdá práce spojená s osobním vzděláváním a nakonec požehnání a Boží prozřetelnost.

Ať už jsou příčiny zadlužení jakékoli, dluh lze nakonec zmírnit. Ti, kteří jsou zadlužení, však budou muset provést důležité změny ve svém životě, ve výdajích a finančních prioritách.

Aplikace

Uvažuj o verších 1Tm 6,6–9. Na co si máme podle apoštola Pavla dávat pozor? Jaké poučení si můžeš z těchto slov vzít?

NÁSLEDOVÁNÍ BOŽÍCH RAD

Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět a druhého milovat, k jednomu se přidá a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i majetku. (Mt 6,24)

Nemilujte svět ani to, co je ve světě. Miluje-li kdo svět, láska Otcova v něm není. (1J 2,15)

¹⁴Přines Bohu oběť díky a plň svoje sliby Nejvyššímu! ¹⁵Až mě potom budeš v den souzení volat, já tě ubráním a ty mě budeš oslavovat. (Ž 50,14.15)

Osobní studium

Jsme hmotné bytosti a žijeme ve hmotném světě, který nabízí mnoho lákavých věcí. Museli bychom být z oceli a syntetického oleje, ne z masa a krve, abychom občas necítili vábení věcí a touhu po bohatství. Kdo někdy nesnil o tom, že je bohatý nebo že vyhraje v loterii?

Takovému pokušení jsme vystaveni všichni. Dá se říci, že není nic špatného na tom, že usilovně pracujeme, abychom si vydělali na dobré živobytí, nebo jsme dokonce získali určité bohatství. To ovšem neznamená, že automaticky padneme do pasti a peníze, bohatství a materiální statky se pro nás stanou modlou. Bůh nám slíbil svou sílu, díky níž můžeme zůstat věrni tomu, o čem víme, že je správné. Tento aspekt je velmi důležitý, protože touha po bohatství a hmotném majetku vedla k záhubě mnoha duší.

Jaká je společná myšlenka textů Mt 6,24 a 1J 2,15?

Je smutné, že láska k nabídkám světa může být tak silná, že se lidé zadluží, aby – jak doufají – tuto lásku uspokojili. Nikdy to však nefunguje (Kaz 4,6–8).

A protože život na dluh je jednou ze sítí, které satan spřádá ke zničení člověka, je zřejmé, že Bůh povzbuzuje své děti, aby žily bez dluhů. Prostřednictvím Písma a prorockého daru nám dal rady, které nás mohou dovést k finanční svobodě.

Uvažuj o textu Ž 50,14.15. Jaký postoj by měl mít Boží lid? Co znamená „plnit svoje sliby Nejvyššímu“?

Do členství v církvi vstupujeme s postojem chvály a díky našemu Bohu, který nás stvořil a vykoupil. V křestním slibu jsme v bodě devět dostali otázku: „Uznáváte církevní organizaci? Chcete uctívat Boha a podporovat církev svými desátkami a dary, svým osobním úsilím a vlivem?“ Při křtu jsme všichni odpověděli *ano*. Takže slova žalmu (Ž 50,14.15) jsou zaslíbením pro všechny, kdo vzdávají díky Bohu a věrně plní své sliby.

Aplikace

Jaké svědectví vydávají tvá rozhodnutí o tom, jak se umíš vypořádat s lákáním světa? V čem spočívá rozdíl mezi tvrdou, usilovnou prací, a děláním si modly z bohatství a peněz? Jak lze tento rozdíl poznat v životě člověka?

JAK SE ZBAVIT DLUHŮ

Boháč panuje nad chudáky, dlužník se stává otrokem věřitele. (Př 22,7)

Osobní studium

Jak rozumíš tomu, že „dlužník se stává otrokem věřitele“ (Př 22,7)?

Jak se dá uniknout ze stavu, který je dnes tak rozšířený? Zadluženému člověku (ať už jsi to ty, nebo někdo z tvých blízkých) může následující přehled pomoci začít s procesem oddlužení. Plán je jednoduchý. Zahnuje v sobě jeden předpoklad a tři důležité kroky.

Předpokladem je závazek vůči Bohu, že člověk bude věrný při odevzdávání jeho svatých desátků. Tak může člověk získat přístup k Boží moudrosti a požehnání. Bůh touží požehnat těm, kteří ho poslouchají.

Prvním krokem je vyhlášení moratoria na další dluhy – už žádné nové půjčky nebo čerpání z kreditní karty. Pokud si člověk nebude půjčovat, nebude se dále zadlužovat.

Druhý krok spočívá v tom, že člověk uzavře smlouvu s Bohem, že od této chvíle, podle toho, jak mu bude Bůh žehnat, bude co nejrychleji splácet své dluhy. Když Bůh člověku finančně požehná, použije tyto prostředky přednostně ke snížení dluhu – ne k nákupu dalších věcí. Tento krok je nesmírně důležitý. Když lidé dostanou nečekané peníze (odměna, dar a podobně), většinou je prostě utratí. Pokud se člověk snaží snížit svůj dluh, měl by takové prostředky využít k uskutečnění svého plánu.

Třetí krok je velmi praktický. Člověk si musí udělat seznam všech svých dluhů, od největšího po nejmenší (od nejvyšší částky po nejnižší). Většina rodin má na prvním místě hypotéku a kreditní kartu nebo osobní dluh na posledním. Pro začátek je dobré, když člověk u každého ze svých dluhů splácí alespoň minimální požadovanou měsíční splátku. Postupně by se měl snažit zvýšit, například zdvojnásobit, své platby při splácení dluhu na konci seznamu. Člověk bude mile překvapen, jak rychle dokáže splatit ten nejmenší dluh. Jakmile je dluh na konci seznamu uhrazen, prostředky, kterými byl splácen, můžeme použít na umořování dalšího dluhu. Tak se člověk může postupně propracovávat ve svém seznamu nahoru. Pokud se mu podaří odstranit ty nejmenší dluhy (často mají nejvyšší úrok), uvolní se mu překvapivě velké množství prostředků na splácení dalších dluhů.

Bůh zjevně nechce, abychom se zadlužili. Poté, co plní závazek věrnosti Bohu, mnozí lidé zjistí, že jim Bůh začal nečekaně žehnat a dluh se snižuje rychleji, než očekávali. Dodržením těchto tří jednoduchých kroků se mnohé rodiny dokázaly zbavit dluhů nebo je alespoň podstatně snížily. Pokud máš podobný problém, může se to podařit i tobě. Když dáš Boha na první místo, dostaneš jeho moudrost a požehnání pro hospodaření s tím, co ti svěřil.

Aplikace

„Nedejte se vést láskou k penězům; buďte spokojeni s tím, co máte. Vždyť Bůh řekl: ‚Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu‘“ (Žd 13,5). Jak může uplatňování slov tohoto verše lidem výrazně pomoci vyhnout se zadlužování?

RUČENÍ A POCHYBNÉ PLÁNY

Člověk bez rozumu dává ruku a svěmu druhovi se zaručuje. (Př 17,18)

²⁶Nebud' mezi těmi, kdo dají druhému ruku, kdo se zaručují za půjčku, ²⁷nemáš-li čím splatit; proč ti má někdo vzít pod tebou lůžko? (Př 22,26.27)

Věrný muž má mnoho požehnání, ale kdo se žene za bohatstvím, nezůstane bez trestu. (Př 28,20)

⁹Kdo chce být bohatý, upadá do osidel pokušení a do mnoha nerozumných a škodlivých tužeb, které strhují lidi do zkázy a záhuby. ¹⁰Kořenem všeho toho zla je láska k penězům. Z touhy po nich někteří lidé zbloudili z cesty víry a způsobili si mnoho trápení. (1Tm 6,9.10)

Osobní studium

Bible velmi jasně říká, že Bůh nechce, aby se jeho děti staly zodpovědnými za dluhové závazky jiných. V knize Přísloví nás Pán varoval před ručením za jiné osoby.

Jaké poselství obsahují následující verše? Před čím varují a na co upozorňují?

Př 6,1–5

Př 17,18

Př 22,26.27

Ručení je obvykle potřeba, když osoba s nedostatečnou bonitou žádá o půjčku a nesplňuje podmínky pro její získání. Úvěrový pracovník řekne takovému člověku, že najde-li osobu s dobrým kreditem, aby mu ručila za tuto půjčku, pak mu ji banka poskytne. V případě nesplácení pak bude splácet ručitel.

Někdy za vámi přijde člen sboru a požádá vás, abyste mu ručili. Vaše odpověď by měla být: „Bible říká, že bych to nikdy neměl dělat.“ Bible nás povzbuzuje, abychom pomáhali lidem v nouzi, ale neměli bychom být zodpovědní za jejich dluhy.

Mladí lidé někdy žádají rodiče, aby jim ručili například při koupi jejich prvního auta. Nebo od rodičů chtějí, aby ručili za jejich podnikatelský úvěr. I zde platí stejná od-

pověď. Je vhodné pomáhat druhým, pokud to skutečně potřebují, ale neměli bychom na sebe přebírat odpovědnost za jejich dluhy. Studie varují, že existuje velké riziko, že ručitel bude muset nakonec dluhy zaplatit sám!

Před čím varují následující texty? Co je špatného na snaze rychle zbohatnout?

Př 28,20

1Tm 6,9.10

Pochybné plány na rychlé zbohatnutí jsou další finanční pastí. Téměř zaručeně povedou k finančnímu krachu ty, kteří se do podobných aktivit zapletou. Čím lákavější nabídka a vidina rychlého zisku, tím opatrnější by měl člověk být. Mnoho lidí se nechá chytit do pasti a prožijí finanční i emocionální trauma. Další tragédií takových podvodných investic je, že v mnoha případech si jednotlivci museli půjčit peníze, aby se do nich mohli zapojit. Mnohé životy a rodiny zničila vidina rychlého a bezpracného zbohatnutí. Jediný, kdo nakonec zbohatl, byl podvodník, který takový systém vymyslel. Když se tě přítel nebo dokonce někdo milovaný pokusí vtáhnout do nějaké z těchto „perfektních investic“, dej od toho ruce pryč a uteč. Tak rychle, jak jen můžeš!

Aplikace

Proč je tak mnoho lidí ochotno vložit své úspory do pochybných investic? Jak můžeš pomoci někomu, kdo o něčem takovém uvažuje?

A CO KDYŽ PŮJČKU OPRAVDU POTŘEBUJI?

¹Každého sedmého roku budeš slavit léto promíjení dluhu. ²Toto je způsob promíjení dluhu: Každý věřitel svému bližnímu promine, co mu půjčil. Nebude na svého bližního, svého bratra, naléhat, protože je vyhlášeno Hospodinovo promíjení dluhu. ³Na cizince naléhat smíš, ale co máš u svého bratra, to mu tvá ruka promine. ⁴Ať není u tebe potřebného, neboť Hospodin ti bohatě požehná v zemi, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává do dědictví, abys ji obsadil. ⁵Jen ochotně poslouchej Hospodina, svého Boha, a bedlivě a cele dodržuj tento příkaz, který ti dnes přikazuji. (Dt 15,1–5)

Osobní studium

Co Hospodin požadoval od svého lidu podle úvodních veršů?

V Písmu nacházíme i další příkazy (Ex 21,2; Lv 25,3.4), které se týkaly nejen otroků, sluhů a půdy, ale i těch, kdo půjčovali. Jelikož věřitelé často nechťeli odpustit žádné dluhy, nejděle se člověk mohl zadlužit na sedm let. Ať už je poselství těchto veršů pro dnešní dobu jakékoli, ukazuje nám, že Hospodinu záleželo i na takovém druhu majetkových a finančních otázek. Zvláštní postavení v otázce odpuštění dluhu měli „bratři“, tedy příslušníci vyvoleného národa. Tyto verše také ukazují, že Hospodin uznával existenci dluhů, i když je obecně nepovažoval za šťastné řešení a důrazně doporučoval se jim raději vyhýbat.

Dnes je realita taková, že v mnoha oblastech světa (i u nás) si lidé berou hypoteční úvěry na koupi bytu nebo domu na dobu třicet a více let. Zdá se, že jedním z důvodů, proč bydlení stojí tak mnoho, je samotná možnost financovat bydlení formou hypotéky.

Někteří rodiče a děti se zajímají také o jiný druh půjček – na vzdělání. Získání vysokoškolského titulu zpravidla zvýší příjmovou schopnost člověka po zbytek jeho života. Někteří lidé si možná budou muset půjčit

nějaké peníze na zaplacení svého vzdělání, zvláště pokud chtějí studovat v zahraničí. Je však třeba mít na paměti, že takovou půjčku musíme splatit i s úroky, které ji často prodraží. Je proto lepší ucházet se nejprve o všechny dostupné granty a stipendia. Mladý člověk může při studiu pracovat. Na školu si může odkládat všechny peníze, které dostane nebo si je vydělá. Při získávání vzdělání je moudré poradit se s rodiči a případně je poprosit o finanční výpomoc. V biblických dobách dávali rodiče svým dětem zemědělskou půdu, aby si mohly vydělat na živobytí. Dnes často rodiče dávají takové „dědictví“ formou investice do vzdělání dítěte, aby se z něj mohl stát nezávislý dospělý.

V ideálním světě by neexistovaly žádné půjčky a dluhy. My však v ideálním světě nežijeme. Může se proto stát, že si opravdu musíme půjčit. Tehdy je důležité ujistit se, že dostáváme tu nejlepší nabídku, nejnižší úrokovou sazbu a nejnižší náklady na úvěr. Když už si půjčujeme, půjčme si co nejnižší částku a pokusme se úvěr splácet co nejrychleji, aby se nám zbytečně neprodražil na úrocích. Stále však platí, že bychom se ze všech sil měli snažit vyhýbat se zadlužení. Dodržujme biblické principy týkající se financí. Zbytečné zadlužení může způsobit potíže nejen nám, ale také našim blízkým.

Aplikace

Byl jsi někdy v situaci, že jsi někomu půjčil peníze? Jak ses k němu choval? Jak by se na tvůj postup díval Bůh? (Viz také Kaz 12,14.)

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

V jednom ze spisů Ellen G. Whiteové najdeme tříkrokový proces snižování dluhu.

„Buďte odhodláni už si nikdy neudělat další dluhy. Raději si odepřete tisíc věcí než si znovu půjčit. To, že jste se zadlužili, bylo prokletím vašeho života. Vyhněte se tomu jako neštovicím.

Udělejte slavnostní smlouvu s Bohem, že požehná-li vám, zaplatíte své dluhy a pak nebudete nikomu nic dlužni, i kdybyste měli žít jen na ovesné kaši a chlebu. [...] Neváhejte, nenechte se odradit ani se nevracejte zpět. Odepřete si uspokojování své chuti, zapomeňte na požitek z jídla, šetřete i drobné a zaplaťte své dluhy.

Splaťte své dluhy tak rychle, jak je to jen možné. Když se budete moci opět nadechnout jako svobodný člověk, který nebude nikomu nic dlužit, dosáhnete velkého vítězství.“ (CS 257)

Pokud potřebujete další pomoc, abyste se dostali z dluhů, vyzkoušejte následující tipy:

- Vytvořte si rozpočet. Abyste měli informace, jednoduše evidujte své příjmy a výdaje (nákupy) po dobu tří měsíců. Mnoho lidí je překvapeno, když zjistí, kolik peněz utrácení za nepotřebné věci.
- Skončujte s úvěrovými kreditními kartami. Tyto karty jsou jednou z hlavních příčin zadlužování rodin. Jsou snadno dostupné a použitelné, ale často je obtížné je splácet. Pokud zjistíte, že částku půjčenou na kartě nezvládnete každý měsíc splatit nebo že ji používáte na nákup věcí, které byste si jinak nekoupili, měli byste se jí zbavit dříve, než zničí vás, vaše manželství nebo obojí.
- Udělejte úsporná opatření. Někdy si neuvědomujeme, kolik bychom mohli ušetřit na našich měsíčních výdajích, kdybychom si dávali pozor na některé zdánlivě malé výdaje. Pokud jich je mnoho, mohou tvořit závratně velkou sumu.

Otázky k rozhovoru

1. *Výše dluhu, který na sebe vzaly mnohé státy nebo jednotlivci, je ohromující. Jaké jsou vaše zkušenosti s dluhem a problémy, které dluhy způsobily vám nebo jiným?*
2. *Co by mohl váš sbor udělat, aby pomohl členům naučit se zvládat dluhy nebo finanční problémy obecně?*
3. *Která biblická zaslíbení vám mohou pomoci chránit se před lákadly světa a zrádností některých finančních transakcí? Co vám může pomoci vyhnout se chamtivosti?*

„Ukládejte si poklady v nebi“

Texty na tento týden

Gn 6,5–14; Žd 11,8–13; 2K 4,18; Gn 13,10–12; Gn 32,22–31; Žd 11,24–29

Základní verš

„Co prospěje člověku, získá-li celý svět, ale ztratí svůj život? Zač by mohl člověk získat zpět svůj život?“ (Mk 8,36.37)

Ježíš nám prozradil tu nejlepší investiční strategii na světě: „Neukládejte si poklady na zemi, kde je ničí mol a rez a kde je zloději vykopávají a kradou. Ukládejte si poklady v nebi, kde je neničí mol ani rez a kde je zloději nevykopávají a nekradou“ (Mt 6,19.20). Tento návod Ježíš uzavírá slovy: „Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce“ (Mt 6,21). Dalo by se to říct i jinak: Řekni mi, za co utrácíš své peníze, a já ti řeknu, kde je tvé srdce. Protože kam dáváš své peníze, tam půjde i tvé srdce, pokud tam už není.

Chceš, aby tvé srdce patřilo Božímu království? Pokud ano, ulož své zdroje tam, kde budou sklízet věčnou odměnu. Investuj svůj čas, své peníze a modlitby do Božího díla. Pokud to uděláš, brzy se o toto dílo začneš zajímat víc a bude tě tam „následovat“ i tvé srdce. Tento týden se budeme zabývat otázkou, jak si ukládat poklady v nebi a nakonec sklízet věčnou odměnu.

Osnova lekce

V rámci studia této lekce se společně podíváme na to, co v praxi znamená Ježíšova výzva, aby člověk přehodnotil své priority a „ukládal si poklady v nebi“. Názorně to budeme sledovat u pěti výrazných starozákonních postav, které takové osobní výzvě čelily: u Noema, Abrahama, Lota, Jákoba a Mojžíše.

- Gn 6,5–14: Noe (neděle)
- Žd 11,8–13: Abraham (pondělí)
- Gn 13,10–12: Lot (úterý)
- Gn 32,23–31: Jákob (středa)
- Žd 11,24–29: Mojžíš (čtvrtek)

NOE A NALEZENÍ MILOSTI U HOSPODINA

⁵I viděl Hospodin, jak se na zemi rozmnožila zlovůle člověka a že každý výtvar jeho myslí i srdce je v každé chvíli jen zlý. ⁶Litoval, že na zemi učinil člověka, a trápil se ve svém srdci. ⁷Řekl: „Člověka, kterého jsem stvořil, smetu z povrchu země, člověka i zvířata, plazy i nebeské ptactvo, neboť lituji, že jsem je učinil.“ ⁸Ale Noe našel u Hospodina milost. ⁹Toto je rodopis Noeho: Noe byl muž spravedlivý, bezúhonný ve svém pokolení; Noe chodil s Bohem. ¹⁰A Noe zplodil tři syny: Šéma, Cháma a Jefeta. ¹¹Země však byla před Bohem zkažená a plná násilí. ¹²Bůh pohleděl na zemi; byla zcela zkažená, protože všechno tvorstvo pokazilo na zemi svou cestu. ¹³I řekl Bůh Noemu: „Rozhodl jsem se skoncovat se vším tvorstvem, neboť země je plná lidského násilí. Zahladím je i se zemí. ¹⁴Udělej si archu z goferového dřeva. V arše uděláš komůrky a vysmolíš ji uvnitř i zevně smolou.“ (Gn 6,5–14)

Osobní studium

Je pozoruhodné, že ty, kteří usilují o nebeský poklad, Bůh často volá, aby udělal i ve svém životě zde na zemi velké změny. Budme připraveni čelit stejné výzvě.

Jaké radikální změny popisované v úvodní stati nastaly v životě Noema proto, že poslechl Boha? Jaké principy zde můžeme najít pro sebe ve světě, který je třeba varovat před blížící se záhubou?

Noe mohl investovat svůj čas a prostředky na stavbu domu pro sebe a své děti. Rozhodl se však ve svém životě provést radikální změnu. Poslechl Boží příkaz a sto dvacet let stavěl archu.

Mnoho skeptiků dnes odmítá příběh o potopě jako mýtus založený na nevědeckých spekulacích o známých přírodních zákonech. To není nic nového. „Po sto dvacet let doléhal jeho vážný hlas k uším generace, která podle úsudku lidské moudrosti považovala předpokládané události za neuskutečnitelné. Dosud ještě nikdy nepršelo. Země byla zavlažována oparem nebo rosou. Řeky zatím nikdy nevy-

stoupily z břehů, ale vždy své vody přivedly bezpečně do moře. Pevné zákonitosti zadržovaly vodu, aby se nevyhlila z břehů.“ (PP 96; NUD 38) Před potopou lidé tvrdili, že potopa nikdy nebude. Nesprávně si totiž vykládali realitu. Po potopě na základě chybného chápání reality zase tvrdí, že nikdy nic takového jako celosvětová potopa nebylo.

Bible však mluví i o tom, že lidé budou skeptičtí vůči událostem konce lidských dějin, podobně jako tomu bylo v souvislosti s potopou (viz 2Pt 3,3–7). Jak se tedy můžeme připravit na přicházející zkázu? Existuje vědomé rozhodnutí, které se v psychologii nazývá „odložené uspokojení“ – v zájmu dosažení lepší odměny jsme ochotni počkat, uskromnit se a snést nepřízeň či nepohodlí. V životě křesťana to znamená, že bychom měli trpělivě dělat to, k čemu nás Bůh povolal, v naději na slavnější budoucí odměnu. Nevíme, kdy se Kristus vrátí, ale v určitém smyslu je to jedno. Ve skutečnosti záleží jen na tom, zda děláme to, k čemu jsme byli povoláni. A podobně jako v případě Noema to může vyžadovat velké životní změny.

Aplikace

Jsi v životě připraven udělat velké, radikální změny? Co by se muselo stát, abys byl ochoten udělat to, co udělal Noe? (Viz například text L 16,10.)

ABRAHAM, OTEC VĚRNÝCH

⁸Abraham věřil, a proto uposlechl, když byl povolán, aby šel do země, kterou měl dostat za úděl; a vydal se na cestu, ačkoli nevěděl, kam jde. ⁹Věřil, a proto žil v zemi zaslíbené jako cizinec, bydlel ve stanech s Izákem a Jákobem, pro které platilo totéž zaslíbení, ¹⁰a upínal naději k městu s pevnými základy, jehož stavitelem a tvůrcem je sám Bůh. ¹¹Také Sára věřila, a proto přijala od Boha moc, aby se stala matkou, ačkoliv už překročila svůj čas; pevně věřila tomu, kdo jí dal zaslíbení. ¹²Tak z jednoho muže, a to už starce, vzešlo tolik potomků, „jako bezpočtu je hvězd na nebi a jako je písku na mořském břehu“. ¹³Ve víře zemřeli ti všichni, i když se splnění slibů nedožili, nýbrž jen zdálky je zahlédli a pozdravili, vyznávající, že jsou na zemi jen cizinci a přistěhovalci. (Žd 11,8–13)

Osobní studium

Bůh povolal Abrahama, aby opustil svou vlast a své příbuzné a odešel do země, kterou mu ukáže. Přestože neznáme všechny podrobnosti, víme, že Abraham musel opustit zemi, kde se narodil a kde prožil mládí. Určitě to nebylo lehké rozhodnutí a nepochybně se kvůli tomu vzdal svého pohodlí, potěšení a vymožeností, na které byl zvyklý.

Uvažuj o textu Gn 12,1–3. Jak bylo splněno zaslíbení: „V tobě dojdou požehnání veškeré čeledi země“?

Pro Abrahama a jeho rodinu šlo o velkou životní změnu. „Abraham věřil, a proto uposlechl, když byl povolán, aby šel do země, kterou měl dostat za úděl; a vydal se na cestu, ačkoli nevěděl, kam jde“ (Žd 11,8). „Abrahamova bezpodmínečná poslušnost je jedním z nejpozoruhodnějších svědectví víry.“ (PP 126; NUD 52)

Většina z nás by nechtěla opustit svou vlast, své přátele a rodinné příslušníky. Ale

Abraham to udělal. Abraham byl spokojen, že je tam, kde ho Hospodin chce mít. Jakkoli se to může zdát zvláštní, Abraham, Izák a ani Jákob během svého života tu Bohem slíbenou zemi nedostali – a přesto zůstali Bohu věrni.

Uvažuj o úvodním textu. Jaký je aktuální odkaz těchto veršů pro tebe dnes?

Lidé znali Abrahama jako mocného muže. Byl znám jako velkorysý, statečný a pohostinný služebník Nejvyššího Boha. Jeho svědectví o Hospodinu bylo příkladné. Z Boží milosti jsme Abrahamovi spoludědici. „Pohleďte na Abrahama: ‚uvěřil Bohu, a bylo mu to počítáno za spravedlnost.‘ Pochopte tedy, že syny Abrahamovými jsou lidé víry“ (Ga 3,6.7). „Jste-li Kristovi, jste potomstvo Abrahamovo a dědicové toho, co Bůh zaslíbil“ (Ga 3,29).

Podobně jako u Noema, i v Abrahamovi vidíme člověka dělajícího zásadní rozhodnutí. I jeho rozhodnutí učiněné jako odpověď na Boží volání změnilo nejen jeho život, ale i životy dalších lidí.

Aplikace

Uvažuj o textu 2K 4,17.18. Jak by mělo poselství o tom, že „nehledíme k viditelnému, nýbrž k neviditelnému. Viditelné je dočasné, neviditelné však věčné“, ovlivnit rozhodnutí, která potřebuješ udělat? Jak se touto zásadou řídil Abraham?

LOTOVA ŠPATNÁ ROZHODNUTÍ

¹⁰Lot se rozhlédl a spatřil celý okrsek Jordánu směrem k Sóaru, že je celý zavlažován, že je jako zahrada Hospodinova, jako země egyptská. To bylo předtím, než Hospodin zničil Sodomy a Gomoru. ¹¹Proto si Lot vybral celý okrsek Jordánu a odtáhl na východ. Tak se od sebe oddělili.

¹²Abram se usadil v zemi kenaanské a Lot se usadil v městech toho okrsku a stanoval až u Sodomy. (Gn 13,10–12)

Osobní studium

Když Abrahama oslovil Bůh a on opustil svou vlast, jeho synovec Lot se rozhodl ho na této cestě následovat. Text v Genesis 13. kapitole zaznamenává, že Bůh patriarchovi velmi požehnal. „Abram byl velice zámožný, měl stáda, stříbro i zlato“ (Gn 13,2). Také Lot „měl brav a skot i stany“ (Gn 13,5). Oba tak zbohatli a měli tak velká stáda skotu, že nemohli bydlet blízko sebe. Aby se vyhnul sporům mezi jejich pastýři, Abraham nabídl Lotovi, aby si vybral, kde by chtěl bydlet. Je zřejmé, že Lot by se měl podřídit staršímu Abrahamovi, protože za svou prosperitu vděčil spojení s ním. Svému dobrodinci však neprojevil žádnou vděčnost a sobecky chtěl to, co považoval za nejlepší pro sebe.

Uvažuj o úvodním textu (Gn 13,10–12). Jaké racionální důvody mohly Lota přivést k rozhodnutí, které udělal?

Lot mohl snadno odůvodnit své rozhodnutí přestěhovat se do města, ale jeho život tam pro něj nedopadl vůbec dobře. Když se Abraham doslechl, co se mu stalo, neřekl: „No, smůla, Lote. Sklízíš jen to, co jsi zasel.“ Místo toho se rozhodl ho zachránit (viz Gn 14).

Někdy ve snaze získat víc nepochopíme souvislosti a uděláme špatná rozhodnutí. Lot se i po této události vrátil zpět do Sodomy! Ve svém velkém milosrdenství však Bůh poslal k Lotovi a jeho rodině varovné posly, aby jim dal vědět o očekávaném zničení těchto míst.

Přečti si text Gn 18,20–33. Co Hospodin řekl Abrahamovi jako důvod jeho příchodu na zem? Jaká byla Abrahamova reakce na zprávu, že Hospodin plánuje zničit tato bezbožná města?

Abraham si dělal starosti o Lota a jeho rodinu. Proto vyjednával s Bohem a prosil ho, aby ušetřil město, pokud se v něm najdou spravedliví. V souladu se svým charakterem lásky Hospodin projevoval tolik milosti, o kolik Abraham prosil. Hospodin a dva andělé osobně vysvobodili Lota, jeho manželku a jejich dvě dcery. Jeho žena se však ohlédla zpět a stala se solným sloupem. Lot vstoupil do Sodomy jako bohatý muž a vyšel odtud téměř bez ničeho. Jak opatrní musíme být při našich rozhodnutích! Nesmíme se zaměřovat jen na krátkodobý zisk, ale potřebujeme mít na zřeteli širší souvislosti (viz Mk 8,36.37).

Aplikace

Čeká tě v nejbližší době důležité rozhodování? Co ti může pomoci, aby ses rozhodl správně?

OD PODVODNÍKA KE KNÍŽETI

²³A té noci vstal, vzal obě své ženy i obě své služky a jedenáct svých synů a přebrodil se přes Jabok. ²⁴Vzal je a převedl je přes potok se vším, co měl. ²⁵Pak zůstal Jákob sám a tu s ním kdosi zápolil, dokud nevzešla jitřenka. ²⁶Když viděl, že Jákoba nepřemůže, poranil mu při zápolení kyčelní kloub, takže se mu vykloubil. ²⁷Neznámý řekl: „Pusť mě, vzešla jitřenka.“ Jákob však odpověděl: „Nepustím tě, dokud mi nepožehnáš.“ ²⁸Otázal se: „Jak se jmenuješ?“ Odpověděl: „Jákob.“ ²⁹Tu řekl: „Nebudou tě už jmenovat Jákob (to je Úskočný), nýbrž Izrael (to je Zápasí Bůh), neboť jsi jako kníže zápasil s Bohem i s lidmi a obstáls.“ ³⁰A Jákob ho žádal: „Pověz mi přece své jméno!“ Ale on odpověděl: „Proč se ptáš na mé jméno?“ A požehnal mu tam. ³¹I pojmenoval Jákob to místo Peniel (to je Tvář Boží), neboť řekl: „Viděl jsem Boha tváří v tvář a byl mi zachován život.“ (Gn 32,23–31)

Osobní studium

Přestože Jákob miloval Boha a bál se jej, nakonec se snížil k tomu, že spolu s matkou Rebekou vymysleli plán, jak podvést zestárlého Izáka a získat pro sebe požehnání určené prvorozenému. Svůj dospělý život nezačal správným krokem, proto musel utéct, aby unikl předčasné smrti. Rebeka řekla Jákobovi: Proto mě nyní poslechni, můj synu: Ihned uprchni k mému bratru Lábanovi do Cháranu. [...] Až se bratrův hněv od tebe odvrátí a on zapomene, cos mu udělal, pošlu pro tebe a vezmu tě odamtud. Proč mám být zbavena vás obou v jednom dni?“ (Gn 27,43.45). Jákob byl pryč dvacet let a už nikdy se se svou matkou nesetkal.

Uvažuj o úvodním textu (Gn 32,23–31). Jaké duchovní poučení o Boží milosti můžeme pochopit na základě tohoto příběhu?

„Tento hříšný, chybný a pozemšťan zápasil s Majestátem nebes. Ve své úzkosti se pevně uchopil Božích zaslíbení a srdce ne-

konečné lásky se nemohlo odvrátit od hříšnickovy naléhavé prosby. Jákob teď jasně viděl chybu, která ho přivedla k hříchu, jehož se dopustil, když získal právo prvorozenství podvodem. Nedůvěřoval Božím zaslíbením, ale chtěl svým vlastním úsilím uskutečnit to, co by Bůh vykonal v pravý čas a svým vlastním způsobem. Na důkaz, že mu bylo odpuštěno, dostal nové jméno, které mu bude připomínat jeho vítězství.“ (PP 197.198; NUD 90) Toho dne mu Hospodin dal jméno Izrael, „neboť jsi jako kníže zápasil s Bohem i s lidmi a obstáls“ (Gn 32,29).

Přečti si text Gn 49,29–33. Jaké pokyny dal Jákob synům ohledně svého pohřbu? Jak rozumíš této žádosti?

Z Bible se dozvídáme, že všichni tři patriarchové a jejich manželky jsou pohřbeni ve stejné jeskyni. Jákobova důvěra Bohu byla tak silná, že se považoval na zemi jen za cizince a přistěhovalce (viz Žd 11,13). A přestože vlastní vinou odešel z domu s prázdnýma rukama, do Kanaánu se vrátil jako bohatý muž.

Aplikace

Bůh nás může požehnat i přes naše minulé chyby a hříchy. Je však mnohem lepší vyhnout se chybám hned na začátku. Jak se můžeš vyhnout nesprávným rozhodnutím?

MOJŽÍŠ V EGYPTĚ

²⁴Mojžíš věřil, a proto, když dospěl, odepřel nazývat se synem faraónovy dcery. ²⁵Raději chtěl snášet příkoří s Božím lidem než na čas žít příjemně v hříchu; ²⁶a Kristovo pohanění pokládal za větší bohatství než všechny poklady Egypta, neboť upíral svou mysl k budoucí odplatě. ²⁷Věřil, a proto vyšel z Egypta a nedal se zastrašit královým hněvem; zůstal pevný, jako by Neviditelného viděl. ²⁸Věřil, a proto ustanovil hod beránka a dal pokropit dveře jeho krví, aby se zhoubce nemohl dotknout prvorozených. ²⁹Izraelští věřili, a proto prošli Rudým mořem jako po suché zemi, ale když se o to pokusili Egypťané, pohltily je vlny. (Žd 11,24–29)

Osobní studium

Mojžíš je jednou z nejinspirativnějších lidských postav Tóry. Navzdory hrozcí smrti ho při životě zachovala Boží prozřetelnost, která konala prostřednictvím jeho iniciační matky a pečlivé sestry. Když faraónova dcera našla malého Mojžíše v paprovém košíku, požádala jeho hebrejskou matku, aby se o něj postarala, a zaplatila jí za to. Jaká požehnaná výzva pro mladou matku, která byla vyhnankyní a otrokyní! Jochebed měla dvanáct let na to, aby naučila své dítě důvěřovat Bohu a ctít ho. Udělala všechno, aby formovala jeho charakter pro život ve službě. Mojžíšovi se však dostalo vzdělání i na egyptském královském dvoře. „Byl vychován ve vši egyptské moudrosti a byl mocný v slovech i činech“ (Sk 7,22). Když Mojžíš dospěl v muže, udělal vědomé rozhodnutí, které změnilo nejen jeho život, ale i běh dějin.

Zamysli se nad tím, co podle úvodních veršů Mojžíš opustil a čemu musel v následujících letech čelit. Pokus se na to podívat z jeho pozice ještě dříve, než „odepřel nazývat se synem faraónovy dcery“. Čeho

se vzdal, a co se svým odchodem rozhodl přijmout?

Egypt byl v té době jednou z největších mocností starověkého světa, ne-li úplně největší. Řeka Nil vytvořila tak úrodnou půdu, že Egypt byl bohatým a mocným národem. Samotný Mojžíš by byl v čele tohoto království. Dokážeme si představit, jak lákavé pro něj muselo být vábení Egypta a všech jeho pokladů. Těch lákadel bylo před ním velmi mnoho: bohatství, moc, sláva, zbožštění i rozkoše. Není pochyb o tom, že by si sám před sebou mohl velmi snadno omluvit, kdyby se rozhodl přijmout všechny egyptské nabídky. Namísto toho se rozhodl dát dohromady se skupinou opovrhovaných otroků.

A co bylo dál? Jak říká Bible: „Raději chtěl snášet příkoří s Božím lidem než na čas žít příjemně v hříchu“ (Žd 11,25). A všechno to utrpení? Velká část knihy Exodus se věnuje zápasům a zkouškám Mojžíše, který navzdory tomu, čím vším prošel, nemohl nakonec vejít do zaslíbené země (viz Nu 20,12). Písmo nám však ukazuje, že se Mojžíš rozhodl správně, i když byl jeho život naplněn mnoha těžkostmi.

Aplikace

Pokud bychom život Mojžíše hodnotili lidským pohledem, zřejmě bychom mu navrhli, aby zůstal v Egyptě. Na vysokém postu toho mohl pro hebrejské otroky vykonat velmi mnoho, podobně jako kdysi Josef pro své bratry. Jako věřící však máme odlišný pohled na realitu, který nás posouvá daleko za hranice tohoto světa. Jak si můžeme zachovat takový pohled i uprostřed zkoušek? Proč je důležité, abychom měli stále na paměti, odkud jsme vyšli a kam směřujeme?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Bůh dodržel svou část smlouvy tím, že požehnal Abrahamovi. A Abraham vzdal Bohu čest tím, že si neukládal poklady na této zemi. Abraham neměl na zemi ve svém „vlastnictví ani píď“ (Sk 7,5). Byl sice velmi bohatý, ale svůj majetek užíval k Boží slávě a pro dobro bližních. Tento svět však nepokládal za svůj domov. Bůh ho vyzval, aby odešel ze svého bezbožného prostředí s příslibem, že mu do věčného vlastnictví dá kanaánskou zemi. Nezískal ji však ani Abraham, ani jeho syn, ani jeho vnuk. Když Abraham potřeboval místo, kam by pohřbil svou zemřelou manželku, koupil ho od Chetejců. Tento skalní hrob v makpelské jeskyni byl jeho jediným majetkem v zaslíbené zemi.

„Dědictví, které Bůh zaslíbil, se netýká tohoto světa. Abraham věřil, a proto žil v zemi zaslíbené jako cizinec, bydlil ve stanech s Izákem a Jákobem, pro které platilo totéž zaslíbení, a upínal naději k městu s pevnými základy, jehož stavitelem a tvůrcem je sám Bůh.“ (PP 169; NUD 74)

V životě se nám stává, že jsme v pokušení usilovat o bohatství a pohodlí. Uspokojit se tím, že naplnění některých tužeb se uskuteční až v nebi, vyžaduje od člověka někdy velkou víru.

„Jako lákadlo mu byl nabízen faraonův přepychový palác a trůn. Mojžíš však věděl, že na panských dvorech vládne hříšné pohodlí, které vede lidi k zapomínání na Boha. Hleděl za palác a za královskou korunu k vyšší poctě, která bude v království, které není poskvrněno hříchem, udělena svatým Nejvyššího. Vírou viděl nepomíjející korunu, kterou Král nebes vloží na hlavu vítěze. Tato víra ho vedla k tomu, že se připojil k poníženému, chudému a pohrdanému národu, který se rozhodl raději poslouchat Boha než sloužit hříchu.“ (PP 246; NUD 117)

Otázky k rozhovoru

1. Co se stane s naším majetkem, až přijde Ježíš? (Viz 2Pt 3,10.) Co se může stát ještě před Ježíšovým příchodem? (Viz Mt 6,20.) Proč je důležité, abychom si vždy zachovali ten správný pohled nejen na duchovní, ale i materiální záležitosti?
2. Ježíš varoval před „vábností majetku“ (Mk 4,19). Co měl na mysli? Jak nás může bohatství obelstít?
3. Uvažujte o důvodech, jakými mohl Mojžíš vysvětlit svůj pobyt v Egyptě – namísto toho, aby vše zanechal a utekl s národem otroků do pusté pouště? Co bylo podle vás hlavním motivem jeho rozhodnutí opustit všechny vymoženosti Egypta?

„Jednomu z těchto mých nepatrných...“

Texty na tento týden

L 4,16–19; Iz 61,1.2; Dt 15,11; Mt 19,16–22; L 19,1–10; Jb 29,12–16

Základní verš

„Tedy řekne král těm po pravici: *„Pojďte, požehnaní mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa.“*“ (Mt 25,34)

Bible často mluví o sirotcích, vdovách, cizincích a přistěhovalcích. Všichni tito lidé patří do skupiny těch, o nichž Ježíš mluvil jako o „nepatrných bratřích“ (Mt 25,40).

Kdo patří do této skupiny dnes? Cizinci byli v biblických dobách jednotlivci, kteří museli opustit svou vlast, často vinou války nebo hladomoru. Ekvivalentem by v naší době mohly být miliony uprchlíků, kteří se ocitli v nouzi vinou okolností, za které nemohou.

Sirotci jsou děti, které přišly o otce nebo matku kvůli válce, nehodě nebo nemoci. Do této skupiny by mohli patřit i ti, jejichž rodiče jsou ve vězení nebo jsou závislí na drogách a nemohou nebo se nechtějí o ně starat. Takové děti potřebují hodně pomoci a lásky, aby se alespoň částečně dokázaly vyrovnat s různými bolestmi a traumaty a podařilo se jim navzdory handicapu zvládnout svůj start do života.

Vdovy nebo vdovci přišli o své partnery z podobných důvodů, jako děti přicházejí o své rodiče. Mnozí z nich jsou hlavou neúplné rodiny a potřebují pomoc, jejíž část na sebe může převzít i církev.

Tento týden budeme uvažovat o tom, že jako správci Božích záležitostí nemáme na výběr. Chceme-li následovat Ježíšův příklad a být věrni jeho příkazům, pak pomoc potřebným není věc volby, ale naše povinnost.

Osnova lekce

Při studiu této lekce budeme věnovat pozornost Boží touze, aby jeho děti „zrcadlily“ jeho lásku tím, že budou prakticky pomáhat chudým a potřebným. V tom je nám příkladem nejen Ježíš, ale i řada biblických postav, které se v životě pevně držely dobrého Boha.

- L 4,16–21: Ježíšova služba potřebným (neděle)
- Lv 23,22; Dt 15,11: Starozákonní sociální zákony (pondělí)
- Mt 19,16–22: Neochota bohatého mladého muže (úterý)
- L 19,1–10: Zacheova ochota pomáhat potřebným (středa)
- Jb 29,12–16: Jóbova ochota pomáhat potřebným (čtvrtek)

ŽIVOT A SLUŽBA JEŽÍŠE KRISTA

¹⁶Přišel do Nazareta, kde vyrostl. Podle svého obyčejě vešel v sobotní den do synagógy a povstal, aby četl z Písma. ¹⁷Podali mu knihu proroka Izaiáše; otevřel ji a našel místo, kde je psáno: ¹⁸„Duch Hospodinův jest nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, ¹⁹abych vyhlásil léto milosti Hospodinovy.“ ²⁰Pak zavřel knihu, dal ji sluhovi a posadil se; a oči všech v synagóze byly na něj upřeny. ²¹Promluvil k nim: „Dnes se splnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.“ (L 4,16–21)

Osobní studium

Na začátku své veřejné služby putoval Ježíš do Nazareta v oblasti Galileje. Bylo to město, kde vyrůstal. Místní lidé už slyšeli o jeho díle a zázracích. Ježíš podle svého zvyku navštívil sobotní bohoslužbu v místní synagoze. Nebyl místním rabínem, ale jako hosta ho požádali, aby přečetl text Písma. Sluha mu podal svitek proroka Izajáše a Ježíš přečetl text Iz 61,1,2.

Uvažuj o úvodním textu (L 4,16–21) a porovnej ho s verši Iz 61,1,2 (viz také L 7,18–23). Proč si podle tebe Ježíš vybral tyto konkrétní verše? Proč se obecně tyto verše z Izajáše považují za mesiášské? Co prozrazují o Mesiášově díle?

Náboženští vůdci zjevně přehlíželi ta proroctví, která mluvila o trpícím Mesiáši. Naopak, zaměřovali se jen na ta, která poukazovala na slávu jeho druhého příchodu (což by nám mělo sloužit jako připomínka toho, jak důležité je správně rozumět proroctvím). Výsledkem bylo, že

většina lidí věřila, že posláním Mesiáše je osvobodit Izrael od římské nadvlády. Už jen samotná představa, že Mesiášovo poslání by mělo nějak vycházet z textu Iz 61,1,2 musela způsobit nejen šok, ale také rozhořčení.

Chudými obvykle pohrdali téměř všichni – úředníci, výběřčí daní, obchodníci, dokonce i sousedé. Běžně panovalo přesvědčení, že chudoba je Boží kletbou a že za svůj nešťastný stav si mohou chudí sami. A proto se ve společnosti jen málokdo zajímal o chudé a jejich politováníhodnou situaci.

Ježíšovy projevy lásky a milosrdenství k chudým však patřily k největším důkazům jeho mesiášství. Je to vidět z odpovědi, kterou dal na otázku Jana Křtitele, zda je opravdu Mesiáš (viz Mt 11,1–6). „Jan Křtitel stejně jako Spasitelovi učedníci nepochopil podstatu Kristova království. Čekal, že Kristus usedne na Davidův trůn, ale čas plynul a Kristus si žádný nárok na královskou moc nečinil. Jana to velmi znepokojovalo. Byl zmaten.“ (DA 215; TV 134)

Aplikace

„Pravá a čistá zbožnost před Bohem a Otcem znamená pamatovat na vdovy a sirotky v jejich soužení a chránit se před poskvrnou světa“ (Jk 1,27). Jak nám tento verš pomáhá najít to nejdůležitější v našem životě víry?

BŮH SE STARÁ O CHUDÉ

Až budete sklízet obilí ve své zemi, nepožneš své pole až do okraje ani nebudeš po žni paběrkovat; zanecháš paběrky pro zchudlého a pro hosta. Já jsem Hospodin, váš Bůh. (Lv 23,22)

Potřebný ze země nevyvmizí. Proto ti přikazují: Ve své zemi ochotně otevřej ruku svému utištěnému a potřebnému bratru. (Dt 15,11)

Osobní studium

V Písmu nacházíme mnoho opatření, kterými chtěl Hospodin zabezpečit pomoc chudým, cizincům, vdovám a sirotkům. S prvními se setkáváme již pod horou Sínaj. „Po šest let budeš osévat svou zemi a sklízet z ní úrodu. Sedmého roku ji necháš ležet ladem. Nebudeš ji obdělávat, aby jedli ubožáci z tvého lidu, a co zbude, spase polní zvěř. Tak naložíš i se svou vinicí a se svým olivovním“ (Ex 23,10.11).

Uvažuj o úvodních textech (Lv 23,22 a Dt 15,11). Ať už je kontext těchto veršů jakkoli odlišný od našich dnešních životů, jaké zásady bychom z nich měli pochopit?

Obecně se rozumí, že „bratr“ se zde vztahuje na jiné Izraelce nebo spoluvěřící. Ačkoli jsou chudí, nemůžeme jimi pohrdat, protože v Božích očích mají „nepatrní bratři“ stejnou hodnotu a důstojnost jako ostatní. Žalmy dávají návod, jak bychom se k těm, kteří pomoc potřebují, měli chovat: „Dopomozte nuznému a sirotkovi k právu, poníženému a chudému zjednejte spravedlnost, pomozte vyváznout nuznému ubožáku, svévolným ho vytrhněte z rukou!“ (Ž 82,3.4). Tato pasáž

naznačuje, že naše angažovanost by měla zahrnovat víc než jen utišení hladu.

Některé texty obsahují zaslíbení těm, kteří pomáhají potřebným. „Kdo dává chudému, nebude mít nedostatek, ale kdo dělá, že nevidí, sklídí hojnost kleteb“ (Př 28,27). „Jestliže král soudí nuzné podle pravdy, jeho trůn bude upevněn provždy“ (Př 29,14). A král David poznamenal: „Blaze tomu, kdo má pochopení pro nuzného, Hospodin ho ve zlý den zachrání“ (Ž 41,2). Pomoc potřebným měla být vždy prioritou, i když se na ni často zapomínalo.

Na rozdíl od biblického poselství existovaly i různé jiné přístupy. Dokonce v nedávné době (například v Anglii) měl velký vliv takzvaný „sociální darwinismus“. Jeho zastánci byli přesvědčeni, že neexistuje žádný morální imperativ pomáhat chudým nebo nemocným. Řídili se pravidlem, že silní přežívají na úkor slabých. Pomoc potřebným byla považována za nesprávnou, dokonce škodlivou, protože pokud by přežili a bylo by jich více, jen by oslabili sociální strukturu národa jako celku. Jakkoli bylo kruté, takové uvažování bylo jen logickým vyústěním evolučního pohledu a až do absurdnosti aplikovaného narativu, který s sebou přinesl.

Aplikace

Jak by mělo evangelium ovlivnit to, jak přistupujeme ke každému člověku – bez ohledu na jeho původ, pohlaví, bohatství, společenské postavení, věk, národnost či vzdělání?

ROZHODNUTÍ BOHATÉHO MLADÍKA

¹⁶A hle, kdosi k němu přišel a zeptal se ho: „Mistře, co dobrého mám dělat, abych získal věčný život?“ ¹⁷On mu řekl: „Proč se mě ptáš na dobré? Jediný je dobrý! A chceš-li vejít do života, zachovávej přikázání.“ ¹⁸Otázal se ho: „Která?“ Ježíš odpověděl: „Nebudeš zabíjet, cizoložit, krást, křivě svědčit, ¹⁹cti otce a matku, miluj svého bližního jako sám sebe.“ ²⁰Mladík mu řekl: „To jsem všechno dodržoval! Co mi ještě schází?“ ²¹Ježíš mu odpověděl: „Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej, co ti patří, rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne.“ ²²Když mladík uslyšel to slovo, smuten odešel, neboť měl mnoho majetku. (Mt 19,16–22)

Osobní studium

Příběh o bohatém mladém muži je tak důležitý, že ho nacházíme ve všech třech synoptických evangeliích: Mt 19,16–22; Mk 10,17–22 a L 18,18–23. O muži toho nevíme mnoho, ale na základě biblického záznamu víme, že byl mladý (Mt 19,20), bohatý (L 18,23) a že měl vysoké postavení (mohl být představeným synagogy, nebo dokonce členem rady; L 18,18). Kromě toho se aktivně zajímal o duchovní věci. Marek popisuje začátek jeho setkání s Ježíšem: „přiběhl k němu nějaký člověk a poklekl před ním“ (Mk 10,17). Z celého srdce toužil dozvědět se o věčném životě co nejvíc.

Co měl podle úvodních veršů Ježíš na mysli, když mu řekl: „Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej, co ti patří, rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne“ (Mt 19,21)?

Ježíš většinu z nás nežádá, abychom prodali všechno, co máme, a peníze rozdali chudým. Právě peníze však musely být pro tohoto mladého muže tím, co mu bránilo posunout se v životě dál. A ačkoli se Ježíšova odpověď může zdát tvrdá, věděl, že tato cesta byla jedinou mladíkovou nadějí na záchranu.

Aplikace

„Nebot' kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však přijde o život pro mne a pro evangelium, zachrání jej. Co prospěje člověku, získá-li celý svět, ale ztratí svůj život? Zač by mohl člověk získat zpět svůj život?“ (Mk 8,35–37). Co to znamená ztratit život pro Ježíše a pro evangelium?

Bible říká, že muž odešel smutný, protože byl velmi bohatý. Tato slova dokazují, že majetek měl v jeho životě až moc důležité místo. Dostal nabídku jistoty věčného života, dostal nabídku Ježíše následovat (slova „přijď a následuj mne“ Ježíš použil při povolání dvanácti učedníků). S tímto mladíkem se však už nikde v Písmu nesetkáme. Věčnost vyměnil za pozemský majetek.

Jaký tragický kompromis! Jaký smutný příklad neochoty „odložit uspokojení“, o kterém jsme hovořili v předchozí lekci. Volba, pro kterou se rozhodl bohatý muž, byla velmi zrádná. Bez ohledu na to, jakého materiálního bohatství můžeme nabýt, dříve či později všichni zemřeme a bude rozhodnuto o našem věčném osudu. To-lik bohatých lidí už zjistilo, že majetek jim nedává klid a štěstí, o kterém snili. Zdá se, že v mnoha případech se stal pravý opak. Příliš mnoho životopisů obsahuje zmínku o tom, jak nešťastní byli mnozí velmi bohatí lidé. Jedno z nejlepších zobrazení toho, jak neuspokojivé může být bohatství samo o sobě, se nachází v knize Kazatel. Ať už si z příběhu vezmeme jakékoli další poučení, jedno je jasné: za peníze si klid a štěstí nekoupíme.

ZACHEOVO ROZHODNUTÍ

¹Ježíš vešel do Jericha a procházel jím. ²Tam byl muž jménem Zacheus, vrchní celník a veliký boháč; ³toužil uvidět Ježíše, aby poznal, kdo to je, ale poněvadž byl malé postavy, nemohl ho pro zástup spatřit. ⁴Běžel proto napřed a vylezl na moruš, aby ho uviděl, neboť tudy měl jít. ⁵Když Ježíš přišel k tomu místu, pohlédl vzhůru a řekl: „Zachee, pojď rychle dolů, neboť dnes musím zůstat v tvém domě.“ ⁶On rychle slezl a s radostí jej přijal. ⁷Všichni, kdo to viděli, reptali: „On je hostem u hříšného člověka!“ ⁸Zacheus se zastavil a řekl Pánu: „Polovinu svého jmění, Pane, dávám chudým, a jestliže jsem někoho ošidil, nahradím mu to čtyřnásobně.“ ⁹Ježíš mu řekl: „Dnes přišlo spasení do tohoto domu; vždyť je to také syn Abrahamův.“ ¹⁰Neboť Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo.“ (L 19,1–10)

Osobní studium

Zacheus byl bohatý žid, který si vydělával jako výběřčí daní a poplatků pro nenáviděné Římany. Zachea jeho okolí nenávidělo a pokládalo za „hříšníka“. Výběr daní byl totiž dobrým byznysem – mnoho peněz končílo v kapse výběřčího.

Zacheus žil v Jerichu, které se nacházelo na frekventované obchodní cestě. Setkání Zachea a Ježíše nebylo náhodné. V Zacheovi se zřejmě pohnulo svědomí a zatoužil učinit ve svém životě změnu. Doslechl se o Ježíši a chtěl ho vidět. Ježíš na své poslední cestě do Jeruzaléma potřeboval přejít z Galileje přes Jericho a zřejmě se rozneslo, že tam tudy zrovna ten den půjde. První Kristova slova adresovaná Zacheovi odhalila, že Ježíš o něm věděl všechno ještě dříve, než vstoupil do města.

Uvažuj o úvodním textu (L 19,1–10). Porovnej, jak dopadlo setkání s Ježíšem pro bohatého muže a pro Zachea. V čem byly tyto dvě události podobné, v čem se naopak lišily?

Zacheus a mladík měli mnoho společného. Oba byli bohatí, oba se velice chtěli setkat s Ježíšem a oba chtěli získat věčný život.

Všimněme si, že když Zacheus řekl, že chudým rozdá „polovinu svého jmění“ (L 19,8), Ježíš přijal toto gesto jako vyjádření skutečné zkušenosti obrácení. Neřekl mu: „Podívej, chlapče, platí to, co vždy – buď všechno, nebo nic. Polovina tě nezachrání.“ Proč? S největší pravděpodobností proto, že ačkoli Zacheovi se jeho bohatství určitě líbilo, pro bohatého mládence byly peníze „bohem“. I když nevíme, co přesně mu Ježíš řekl, samotný Zacheus mluví o rozdávání peněz chudým jako první. V případě bohatého mládence to byl Ježíš, kdo musel velmi konkrétně mladého muže vyzvat, aby se všeho vzdal, nechce-li skončit špatně. Přestože si Zacheus jako každý bohatý člověk musel dávat pozor na nebezpečí bohatství, zdá se, že mu nepodleh tak jako bohatý mládenec.

„Když bohatý mladík odešel od Ježíše, Mistr prohlásil: ‚Jak těžko vejdou do Božího království ti, kdo mají bohatství!‘ Učedníci to zarazilo. Říkali si: ‚Kdo tedy může být spasen?‘ (Mk 10,23.26). Nyní se mohli přesvědčit, že měl Kristus pravdu. ‚Nemožné u lidí je u Boha možné‘ (L 18,27). Viděli, jak může bohatý člověk z Boží milosti vejít do Božího království.“ (DA 555; TV 351)

Aplikace

Zacheovo rozhodnutí prodat polovinu majetku a rozdat ho chudým bylo výsledkem jeho obrácení a pochopení Boží milosti. Jak ovlivňuje Boží milost tvůj život? Jaká rozhodnutí děláš jako reakci na milost, která je každé ráno znovu obnovena (Pl 3,23)?

„ZDALIPAK SIS VŠIML MÉHO SLUŽEBNÍKA JÓBA?“

¹²Že jsem utištěného zachránil, když volal o pomoc, i sirotka, který neměl, kdo by mu pomohl. ¹³Žehnáni hynoucího se snášelo na mne a srdce vdovy jsem pohnul k plesání. ¹⁴Oblékal jsem spravedlnost, to byl můj oděv; jak říza a turban bylo mi právo. ¹⁵Slepému jsem byl okem a kulhavému nohou, ¹⁶ubožákům jsem byl otcem, spor neznámých jsem rozsuzoval... (Jb 29,12–16)

Osobní studium

Bůh charakterizuje Jóba jako bezúhonného, přímého, vyhýbajícího se zlu a majícího bázeň před Hospodinem. „Nemá na zemi sobě rovného“ (Jb 1,8).

Dokonce i poté, co Jób čelil jedné katastrofě za druhou, Bůh zopakoval to, co o Jóbovi řekl dříve. A přidal k tomu ještě něco – zhodnotil satanovu aktivitu: „Nemá na zemi sobě rovného. Je to muž bezúhonný a přímý, bojí se Boha a vystříhá se zlého. Ve své bezúhonnosti setrvává dosud, ačkoli jsi mě proti němu podnítil, abych ho bezdůvodně mořil“ (Jb 2,3).

Písmo přináší působivý pohled na Jóbovu dokonalost a upřímnost. Trpící muž odmítá opustit Boha navzdory všemu, co se stalo, i přesto, že se to může zdát jako jedna z možností (Jb 2,9). Kniha však odhaluje i dal-

ší aspekt Jóbova života předtím, než došlo v jeho životě k tragickým událostem.

Uvažuj o úvodním textu (Jb 29,12–16). Co se z tohoto textu dozvídáme o Jóbově charakteru?

Snad nejvýstižnější jsou zde Jóbova slova – „spor neznámých jsem rozsuzoval“ (Jb 29,16). Jób se nestaral jen o svou rodinu ani se ve své dobročinnosti nezaměřil jen na lidi, které znal. Byl proaktivní ve vyhledávání potřeb lidí a snažil se pomoci i neznámým.

„Nečekejte, až vás [chudí] upozorní, že něco potřebují. Jednejte jako Jób. Pokud o něčem nevěděl dost, sám si to vyhledal. Vydejte se na průzkumnou cestu a zjistěte, co kdo potřebuje a jak by se mu nejlépe dalo pomoci.“ (5T 151) Toto je způsob, jak bychom měli zacházet s penězi i jinými zdroji, které máme z Boží milosti svěřeny. Mnoho věřících to ale tak dnes nedělá.

Aplikace

Přečti si text Iz 58,6–8. Jak můžeš tato slova zapsaná před mnoha lety aplikovat dnes do svého života?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Až přijde Syn člověka ve své slávě a všichni andělé s ním, posadí se na trůnu své slávy; a budou před něho shromážděny všechny národy. I oddělí jedny od druhých.“ (Mt 25,31-32) Těmito slovy popsal Kristus na Olivové hoře učedníkům velký den soudu. Při rozhodování bude záležet na jediné věci. Lidé, kteří se před ním shromáždí, budou rozděleni do dvou skupin. Jejich věčný osud bude záviset na tom, co udělali nebo neudělali pro chudé a trpící, tedy vlastně pro Krista.“ (DA 637; TV 408)

„Vždy, když otevíráte dveře Kristovým chudým a trpícím, přijímáte neviditelné anděly. Vítáte nebeské bytosti a ony vnášejí do vašeho domu svatou radost a pokoj. Z jejich úst se nesou chvalozpěvy, jejichž ozvěna je slyšet až v nebi. Každý milosrdný skutek tam zní jako hudba. Všechny, kdo nezištně pracují v Božím díle, považuje nebeský Otec za své nejvzácnější poklady.“ (DA 639; TV 409)

Otázky k rozhovoru

1. „Potřebný ze země nevyumizí...“ (Dt 15,11). Tato tisíce let stará slova stále platí. Jak jim máme rozumět dnes? Někteří používají tato slova jako omluvu, že nepomáhají chudým a potřebným. Říkají: „Bůh řekl, že potřební lidé budou vždy mezi námi, takže tomu tak bude a my na tom nic nezměníme.“ V čem spočívá omyl takového uvažování?
2. Apoštol Pavel napsal mladému Timoteovi: „Těm, kteří jsou bohatí v tomto věku, přikazuj, ať nejsou pyšní a nedoufají v nejisté bohatství, nýbrž v Boha, který nás štedře opatřuje vším, co potřebujeme; napomínej je, ať konají dobro a jsou bohatí v dobrých skutcích, štedří, dobročinní, a tak ať si střežují dobrý základ pro budoucnost, aby obdrželi pravý život“ (1Tm 6,17-19). Všimněte si, v čem podle apoštola spočívá nebezpečí: místo důvěry v živého Boha vkládat důvěru do vlastního bohatství. Proč jsou bohatí v takovém nebezpečí, i když vědí, že ani všechny peníze světa je nakonec neudrží při životě? Proč si všichni musíme dávat pozor, abychom ve věcech spásy, věčnosti a životního nasměrování nedůvěřovali nikomu a ničemu jinému než živému Bohu?

Plánování úspěchu

Texty na tento týden

Kaz 12,1; Gn 2,15; 1Tm 5,8; Ko 3,23.24; Gn 39,2–5; Př 3,5–8

Základní verš

„Cokoli děláte, dělejte upřímně, jako by to nebylo lidem, ale Pánu, s vědomím, že jako odměnu dostanete podíl na jeho království. Váš Pán je Kristus, jemu sloužíte.“ (Ko 3,23.24)

Většina lidí chce žít úspěšný a šťastný život. Žijeme však ve světě poznamenaném hříchem, kde na nás mohou z ničeho nic dopadnout tragédie a neštěstí. Otázkou pak zůstává, o jaký „úspěch“ a o jaké štěstí se máme snažit? Co vlastně považujeme za skutečný „úspěch“?

Známe příběh Josefa v Egyptě. Pokud bychom měli hledat vzor opravdu úspěšného života, Josef by se určitě dostal do úzkého výběru, je to tak? Z vězení přímo do paláce, to se jen tak nevidí. Ale co potom Jan Křtitel? Z vězení do hrobu... Dá se v jeho životě mluvit o úspěchu? Vše tedy závisí na tom, jak definujeme opravdový „úspěch“.

Tento týden se podíváme na myšlenku „úspěchu“ v kontextu základních principů věrného správcovství. Bez ohledu na to, kdo jsme nebo kde žijeme, budou peníze vždy součástí našeho života, ať už se k nim stavíme jakkoli. Jaké praktické kroky můžeme podniknout? A i když nám tyto kroky nezaručí finanční „úspěch“, mohou nám pomoci vyhnout se nástrahám a chybám, které by nás mohly přivést do neštěstí.

Osnova lekce

Hlavním tématem další lekce je „úspěch“ a „úspěšný život“, tak jak je představen v biblickém kontextu. Postupně se zaměříme na to, z čeho vychází, na jakých hodnotách stojí a k jaké zodpovědnosti nás vede.

- Gn 29,10–12.18–20: Jasně stanovení priority (neděle)
- Gn 1,28; 2,15: Práce jako Boží dar a požehnání (pondělí)
- 1Tm 5,8; Př 14,23: Zodpovědnost za rodinu (úterý)
- Gn 39,1–5: Úspěch a mravní zásady (středa)
- Př 3,5–8: Respektování Božích principů (čtvrtek)

NEJPRVE TO NEJDŮLEŽITĚJŠÍ

¹⁰Jakmile Jákob uviděl Ráchel, dceru Lábana, bratra své matky, a jeho ovce, přistoupil, odvalil kámen z otvoru studně a napojil ovce Lábana, bratra své matky. ¹¹Jákob pak Ráchel políbil a hlasitě zaplakal. ¹²Oznámil jí, že je synovec jejího otce a syn Rebeky. Běžela to povědět svému otci. [...] ¹⁸Jákob si Ráchel zamiloval; proto řekl: „Budu ti sloužit sedm let za tvou mladší dceru Ráchel.“ ¹⁹Lában souhlasil: „Lépe, když ji dám tobě než někomu jinému; zůstaň u mne.“ ²⁰Jákob tedy sloužil za Ráchel sedm let; bylo to pro něho jako několik dní, protože ji miloval. (Gn 29,10–12.18–20)

Osobní studium

Když mladí lidé dospívají, začínají si uvědomovat svou zodpovědnost za zajištění svých základních potřeb – jídla, oblečení a přístřeší. Sám Ježíš ukázal, jak si máme správně seřadit své hodnoty a priority: „Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno“ (Mt 6,33). Čím dříve se člověk rozhodne žít podle Božího ideálu, tím lepší nasměrování v životě získá (Kaz 12,1). Samozřejmě starší, kteří se nerozhodli pro Ježíše v mládí, mohou udělat správná rozhodnutí týkající se správcovství i později.

Jak můžeme číst v Gn 28,20–22, Jákob učinil několik důležitých životních rozhodnutí – duchovních i materiálních. Předtím se Bůh představil Jákobovi ve vidění následovně: „Já jsem Hospodin, Bůh tvého otce Abrahama a Bůh Izákův“ (Gn 28,13). Potom

Jákob jako součást svého slibu Bohu řekl: „bude mi Hospodin Bohem“ (Gn 28,21).

Přečtěte si text Gn 29,9–20. Co je důležité pro načasování popisované události v Jákobově životě?

Až poté, co Jákob vyslovil své duchovní a finanční závazky vůči Bohu (Gn 28,20–22), ho Hospodin nasměroval k Ráchel u studny. Před uzavřením manželství je vhodné se rozhodnout, kam budeme směřovat svůj duchovní i osobní život. Náš budoucí životní partner by měl vědět, „do čeho jde“. Bude můj partner oddaným křesťanem? Čemu se bude v životě věnovat? Bude učitel, zdravotní sestra, právník, dělník nebo něco jiného? S kým vlastně spojuji svůj život? Existují i další otázky, které vyžadují odpovědi ještě před uzavřením manželství: Jaký stupeň vzdělání jste ukončili? S jakým dluhem vstupujete do manželství? Jsem vůbec ochoten přijmout tuto situaci jako součást své zodpovědnosti?

Aplikace

Proč je při hledání životního partnera tak důležité, aby měli oba v základních otázkách společné nasměrování (2K 6,14.15)? Přestože ani společné duchovní zaměření není zárukou šťastného manželství, může na ně výrazně zvýšit šance. Proč?

KDYŽ JE PRÁCE POŽEHNÁNÍM

A Bůh jim požehnal a řekl jim: „Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe.“ (Gn 1,28)

Hospodin Bůh postavil člověka do zahrady v Edenu, aby ji obdělával a střežil. (Gn 2,15)

Všechno, co máš vykonat, konej podle svých sil, neboť není díla ani myšlenky ani poznání ani moudrosti v říši mrtvých, kam odejdeš. (Kaz 9,10)

7[...] My jsme u vás nezháleli⁸ ani jsme nikoho nevyjíдали, ale ve dne v noci jsme namáhavě pracovali, abychom nikomu z vás nebyli na obtíž. ⁹Ne že bychom k tomu neměli právo, ale chtěli jsme vám sami sebe dát za příklad, abyste se jim řídili. ¹⁰Když jsme u vás byli, přikazovali jsme vám: Kdo nechce pracovat, ať nejlí! (2Te 3,7–10)

Osobní studium

Pokud jste nezdědili obrovský majetek nebo nepobíráte rentu ze svěřeneckého fondu, který založili vaši rodiče, dříve či později budete muset začít pracovat. (Literatura a filmy jsou plné osudů lidí, pro které bohatství nebylo požehnáním, ale naopak je přivedlo k tragickému konci.) Volba zaměstnání je pro mladé lidi těžká a komplikovaná. Ať už se rozhodnou jakkoli, ideálem je najít si takové zaměstnání či povolání, které je bude vnitřně naplňovat, poskytne jim dobrý příjem, a ještě bude užitečné pro společnost. Samozřejmě, reálný život je od takového ideálu často vzdálen.

Jaký význam má skutečnost, že Adam a Eva dostali ještě před pádem do hříchu určité pověření, zodpovědnost, práci? Může odpověď na tuto otázku vysvětlit, proč jsou lidé, kteří nikdy nemuseli pracovat, často nespokojení a nešťastní?

Je zřejmé, že práce, kterou dostali za úkol první lidé, pro ně nebyla trestem, ale bylo to pro jejich dobro. Bůh usoudil už v ráji, ve světě, ve kterém neexistoval hřích, smrt ani utrpení, že lidské bytosti potřebují pracovat.

„Stvořitel však také věděl, že člověk by nemohl být šťastný bez práce. Svěřil mu proto péči o zahradu Eden. Člověk se mohl docela samozřejmě radovat z krásy, která ho v zahradě obklopovala. To by však bylo málo. Právě práce měla být příležitostí, kdy člověk mohl uplatnit svou tělesnou sílu a zapojit do činnosti celý svůj obdivuhodný organismus. Kdyby štěstí spočívalo v nečinnosti, mohl člověk, tehdy ještě nezatížený hříchem, zůstat bez práce. Ale ten, který člověka stvořil, věděl nejlépe, co je pro něj dobré. Dříve než ho postavil na svět, připravil mu práci. Zaslíbení o budoucí slávě i rozhodnutí o tom, že si člověk denní chléb bude muset dobývat v potu tváře, vyšly z týchž úst.“ (AH 27; ŠD 19)

Avšak i po pádu, kdy (jako všechno ostatní) byla práce poskvřena hříchem, Bůh řekl Adamovi: „Kvůli tobě nechť je země prokleta; po celý svůj život z ní budeš jíst v trápení“ (Gn 3,17). Za povšimnutí stojí výraz „kvůli tobě“, který zde má význam „tvou vinou“, nikoli „pro tvé dobro“. V každém případě práce a požehnání z ní plynoucí bude něco, co lidé i po pádu do hříchu budou potřebovat.

Aplikace

Co je na práci tak jedinečné, že – v ideálním případě – je pro nás požehnáním?

OBDOBÍ PILNÉ PRÁCE

*Kdo se nestará o své blízké a zvláště o členy rodiny, zapřel víru a je horší než nevěřící. (1Tm 5,8)
Každá námaha přinese prospěch, ale prázdné mluvení je jenom k nouzi. (Př 14,23; ČSP)*

²³Cokoli děláte, dělejte upřímně, jako by to nebylo lidem, ale Pánu, ²⁴s vědomím, že jako odměnu dostanete podíl na jeho království. Váš Pán je Kristus, jemu sloužíte. (Ko 3,23.24)

Osobní studium

Ukázali jsme si, že je Božím záměrem, aby každý z nás pracoval. Tato část našeho života – od skončení přípravy na zaměstnání až po nástup do důchodu – trvá kolem čtyřiceti let. Pro mnoho lidí je to čas (zejména na začátku), kdy vychovávají své děti, pořizují nemovitost a dělají jiné velké investice. Finančně se může jednat o velmi náročné období. Zároveň jde o citlivé období, protože rodina se učí spolupracovat a její členové si vytvářejí pouta na celý život. Často se stává, že finanční stres manželství poznamená nebo úplně zničí. Rodině může pomoci, pokud jsou oba partneři věřící a jsou ochotni řídit se biblickými zásadami.

Uvažuj o úvodních textech. Co z nich lze aplikovat do života rodiny?

1Tm 5,8

Př 14,23; ČSP

Ko 3,23.24

V mnoha případech pracují oba manželé, ale hlavním živitelem rodiny bývá často manžel. Manželka zůstává určité období doma a věnuje se výchově dětí (v této oblasti nastávají postupné změny a doma může zůstat s dětmi i otec). Do života však mohou vstoupit nečekané okolnosti – nemoc, ekonomický pokles, dočasná nezaměstnanost –, které plány rodiny zkomplikují nebo

zcela změní. Lidé se musí neustále přizpůsobovat měnící se situaci.

Děti, které přicházejí do rodiny, jsou v Bibli označovány jako „dědictví od Hospodina“ (Ž 127,3). Musíme chápat, že děti s sebou přinášejí obrovskou zodpovědnost. Cílem křesťanských rodičů je vychovat ze svých dětí nezávislé dospělé, vštípit jim lásku k Bohu a základní pravidla života. Zde jsou tři rady, které mohou rodičům pomoci probudit v dětech zodpovědnost v oblasti financí:

1. *Vytvořte v rodině vyvážené křesťanské prostředí.* To v sobě zahrnuje i pravidelné a zajímavé rodinné pobožnosti, navštěvování bohoslužeb a věrnost v desátkách a darech. Je dobré, když si tyto návyky děti osvojí již v raném věku.
2. *Naučte děti ochotě pracovat a vážit si práce.* Děti zjistí, že píle a čestnost v práci bývají oceňovány a odměňovány. Naučí se, že odměna přichází jako výsledek toho, že věnují svůj čas práci pro jiné lidi, pro které je tato činnost důležitá a zaplatí ji.
3. *Pomozte dětem získat dobré vzdělání.* Dětem je třeba pomoci nejen s výběrem dobré a vhodné školy, ale často je i povzbuzovat a vést k zodpovědnosti a trpělivosti. Vzdělání je dnes drahé – zvláště křesťanské vzdělávání na soukromých školách. Tato investice se však vyplatí, neboť dává dítěti v pozdějším životě širší možnost volby.

Aplikace

Život je komplikovaný. Ani to největší úsilí ze strany rodičů není zárukou, že jejich děti půjdou dobrým směrem. Proč je důležité, aby se rodiče neobviňovali za nesprávná rozhodnutí, která mohou udělat jejich děti v pozdějším věku?

BUDOVÁNÍ INTEGRITY

¹Josef byl odveden dolů do Egypta. Od Izmaelců, kteří ho tam dovedli, si ho koupil Egyptan Potifar, faraónův dvořan, velitel tělesné stráže. ²S Josefem však byl Hospodin, takže ho provázela zdar; byl v domě svého egyptského pána. ³Jeho pán viděl, že je s ním Hospodin a že všemu, co on činí, dopřává Hospodin zdaru. ⁴Josef proto získal jeho přízeň a posluhoval mu. Potifar ho ustanovil správcem svého domu a svěřil mu všechno, co měl. ⁵A od té chvíle, co ho Egyptan ustanovil ve svém domě nade vším, co měl, žehnal Hospodin jeho domu kvůli Josefovi. Hospodinovo požehnání bylo na všem, co měl, v domě i na poli. (Gn 39,1–5)

Osobní studium

Další fáze „úspěšného“ života může být velmi příjemná – pokud rozhodnutí z předchozích let byla moudrá a nezničily je neočekávané události. V ideální situaci rodiče vychovali ze svých dětí samostatné dospělé, dům či byt je zaplacen a člověka netrápí žádné nesplacené dluhy. V ideálním případě mají lidé i nějaké úspory, které jim pomohou zajistit potřeby seniorské rodiny.

Bůh povolává své děti, aby v tomto období života žily i pracovaly ještě lépe. Měřítkem je Boží zákon zapsaný v našich srdcích (Jr 31,33), který se odráží v našich charakterech. Vzhledem k obecnému úpadku společnosti bude pro jednotlivého křesťana stále důležitější snažit se žít a pracovat tak, aby mu nebylo možno nic vytknout. Bible říká: „Výborné jméno je nad hojné bohatství, lepší než stříbro a zlato je přízeň“ (Př 22,1).

Bible zaznamenává případy zaměstnavatelů, kteří uznali, že jsou požehnaní, protože mají čestného a zbožného zaměstnance. Když chtěl

Jákob odejít od svého tchána Lában a vrátit se s rodinou do své vlasti, Lában ho prosil, aby neodcházel: „Kéž bych získal tvoji přízeň! Zjistil jsem, že mi Hospodin kvůli tobě žehná“ (Gn 30,27). A když Josefa prodali do otroctví v Egyptě, jeho pán Potifar přišel k podobnému závěru a patřičně za to Josefa odměnil.

Uvažuj o (Gn 39,1–5). Přestože text neobsaahuje konkrétní zmínky, čím si podle tebe Josef získal Potifarovu přízeň?

„Ať tedy jíte či pijete či cokoli jiného děláte, všechno činite k slávě Boží“ (1K 10,31). Všechno naše jednání – včetně správy financí – by mělo být oslavou Boha. On je tím, kdo nám dává poznání a sílu, abychom v životě uspěli.

„Hospodine, tvá je velikost a bohatýrská síla, skvělost, stálost a velebnost, všechno, co je na nebi a na zemi, je tvé. Hospodine, tvé je království, ty jsi vyvýšen nade vším jako hlava. Bohatství a sláva pocházejí od tebe, ty panuješ nade vším, máš v rukou moc a bohatýrskou sílu, vyvýšení a utvrzení všeho je v tvých rukou“ (1Pa 29,11.12).

Aplikace

Jakými hlavními zásadami se řídíš nejen v práci, ale také celkově v životě? Je něco, co budeš možná muset změnit?

HLEDÁNÍ ZBOŽNÉ RADY

⁵Důvěřuj Hospodinu celým srdcem, na svoji rozumnost nespolehej. ⁶Poznávej ho na všech svých cestách, on sám napřímí tvé stezky. ⁷Nebud' moudrý sám u sebe, boj se Hospodina, od zlého se odvrát. ⁸To dá tvému tělu zdraví a svěžest tvým kostem. (Př 3,5–8)

Osobní studium

Prostřednictvím různých finančních institucí, sociálních médií a nevyžádaných telefonátů se nám nabízí množství finančních a investičních poradců a odborníků. Bůh nás však vyzývá k opatrnosti. Pokud někdo nevyznává křesťanské zásady, jeho rady mohou být v rozporu s tím, co Bůh považuje za správné. „Blaze muži, který se neřídí radami svévolníků, který nestojí na cestě hříšných, který nesedává s posměvači, nýbrž si oblíbil Hospodinův zákon, nad jeho zákonem rozjímá ve dne i v noci. Je jako strom zasazený u tekoucí vody, který dává své ovoce v pravý čas, jemuž listí neuvadá. Vše, co podnikne, se zdaří“ (Ž 1,1–3).

Podle Bible ten, kdo má zálibu v zákoně Hospodina (a zákon zde lze chápat šířeji – jako Boží slovo), bude požehnán a bude se mu dařit. Zní to velmi jednoduše, že?

Jaké principy obsahují úvodní verše (Př 3,5–8)? Jak by se daly aplikovat do správy našich finančních záležitostí?

Biblické rady pro správu financí nám poskytují velmi cenné zásady, kterými bychom se měli řídit. Podívejme se na sedm z nich.

1. *Udělejte si pořádek. Naplánujte své výdaje* (Př 27,23.24). Mnohé rodiny přežívají od výplaty k výplatě. Bez jednoduchého plánu na vydělávání, utrácení a spoření může být život velmi stresující.

2. *Utrácejte méně, než vyděláte. Rozhodněte se žít podle svých možností* (Př 15,16). Mnohé rodiny utrácejí víc, než vydělávají. To je možné jen díky dostupnosti úvěrů a půjček. Se zadlužením však přichází mnoho problémů.
3. *Z každé výplaty si něco odložte* (Př 6,6–8). Šetřete na větší nákupy v budoucnosti a na neplánované výdaje, úrazy či nemoci. Část úspor uložte tak, abyste je mohli čerpat v době, kdy už kvůli věku nebudete moci být zaměstnáni.
4. *Vyhýbejte se dluhům, jak to jen jde* (Př 22,7). Úrok je výdaj, který se většinou nevyplatí. Osoba nebo rodina žijící na dluh – tedy z půjčených peněz – dnes vlastně žije z peněz, které podle očekávání vydělá v budoucnosti. Pokud dojde k jakýmkoli nečekaným životním změnám, může to způsobit vážné finanční nepříjemnosti.
5. *Pracujte usilovně*. „Lenoch dychtí a nic nemá, ale touha pilných se naplní“ (Př 13,4; ČSP).
6. *Buďte Bohu finančně věrní* (Dt 28,1–14). Žádná rodina si nemůže dovolit žít bez Božího požehnání.
7. *Pamatujte, že tato země není naším skutečným domovem*. Způsob, jakým spravujeme náš majetek a peníze, vypovídá o tom, jaké jsou naše životní priority (viz Mt 25,14–21).

Aplikace

Která z uvedených rad je pro tebe nejužitečnější? Proč?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Žádný podnikatelský záměr ani životní plán není dobrý a úplný, pokud počítá jen s několika málo lety tohoto života a neudělá žádná opatření pro nekončící budoucnost. Učme mladé lidi, aby počítali s věčností a uměli se rozhodnout pro trvalé hodnoty a principy. [...] Všichni, kdo takto jednají, se velmi dobře připravují i pro život na tomto světě. Každý, kdo si ukládá své poklady v nebi, nakonec vždy zjistí, že i jeho pozemský život byl obohacen a zušlechtěn.“ (Ed 145; Vých 86)

„Základem bezúhonnosti a pravého úspěchu při podnikání je uznání skutečnosti, že Bůh je vlastníkem všeho. Stvořitel všech věcí je jejich původním majitelem a vše, co máme, nám svěřil, abychom to používali podle jeho instrukcí.“ (Ed 137; Vých 82)

Tlak na zabezpečení našich rodin nás vede k přesvědčení, že naším prvořadým posláním je zajistit dostatečný příjem. Ale jako křesťané máme zároveň podíl na velkém pověření, které dal Ježíš všem svým následovníkům. „Kristus vyzývá své následovníky: ‚Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření‘ (Mk 16,15). Neznamená to však, že jsou všichni povoláni k tomu, aby byli kazateli nebo misionáři v nejvlastnějším slova smyslu. Mohou však být Božími spolupracovníky a přinášet ‚dobrou zprávu‘ svým bližním. Tato výzva platí pro všechny, bez ohledu na věk nebo vzdělání.“ (Ed 264; Vých 156)

„Je třeba, abychom citlivěji vnímali Boží záměr pro náš život. Proto je nezbytné, abychom co nejlépe konali práci, kterou právě máme, abychom svěřili svůj život do Božích rukou a sledovali, kam nás chce vést – to jsou zásady, jak se nechat bezpečně vést Bohem při výběru životního povolání.“ (Ed 267; Vých 158)

Otázky k rozhovoru

1. Jak byste definovali, co je to „úspěšný“ život? V čem se vaše definice liší od toho, jak vnímá úspěch společnost, ve které žijete? Jak byste charakterizovali život Jana Křtitele z pohledu úspěchu nebo neúspěchu? Jaké důvody můžete uvést pro vaši odpověď?
2. Jak byste vysvětlili skutečnost, že existuje mnoho velmi „úspěšných“ lidí, kteří se neřídí žádným z biblických principů o správě majetku nebo životě obecně? A co lidé, kteří se snaží vše dodržovat, a přesto se jim v životě nedaří nebo nemají štěstí? Jak máme rozumět podobným situacím?

Nebezpečí chamtivosti

Texty na tento týden

Iz 14,12–14; Ef 5,5; Joz 7; J 12,1–8; Sk 5,1–11; 1K 10,13

Základní verš

„A řekl jim: ‚Mějte se na pozoru před každou chamtivostí, neboť i když člověk má nadbytek, není jeho život zajištěn tím, co má.‘“ (L 12,15)

Chamtivost je nenasytná touha po majetku a penězích. Je nebezpečná, protože ji nelze uspokojit a často vede ke snaze přivlastnit si něco, co člověku nepatří. Pokud někdo neumí svou chamtivost ovládnout, může ho přimět lhát, krást, nebo dokonce i zabít. Je dokonce tak nebezpečná, že se Hospodin rozhodl varovat před ní v Desateru: „Nebudeš dychtit po domě svého bližního. Nebudeš dychtit po ženě svého bližního ani po jeho otroku ani po jeho otrokyni ani po jeho býku ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu“ (Ex 20,17).

V Písmu se k popisu chamtivosti často používá i výraz žádostivost. Pokud nebude uvedeno jinak, oba výrazy budeme v této lekci používat jako synonyma.

Chamtivost je často zařazena mezi ohavné hříchy, které brání člověku vstoupit do Božího království. „Což nevíte, že nespravedliví nedostanou do dědictví Božího království? Nemylte se! Ani smilníci ani modláři, cizoložníci, rozkošníci ani lidé praktikující homosexualitu, zloději ani chamtivci, opilci, utrhači ani lupiči nebudou dědici Božího království“ (1K 6,9.10; ČSP).

Opravdu je chamtivost postavená na jednu úroveň s vydíráním, modlářstvím a cizoložstvím? Tak o tom mluví Bible.

Osnova lekce

Tento týden se podíváme na příklady toho, jak je chamtivost špatná a co můžeme udělat, abychom ji překonali.

- Iz 14,12–14: Satanova chamtivost (neděle)
- Joz 7,1.10–13: Akánova chamtivost (pondělí)
- J 12,1–8: Jidášova chamtivost (úterý)
- Sk 5,1–4: Chamtivost Ananiáše a Safiry (středa)
- 1K 10,12.13: Boží pomoc a vítězství nad chamtivostí (čtvrtek)

CHAMTIVOST JAKO POČÁTEČNÍ HŘÍCH

¹²Jak jsi spadl z nebe, třpytivá hvězdo, jitřenky synu! Jak jsi sražen k zemi, zotročovateli pronárodů! ¹³A v srdci sis říkal: „Vystoupím na nebesa, vyvýším svůj trůn nad Boží hvězdy, zasednu na Hoře setkávání na nejzajším Severu. ¹⁴Vystoupím na posvátná návrší oblaků, s Nejvyšším se budu měřit.“ (Iz 14,12–14)

Osobní studium

Často vyvstává pochopitelná otázka, jak mohl v Božím dokonalém stvoření vzniknout hřích. Ačkoli se nám tento problém nepodaří zcela pochopit a vysvětlit, Písmo nám přináší alespoň některé náznaky. Někde v začátcích se objevila chamtivost, chorobná touha a snaha přivlastnit si něco, co mi nepatří.

Co se dozvídáme z úvodního textu o pádu Lucifera? Jakou roli v tom sehrála chamtivost?

„Avšak jeho touha po nadvládě se opět vrátila a Lucifer se ještě více oddával své žárlivosti na Krista. Velké pocty, jichž se mu dostalo, v něm nevbuzovaly žádnou vděčnost vůči jeho Stvořiteli. Byl hrdý na svou nádhery a toužil být rovný Bohu. Andělé si ho vážili a byl zahrnut slávou jako žádný z nich. Pouze Boží Syn měl vyšší postavení než on. Tento mocný anděl se však ptal: „Proč by měl mít Kristus nejvyšší moc?“ (PP 35; NUD 10)

K čemu v těchto verších přirovnává apoštol Pavel chamtivost (hrabivost)? Proč?

Ef 5,5

Ko 3,5

Je pozoruhodné, že Pavel přirovnává chamtivost (hrabivost) k modlářství. Lidé praktikují modlářství, když zasvěcují svůj život něčemu jinému než Bohu, stvoření, a ne Stvořiteli (Ř 1,25). Chamtivost je tedy touha vlastnit něco, co nám nepatří. A ta touha bude tak silná, že naplní a ovládne celou naši bytost – až Bůh přestane být v našem životě na prvním místě.

Lucifer na úplném začátku pravděpodobně (můžeme se jen domnívat) nevěděl, kam ho jeho nesprávná touha zavede. A něco podobného se může stát i nám. Příkázání proti žádostivosti nás může zastavit před činy, které povedou i k porušování jiných příkázání. (Viz například 2S 11.)

Aplikace

Přečti si text 1Tm 6,6.7. Jak nás může před chamtivostí chránit vědomí, že „nic jsme si totiž na svět nepřinesli, a také si nic nemůžeme odnést“?

PROKLETÁ VĚC V TÁBOŘE

⁷Izraelci se při provádění klatby dopustili zpronevěry. Akán, syn Karmího, syna Zabdího, syna Zerachova z pokolení Judova, vzal něco z věcí propadlých klatbě. Proto vzplanul Hospodin proti Izraelcům hněvem. [...]

¹⁰Hospodin řekl Jozuovi: „Vstaň! Co je s tebou, že jsi padl na tvář?“ ¹¹Izrael zhrěšil. Přestoupili mou smlouvu, kterou jsem jim vydal. Vzali z věcí propadlých klatbě, kradli, zatajili to a uložili mezi své věci. ¹²Proto nemohou Izraelci před svými nepřáteli obstát a obracejí se před svými nepřáteli na útěk, protože sami propadli klatbě. Nebudu už s vámi, jestliže ze svého středu nevmýtíte to, co propadlo klatbě. ¹³Vzhůru, posvět lid a vyzvi jej: „Posvěťte se na zítřek! Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Uprostřed tebe je něco, co propadlo klatbě, Izraeli! Nemůžeš obstát před svými nepřáteli, dokud to, co propadlo klatbě, neodstraníte ze svého středu. (Joz 7,1.10–13)

Osobní studium

Bylo to pravděpodobně jedno z nejkrásnějších období v historii Izraele. Po čtyřiceti letech putování po poušti konečně vstoupili do zaslíbené země. Podobně jako kdysi jejich otcové prošli při útěku z Egypta Rudým mořem, oni nyní díky dramatickému zázraku přešli suchou nohou řeku Jordán. Tento zázrak byl tak působivý, že srdce pohanských králů v Kanaánu zmalomyslnělo, „ztratili odvahu a pozbyli před Izraelci ducha“ (Joz 5,1).

První skutečnou výzvou při obsazování Kanaánu bylo zdmi obehnané a opevněné město Jericho. Dobýt takové město nebylo v silách Izraelců. Hospodin jim však dal přesné instrukce. Když ho poslechli, události nabraly rychlý spád. Potom se však něco zaseklo a po triumfu přišla porážka.

Přečti si text Jozue 7. Pokus se shrnout hlavní události popsané v této kapitole. Jaké poselství si dnes můžeme vzít z tohoto příběhu?

Když na Akána padl los a Jozue ho konfrontoval, přiznal se ke svému činu se slovy „vzplanul jsem žádostí a vzal jsem si to“

(Joz 7,21). Hebrejské sloveso *chmd* přeložené v tomto verši také jako „dychtil jsem“ (ČSP) se na některých místech v Bibli používá ve velmi pozitivním smyslu. Stejný kořen se objevuje například v Da 9,23, kdy Gabriel mluví o Danielovi, že je „vzácný“ („velmi milý“; BK).

V tomto případě však je *chmd* špatnou zprávou. Navzdory jasnému příkazu nevzít si nic z dobytého území, neboť je to „klaté“ („proklaté“ BK; „zasvěcené zkáze“ ČSP; viz Joz 6,17.18; 7,11.12). Akán neposlechl – neboť „vzplanul žádostí“ – a udělal přesný opak. Tím přivolał neštěstí na celý národ. Jozue se po porážce u města Aj obával, že „až to uslyší Kenaanci a ostatní obyvatelé země, obklíčí nás a vyhladí naše jméno ze země“, a proto zoufale volal k Hospodinu: „Co pak učiníš pro své veliké jméno?“ (Joz 7,9). Hospodin chtěl použít velká vítězství Izraelců jako součást svědectví okolním národům (podobně jako při přechodu Jordánu). Chtěl dát vědět o své moci a o svém působení mezi Izraelci. Jejich vítězství měla být svědectvím o Hospodinově moci. Porážkou v Aji nejen ztratili životy, ale také znemožnili uskutečnit Boží plán.

Aplikace

Akán se mohl vmlouvat: Vždyť jde o zanedbatelnou kořist. Nic tak hrozného se přece nestalo. Komu to ublíží? Chtěl jsem si jen trochu přilepšit a pomoci své rodině. Jak se můžeme chránit před takovým druhem výmluv a omlouvání našeho nesprávného jednání?

JIDÁŠOVO SRDCE

¹Šest dní před velikonoce mi přišel Ježíš do Betanie, kde bydlel Lazar, kterého vzkřísil z mrtvých. ²Připravili mu tam večeři; Marta při ní obsluhovala a Lazar byl jeden z těch, kteří byli s Ježíšem u stolu. ³Tu vzala Marie líbru drahého oleje z pravého nardu, pomazala Ježíšovi nohy a otřela je svými vlasy. Dům se naplnil vůní té masti. ⁴Jidáš Iškariotský, jeden z jeho učedníků, který jej měl zradit, řekl: ⁵„Proč nebyl ten olej prodán za tři sta denárů a peníze dány chudým?“ ⁶To řekl ne proto, že by mu záleželo na chudých, ale že byl zloděj: měl na starosti pokladnici a bral z toho, co se do ní dávalo. ⁷Ježíš řekl: „Nech ji, uchovávala to ke dni mého pohřbu.“ ⁸Chudé máte vždycky s sebou, ale mne nemáte vždycky.“ (J 12,1–8)

Osobní studium

Jedním z nejtragičtějších příběhů v Bibli je příběh Jidáše Iškariotského. Tento muž měl přednost, jakou dostalo v celých dějinách jen jedenáct dalších lidí: být s Ježíšem po celou dobu jeho pozemské služby, sledovat jeho jednání a učit se věčným pravdám přímo od samotného Mistra. Jeho případ je smutný, protože této nádherné příležitosti nevyužil. Naopak, zachránění budoucích lidí, kteří se s Ježíšem nikdy nesetkali a dozvěděli se o něm jen zprostředkovaně. Jedním z důvodů, proč Jidáš skončil tak špatně, byla žádostivost, chamtivost jeho srdce.

Znovu se vraťme k příběhu, ve kterém Marie pomazala Ježíše drahocennou mastí (J 12,1–8). Jak na její čin odevzdanosti a služby zareagoval Jidáš? Co ho k tomu vedlo? Jak celou situaci zhodnotil Ježíš?

Spasitelovo laskavé pokárání Jidášovy chamtivé poznámky (oblečené do předstíraného zájmu o chudé) dovedlo tohoto učedníka k tomu, že opustil hostinu a odešel přímo do veleknězova paláce, kde byli shromážděni Ježíšovi nepřátelé. Nabídl se, že jim vydá Ježíše do rukou, a souhlasil s částkou mnohem menší, než byl Mariin dar (Mt 26,14–16).

Aplikace

Jidášův příběh je pro nás odstrašující lekcí o nebezpečí, které může přinést chamtivost a žádostivost. Zdánlivě bezvýznamná touha srdce může nakonec přerůst do tragických následků. Na jaké „malíčkosti“ si potřebuješ ve svém životě dávat pozor?

Co se s Jidášem stalo? Vždyť měl tolik úžasných příležitostí a tolik vzácných předností! Proč se rozhodl pro tak zavrženíhodný čin? Jidáš „miloval velikého Učitele a chtěl být s ním. Toužil po změně povahy i života a doufal, že ve spojení s Ježíšem ji zakusí. Spasitel Jidáše neodmítl. Zařadil jej mezi dvanáct vyvolených. Svěřil mu poslání evangelisty. Dal mu moc uzdravovat nemocné a vyhánět demony. Jidáš se však Kristu cele nepoddal. Nevzdal se světské ctižádosti a lásky k penězům. Přijal místo Kristova služebníka, ale nepodřídil se božské přetvářející moci.“ (DA 717; TV 457)

Všichni máme charakterové chyby. Můžeme je však překonat, podřídíme-li se Boží moci, která v nás působí (Ef 3,20). Ale Jidáš se neodevzdal Kristu úplně. Proto ho s tragickými následky přemohl hřích chamtivosti.

Koho z nás se alespoň občas nezmocní duch lakomství, chamtivosti či žádostivosti? Jidáš velice toužil po penězích a tato chamtivost – problém jeho srdce – ho vedla k systematickému okrádání Ježíše a chudých, kterých se na hostině tak zastával (J 12,6). To vše ho nakonec přivedlo ke zradě Ježíše.

ANANIÁŠ A SAFIRA

¹Také nějaký muž, jménem Ananiáš, a jeho manželka Safira prodali svůj pozemek. ²Ananiáš si však s vědomím své ženy dal nějaké peníze stranou, zbytek přinesl a položil apoštolům k nohám. ³Ale Petr mu řekl: „Ananiáši, proč satan ovládl tvé srdce, že jsi lhal Duchu svatému a dal stranou část peněz za to pole? ⁴Bylo tvé a mohl sis je přece ponechat; a když jsi je prodal, mohl jsi s penězi naložit podle svého. Jak ses mohl odhodlat k tomuto činu? Nelhal jsi lidem, ale Bohu!“ (Sk 5,1–4)

Osobní studium

Být členem rané církve muselo být vzrušující. Po velkém vylití Ducha svatého o Letnicích apoštolové mocně kázali evangelium a k církvi se připojovaly tisíce lidí. A nejen to. Celková atmosféra ve společenství věřících byla i z dnešního pohledu obdivuhodná: „Když se pomodlili, otřásl se místo, kde byli shromážděni, a všichni byli naplněni Duchem svatým a s odvahou mluvili slovo Boží. Všichni, kdo uvěřili, byli jedné mysli a jednoho srdce a nikdo neřikal o ničem, co měl, že je to jeho vlastní, nýbrž měli všechno společné. Boží moc provázela svědectví apoštolů o vzkříšení Pána Ježíše a na všech spočívala veliká milost. Nikdo mezi nimi netrpěl nouzi, neboť ti, kteří měli pole nebo domy, prodávali je a peníze, které utržili, skládali apoštolům k nohám. Z toho se rozdávalo každému, jak potřeboval“ (Sk 4,31–35).

Manželé Ananiáš a Safira měli přednost být u toho. Viděli, jak církev roste, a byli svědky mocných projevů Ducha svatého. Právě v tomto prostředí Ananiáš a Safira zatoužili být součástí velké věci. Rozhodli se prodat nějaký majetek a utržené peníze věnovat církvi. Pozoruhodné a obdivuhodné, kdyby...

Přečti si Sk 5,1–11. Co považuješ za horší – ponechat si část peněz, nebo o tom lhát? Proč Ananiáše a Safiru stihl tvrdý trest?

Zpočátku se zdálo, že oba manželé jsou upřímní a touží podpořit rozrůstající se dílo. „Později však Ananiáš a Safira zarmoutili Ducha svatého, protože podlehli sklonům k chamtivosti. Začali litovat svého slibu a brzy přišli o blahodárny vliv požehnání, které je tak nadchlo, že toužili vykonat pro Krista velké věci.“ (AA 72; PNL 42) Přestože začali s těmi nejlepšími pohnutkami, jejich chamtivost je přiměla nasadit si masku a předstírat, že jsou tím, čím ve skutečnosti nebyli.

Aplikace

„A velká bázeň padla na celou církev i na všechny, kteří o tom slyšeli“ (Sk 5,11). Po této tragédii lidé začali jednat opatrněji. Uvědomili si, že pokrytectví v církvi nemá místo. Smutná zpráva o špatném konci dvou věřících lidí je součástí Bible jako výstraha před pokryteckým jednáním. Co nás tento příběh učí o tom, kam až může vést chamtivost?

VÍTĚZSTVÍ NAD CHAMTIVOSTÍ

¹²A proto ten, kdo si myslí, že stojí, ať si dá pozor, aby nepadl. ¹³Nepotkala vás zkouška nad lidské síly. Bůh je věrný: nedopustí, abyste byli podrobeni zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát. (1K 10,12,13)

Osobní studium

Chamtivost je ukryta uvnitř a podobně jako pýcha a sobectví zůstává často nepovšimnuta. Právě proto může být tak nebezpečná. Je náročné zvítězit nad zřejmými a viditelnými hříchy, jako jsou lež, cizoložství, krádež, modlářství nebo porušování soboty. To jsou však činy, o nichž musíme přemýšlet, ještě než je uděláme. Jak však překonat nesprávné myšlenky, postoje srdce? Nemusí to být jednoduché.

Jaké zaslíbení obsahují úvodní verše (1K 10,12,13)? Jak lze princip představený v tomto textu aplikovat na chamtivost?

Jak tedy můžeme být v Boží moci ochráněni před tímto nebezpečně zrádným hříchem?

1. *Rozhodni se sloužit Bohu, spoléhat na něj a být součástí jeho rodiny. „Vyvolte si dnes, komu chcete sloužit... Já a můj dům budeme sloužit Hospodinu“ (Joz 24,15).*
2. *Denně se modli a ve své modlitbě vyzněj, že bez Boha se nedá nad pokušením zvítězit. Jedinou pomocí v pokušení je ti Bůh. „A nevydej nás v pokušení, ale*

vysvobod' nás od zlého“ (Mt 6,13). Když pocituješ touhu po něčem, o čem víš, že ti to nepatří, modli se za tento problém a dovolávej se Božích zaslíbení v Písmu – třeba i toho, že Bůh „se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát“ (1K 10,13).

3. *Pravidelně studuj Bibli. „Tvou řeč uchovávám v srdci, nechci proti tobě hřešit“ (Ž 119,11).*

Ježíš byl na této zemi jako člověk vystaven pokušení a vlivu hříchu. Byl pokoušen podobně jako my. Aby měl sílu odolat, strávil mnoho času na modlitbě ve společenství se svým Otcem. A Ježíš neopustil tuto zemi, dokud se pro nás nestal dokonalým příkladem a dokud nám neslibil moc, která každému člověku umožní žít život ve víře a poslušnosti. On touží, aby se náš charakter měnil k jeho obrazu.

„Dotazujte se na Hospodina, dokud je možno ho najít, volejte ho, dokud je blízko. Svévlník ať opustí svou cestu, muž propadlý ničemnostem svoje úmysly; nechť se vrátí k Hospodinu, slituje se nad ním, k Bohu našemu, vždyť odpouští mnoho“ (Iz 55,6,7).

Aplikace

Kdy jsi naposledy bojoval s žádostivostí, lakomstvím nebo chamtivostí? Jak jsi v tomto zápase obstál? Co ses naučil?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Při dobytí Jericha Akán nebyl jediným mužem, který nesl poklady do izraelského tábora. Jozue řekl mužům aby „stříbro a zlato i bronzové a železné předměty dali na poklad Hospodinova domu“ (Joz 6,19.24). Všechno ostatní mělo být spáleno. Akán si však jako jediný nechal něco pro sebe. „Z milionů Izraelců se pouze jeden muž odvážil přestoupit Boží příkaz. Akánova chamtivost byla podnícena drahým babylonským rouchem. I když stál tváří v tvář smrti, nazval ho „pěkným šineárským pláštěm“. Vzal si zlato a stříbro, které bylo určeno do Hospodinovy pokladnice. Oloupil Boha o prvotiny kenaanské země.“ (PP 496; NUD 236)

V Pavlově seznamu znamená poslední doby se první dvě položky týkají našeho postoje k penězům a majetku. „Věz, že v posledních dnech nastanou zlé časy. Lidé budou sobečtí, chamtiví, chvástaví, domýšliví, budou se rouhat, nebudou poslouchat rodiče, budou nevděční, bezbožní, bez lásky, nesmiřitelní, pomlouvační, nevázaní, hrubí, lhostejní k dobrému, zrádní, bezhlaví, nadutí, budou mít raději rozkoš než Boha, budou se tvářit jako zbožní, ale svým jednáním to budou popírat. Takových lidí se straň“ (2Tm 3,1–5). Sobectví a láska k penězům jsou významnou charakteristikou lidí posledních dnů – naší doby.

Otázky k rozhovoru

1. *Přečtěte si text 1Tm 6,6–10: „Zbožnost, která se spokojí s tím, co má, je už sama velké bohatství. Nic jsme si totiž na svět nepřinesli, a také si nic nemůžeme odnést. Máme-li jídlo a oděv, spokojme se s tím. Kdo chce být bohatý, upadá do osidel pokušení a do mnoha nerozumných a škodlivých tužeb, které strhují lidi do zkázy a záhuby. Kořenem všeho toho zla je láska k penězům. Z touhy po nich někteří lidé zbloudili z cesty víry a způsobili si mnoho trápení.“ Ve třídě sobotní školy se zamyslete nad těmi, kteří z lásky k penězům „zbloudili z cesty víry a způsobili si mnoho trápení“. Znáte takových příkladů hodně? Jak můžeme najít vyváženost mezi skutečností, že peníze k životu potřebujeme, a zároveň si dát pozor, abychom nespadli do pastí, před kterou varuje apoštol Pavel?*
2. *Co všechno – kromě peněz – se může stát předmětem naší chamtivosti a žádostivosti?*
3. *Jaký je rozdíl mezi zdravou, oprávněnou touhou po něčem, a chamtivostí? Kdy se může oprávněná touha změnit v něco špatného?*

Ochota dávat

Texty na tento týden

L 12,16–21; Kaz 2,18–22; Př 27,23–27; 2K 4,18; Kaz 5,10; Ko 1,15–17

Základní verš

„A slyšel jsem hlas z nebe: ‚Piš: Od této chvíle jsou blahoslaveni mrtví, kteří umírají v Pánu. Ano, praví Duch, ať odpočinou od svých prací, neboť jejich skutky jdou s nimi.‘“ (Zj 14,13)

Když se blížíme ke konci produktivního věku, z finančního pohledu se zaměřujeme na ochranu a udržení našeho majetku v očekávání konce života. Přechod z aktivního pracovního života do důchodu může být velmi traumatizující zkušeností. Jak se na toto období připravit finančně?

Jak lidé stárnou, téměř přirozeně se začínají obávat o budoucnost. Nejčastějšími obavami jsou: příliš brzké úmrtí (Co když nestihnu všechno, co jsem chtěl stihnout? Co když si neužiji vnoučata?), těžká nemoc (Co když se nezvládnou o sebe postarat?) a nedostatek financí (Budu mít z čeho žít?).

„Všechny tyto obavy mají svůj původ u satana. [...] Pokud by tito lidé jednali podle Božího přání, poslední dny jejich života by mohly být jejich nejlepšími a nejšťastnějšími. [...] Neměli by se zaobírat úzkostnými obavami, ale odložit břemena a žít na sklonku života šťastně v dozrávání pro nebe.“ (1T 424)

Tento týden společně prozkoumáme Boží rady týkající se podzimu lidského života. Co bychom měli dělat, čemu bychom se měli vyhýbat a jaké zásady bychom měli dodržovat?

Osnova lekce

Desátá lekce našeho studia zaměří naši pozornost na biblické principy, které se dotýkají moudrého hospodaření s tím, co máme, ve zralém věku a v závěru života.

- L 12,16–21: Bohatý blázen se snaží zajistit se (neděle)
- 1Tm 6,6.7; Jk 4,13.14: Vědomí pomíjivosti života (pondělí)
- Př 27,23–27: Moudré hospodaření (úterý)
- 1Tm 6,17; 2K 4,17.18: Odkládání dobročinnosti (středa)
- Ž 24,1; Žd 3,4: Ochota dávat, dokud jsme naživu (čtvrtek)

BOHATÝ BLÁZEN

¹⁶Pak jim pověděl toto podobenství: „Jednomu bohatému člověku se na polích hojně urodilo.

¹⁷Uvažoval o tom a říkal si: „Co budu dělat, když nemám kam složit svou úrodu?“ ¹⁸Pak si řekl: „Tohle udělám: Zbořím stodoly, postavím větší a tam shromáždím všechno své obilí i ostatní zásoby ¹⁹a řeknu si: Teď máš velké zásoby na mnoho let; klidně si žij, jez, pij, buď veselé mysl.“ ²⁰Ale Bůh mu řekl: „Blázne! Ještě této noci si vyžádají tvou duši, a čím bude to, co jsi nashromáždil?“ ²¹Tak je to s tím, kdo si hromadí poklady a není bohatý před Bohem.“ (L 12,16–21)

Osobní studium

Jaké je poselství úvodních veršů? Proč Ježíš tak přísně pokáral onoho „blázna“? Jaký by měl být náš postoj k majetku a k budoucnosti na základě tohoto podobenství?

Toto podobenství bychom mohli aplikovat i na období, kdy člověk odchází do důchodu. Pokud člověk končí svůj produktivní život, neměl by říci, že teď už bude jen odpočívat a utrácet, co se mu podařilo nashromádit. Problém není v tvrdé práci, v bohatství nebo v odpočinku. Problematický je postoj: „Teď máš velké zásoby na mnoho let; klidně si žij, jez, pij, buď veselé mysl“ (L 12,19). Proč?

„Cíle tohoto muže nebyly vyšší, než jaké mají pomíjitelná zvířata. Žil, jako by Bůh neexistoval, jako by nebylo nebe a věčný život; jako by všechno, co měl, bylo jeho vlastnictvím, jako by nic nedlužil Bohu ani lidem.“ (COL 257.258; PM 128)

Pokud v této etapě života myslíme jen na sebe a ignorujeme potřeby jiných a Boží dílo, následujeme příklad bohatého blázna. Ježíšovo podobenství nenaznačuje, že by ten bohatý muž byl líný nebo nečestný. Pra-

coval, plánoval, sbíral úrodu svého snažení. Problém byl v tom, jak používal to, co mu Bůh svěřil. Protože neznáme den své smrti, měli bychom na něj být vždy připraveni. Měli bychom jednat v souladu s Boží vůlí, ne se zahrabávat v sobeckém uspokojování vlastních tužeb.

Obecný obraz popsany v Bibli je takový, že člověk pracuje a zůstává produktivní, dokud mu stačí síly. Ve skutečnosti je zajímavé poznamenat, že autoři velkých prorockých knih Daniel a Zjevení měli velmi pravděpodobně více než osmdesát let, když dokončili své dílo. A to bylo v době, kdy se lidé dožívali v průměru padesáti let. I mnozí lékaři, učitelé nebo spisovatelé zůstávají aktivní do vysokého věku. Z dějin adventismu můžeme zmínit Ellen G. Whiteovou, která vydala některé ze svých nejnámějších knih, jako například Touhu věků, až přibližně v sedmdesáti letech. Jsme-li zdraví, samotný věk by neměl znamenat, že přestaneme být produktivní a nebudeme pomáhat druhým.

Ježíš radil těm, kteří čekají na jeho druhý příchod, nejen aby bděli, ale také aby pokračovali ve svěřených pracích (Mt 24,42–46).

Aplikace

Co můžeš udělat, abys v jakémkoli věku a s jakoukoli sumou peněz nepadl do pasti, do které se chytil „blázen“ z Ježíšova podobenství? Polož si otázku: „Proč žiji?“

NIC SI ZE SVĚTA NEODNESEME

⁶Zbožnost, která se spokojí s tím, co má, je už sama velké bohatství. ⁷Nic jsme si totiž na světě nepřinesli, a také si nic nemůžeme odnést. (1Tm 6,6.7)

Když někoho za nepravost napomínáš tresty, rozkládáš jak mol to, po čem dychtil. Člověk je jen vánek. (Ž 39,12)

¹³A nyní vy, kteří říkáte: „Dnes nebo zítra půjdeme do toho a toho města, zůstaneme tam rok, budeme obchodovat a vydělávat“ – ¹⁴vy přece nevíte, co bude zítra! Co je váš život? Jste jako pára, která se na okamžik ukáže a potom zmizí! (Jk 4,13.14)

Osobní studium

Kdosi jednou položil známému evangelistovi Billymu Grahamovi otázku, co se mu jako zralému člověku (Grahamovi tehdy bylo šedesát let) zdá na životě nejpřekvapivější. Graham odpověděl: „Jak je krátký.“

Není pochyb, život plyne rychle.

Co říkají o lidském životě uvedené texty?

Ž 49,18

1Tm 6,6.7

Ž 39,12

Jk 4,13.14

Kaz 2,18–22

Nejenže život plyne rychle, ale když zemřeme, nevezmeme si s sebou nic materiálního – žádné finance, hmotné statky, drahé věci. „[Člověk] zemře, nic nevezme s sebou“ (Ž 49,18). To znamená, že svůj majetek zanechá někomu jinému. Kdo ho dostane, závisí ve velké míře na tom, jak si svoje záležitosti předem naplánujeme a zorganizujeme.

Přestože většina z nás nevlastní velký majetek, během života jsme si nakoupili mnoho věcí. Měli bychom zvážít, co se s ním stane, až tady už nebudeme.

Pro mnohé lidi je uvažování o tom, co se stane s jejich majetkem po smrti, velmi citlivou otázkou a raději se jí vyhýbají, aby náhodou „nepřivolali něco špatného“. Ať už je to jakkoli, naplánovat, co se stane s naším majetkem, může být posledním činem zodpovědné a pečlivé správy toho, čím nás Bůh požehnal. Pokud člověk například formou závěti nerozhodne, co bude s jeho majetkem, vstoupí do hry zákony státu. Pokud zemřeme bez závěti, v dědickém řízení rozhodne o našem majetku notář podle platné legislativy. Náš majetek případně našim příbuzným – partnerovi, dětem a podobně – aniž bychom to již mohli nějak ovlivnit. Bez závěti nikdo nemusí brát ohled na naše přání. Proto je moudré vypracovat závět, ve které v rámci zákonných možností určíme, jak se má naložit s naší pozůstalostí. Někteří se rozhodnou ve víře a z vděčnosti za to, jak jim Bůh během života požehnal, věnovat část svého majetku nějaké dobročinné nadaci, charitativní organizaci nebo církvi. A to zejména tehdy, nemají-li žádné blízké dědice a nechtějí, aby majetek propadl státu, případně tehdy, když jsou potřeby jejich milovaných plně uspokojeny.

Aplikace

Smrt může přijít kdykoli a nečekaně – i dnes. Jak jsou zabezpečeni tvoji blízcí, kdybys dnes zemřel? Co by se stalo s tvým majetkem? Ano, jsou to náročné otázky, ale člověk by si je měl klást a neměl by odkládat řešení.

ZAČNĚTE S OSOBNÍMI POTŘEBAMI

²³Dobře si všímej, jak vypadá tvůj brav, starej se pečlivě o svá stáda, ²⁴vždyť žádná klenotnice není věčně plná, ani královská členka nepřetrvá všechna pokolení. ²⁵Tráva se poseká, ukáže se otava, sklízí se píce z hor, ²⁶z beránků máš oděv, za kozly koupíš pole, ²⁷máš dostatek kozího mléka k své obživě i k obživě své rodiny, máš živobytí pro své děvečky. (Př 27,23–27)

Osobní studium

V dobách Starého zákona byly mnozí v Izraeli rolníky a pastýři. Některá ze zaslíbených Božích požehnání byla tedy vyjádřena jazykem odrážejícím zemědělskou povahu života. Například v Př 3,9.10 Bůh říká, že budeme-li mu finančně věrni, naše „sýpky“ se bohatě naplní. Je zřejmé, že jen málokdo v naší zemi má sýpku nebo stodolu. Tomuto textu tedy dnes rozumíme tak, že Bůh požehná naši práci nebo podnikání, jsme-li ochotni ho následovat a poslouchat.

Bible na mnoha místech varuje bohaté před chamtivostí a lakomstvím. Připomíná jim, aby zacházeli s chudými spravedlivě. O majetku a bohatství Písmo hovoří nejen jako o Božím požehnání, ale také jako o potenciálním nebezpečí. Bible však nikde neodsuzuje bohatství nebo snahu lidí získat majetek, samozřejmě za předpokladu, že to nedělají nepoctivě nebo utlačováním druhých. Texty z knihy Přísloví nás povzbuzují, abychom

usilovně pracovali či podnikali, a tak zajistili sebe i svou rodinu (Př 27,27).

Jak bys přeformuloval úvodní verš dnešního textu: „Dobře si všímej, jak vypadá tvůj brav, starej se pečlivě o svá stáda“ (Př 27,23), aby korespondoval s dnešní dobou? Možná by mohl znít: „Zkontrolujte své finanční záznamy a zjistěte stav svého majetku.“ Nebo: „Udělejte si inventuru a zkontrolujte poměr svého dluhu k vlastnímu kapitálu.“ Během našeho produktivního věku by bylo dobré nejen sepsat závěť, ale čas od času také zkontrolovat její aktuálnost a případně ji upravit.

Dobrá správa toho, čím nám Bůh požehnal, se netýká jen péče o to, co vlastníme, ale i uspořádání svých budoucích záležitostí. Pokud se totiž Pán nevrátí během našeho života, jednoho dne odejdeme, ale náš majetek tu zůstane. Je na nás, abychom včas udělali opatření, která nejen předejdou případnému chaosu mezi dědici, ale – pokud se tak rozhodneme – částí svého majetku jsme podpořili nějakou dobrou věc.

Aplikace

„Vždyť žádná klenotnice není věčně plná, ani královská členka nepřetrvá všechna pokolení“ (Př 27,24). Proč je důležité nezapomínat na myšlenku vyjádřenou v tomto verši?

CHARITA NA SMRTELNÉ POSTELI

Těm, kteří jsou bohatí v tomto věku, přikazuj, ať nejsou pyšní a nedoufají v nejisté bohatství, nýbrž v Boha, který nás štědře opatřuje vším, co potřebujeme. (1Tm 6,17)

¹⁷Toto krátké a lehké soužení působí přenesmírnou váhu věčné slávy ¹⁸nám, kteří nehledíme k viditelnému, nýbrž k neviditelnému. Viditelné je dočasné, neviditelné však věčné. (2K 4,17,18)

⁸Vzdal ode mne šálení a lživé slovo, nedávej mi chudobu ani bohatství! Opatřuj mě chlebem podle mé potřeby, ⁹tak abych přesycen neselhal a neřekl: „Kdo je Hospodin?“ ani abych z chudoby nekradl a nezneuctil jméno svého Boha. (Př 30,8,9)

Když se rozmnožuje jmění, množí se i příživníci. Jaký prospěch z toho mívá vlastník? Ledaže se na to může dívat. (Kaz 5,10)

Osobní studium

Jaké zásady nakládání s penězi můžeme pochopit z úvodních veršů?

1Tm 6,17

2K 4,17,18

Př 30,8,9

Kaz 5,10

Peníze jsou užitečné a mohou být použity pro mnoho dobrého. Mohou však mít i zkázo- nosný vliv. Kdo by neslyšel o lidech, kteří se pro peníze dopustili hrozných činů? A to často i tehdy, když už předtím měli peněz dost.

Přestože každý z nás je v nebezpečí, že ho touha po penězích a majetku přivede na scesti, pokora, skromnost, čestnost a podřízení se Bohu nás mohou ochránit. S Boží pomocí můžeme překonat pokusy nepřítelů zneužít to, co má být pro člověka požehnáním (v tomto případě majetek), a změnit to v něco nebezpečného.

Někteří lidé jsou v pokušení neustále hromadit majetek, a když přijde na přetřes otázka dávání, řeknou, že až po smrti vše rozdají a věnují na dobročinnost. I když je takový postoj lepší než všechno během života marnivě utratit (jeden miliardář řekl, že se pozná, že si správně užil, nebude-li z čeho zaplatit jeho pohřeb...), určitě existuje i lepší varianta.

„Viděla jsem, že mnozí během svého života nepodporují dílo a své svědomí chlá- cholí tím, že dobrý skutek udělají po smrti. Neodvažují se žít svou vírou a důvěřovat Bohu, aby dali alespoň něco již během svého života. Ale dobročinnost na smrtelné poste- li není to, co Kristus vyžaduje od svých ná- sledovníků, a rozhodně nemůže ospravedl- nit sobectví živých. Ti, kteří se do poslední chvíle pevně drží svého majetku, jej věnují raději smrti než dílu. Ke ztrátám dochází neustále. Banky krachují a majetek se může utratit. Mnozí možná chtějí něco udělat, ale odkládají to. Satan se jim pak snaží zabránit, aby své prostředky vůbec někdy poslali. Majetek zmizí dříve, než se dostane k Bohu, a satan se z toho raduje.“ (5T 154)

Aplikace

Jaká obvinění by mohl satan vůči tobě vznést před Bohem, pokud by měl takovou mož- nost? Kdyby satan požadoval tvé odsouzení, musel by o tvém životě vůbec lhát? Co je tvou jedinou nadějí?

DUCHOVNÍ DĚDICTVÍ

Davidův žalm. Hospodinova je země se vším, co je na ní, svět i ti, kdo na něm sídlí. (Ž 24,1)

Každý dům někdo staví; ten, kdo postavil vše, je Bůh. (Žd 3,4)

¹⁸A šálemský král Malkisedek přinesl chléb a víno; byl totiž knězem Boha nejvyššího. ¹⁹Požehnal mu: „Požehnán buď Abram Bohu nejvyššímu, jemuž patří nebesa i země.“ ²⁰Požehnán buď sám Bůh nejvyšší, jenž ti vydal do rukou tvé protivníky.“ Tehdy mu dal Abram desátek ze všeho. (Gn 14,18–20)

¹⁵On je obraz Boha neviditelného, prvorozený všeho stvoření, ¹⁶neboť v něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi – svět viditelný i neviditelný; jak nebeské trůny, tak i panstva, vlády a mocnosti – a všechno je stvořeno skrze něho a pro něho. ¹⁷On předchází všechno, všechno v něm spočívá. (Ko 1,15–17)

Osobní studium

I když je obtížné vědět, jaký by byl život na zemi, kdyby lidé nezhřešili, jednu věc můžeme říct s jistotou: neexistovalo by žádné hromadění majetku, žádná chamtivost ani závist a žádná chudoba – tedy to, co sužuje náš svět od začátku dějin. Postoj, že si zasloužíme výsledky své usilovné práce a že patří jen nám, je projevem života v padlém světě a nepochopením Božího plánu a požehnání. Bez ohledu na to, kolik toho vlastníme, bychom nikdy neměli zapomenout na jednu důležitou skutečnost, kterou nám připomíná Bible.

Co zdůrazňují všechny úvodní verše? Jak by tento fakt měl ovlivnit náš postoj k jakýmkoli materiálním prostředkům, kterými nás Bůh požehnal?

Ž 24,1

Žd 3,4

Gn 14,18–20

Ko 1,15–17

Jsmo správci a hospodáři toho, co nám Bůh svěřil. On je v konečném důsledku vlastníkem všeho. On nám dává život, existenci a sílu, abychom mohli něco získat. S tím většina z nás problém nemá a ve svých modlit-

bách vyznáváme, že jsme závislí na Bohu. Ale jaký je náš postoj k tomu, že když se postaráme o sebe a svou rodinu, měli bychom Bohu vrátit to, co nám zůstane?

„Když dáváte na Boží dílo, shromažďujete si poklady v nebi. Všechno, co si uložíte nahoře, je chráněno před zničením a ztrátou a tvoří věčný, trvalý majetek [...] a bude to zapsáno na váš účet v nebeském království.“ (CS 342)

Dávat teď, dokud žijeme, má mnoho výhod. Například:

- Můžeme vidět reálné výsledky použití našeho daru – děti nasycené v zemi sužované hladomorem, mladého člověka na vysoké škole, financování evangelizační kampaně atd.
- Určité oddělení nebo konkrétní osoba může mít z daru užitek již nyní.
- Po naší smrti nedojde ke sporům o dědictví.
- Darování je pro druhé lidi dobrým příkladem štědrosti a lásky.
- Snižuje platby spojené s dědictvím.
- Zaručuje, že dar bude poskytnut tomu, komu jste ho opravdu chtěli dát (žádné zasahování soudů nebo nespokojených příbuzných).
- Ukazuje, že dárce není sobecký.
- Ukládá poklady v nebi.

Aplikace

Proč musí být rozhodnutí o svěření části majetku dobročinné organizaci, nadaci nebo církvi zcela dobrovolné? Proč je naprosto nepřipustné kohokoli jakkoli nutit do toho, aby svůj majetek přepsal ve prospěch církve, a tak si „zajistil“ věčný život?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Ti, kteří zanedbávají poznanou povinnost tím, že obcházejí požadavky, které na ně Pán klade v tomto životě, a chláholí své svědomí tím, že před smrtí připraví svou závěť, nebudou Mistrem pochváleni a neobdrží za své jednání odměnu. Nezapřeli sami sebe, ale sobecky si ponechávali prostředky, dokud jen mohli, a neuvolnili je, dokud je neodvolala smrt. Kdyby tito lidé byli opravdovými křesťany, udělali by ještě při plném vědomí to, o čem chtějí rozhodnout až na smrtelné posteli. Sebe a svůj majetek by věnovali Bohu a svým poctivým správcovstvím by získali uspokojení z věrného plnění své povinnosti. Kdyby se tak rozhodli, mohli by sami splnit Boží požadavky, místo aby přesunuli odpovědnost na druhé.“ (4T 480)

Tento text zdůrazňuje, že včasným rozhodnutím může člověk sám určit, jak se má po smrti naložit s jeho majetkem. Takovým jednáním může ještě během života získat uspokojení s výsledky svého rozhodnutí a zároveň bude mít jistotu, že správně zachází se svěřenými Božími dary.

Pro křesťana je druhý příchod Krista „blahoslavenou nadějí“. Všichni si představujeme, jak úžasné bude vidět Ježíše přicházet v nebeských oblacích. Toužíme slyšet slova: „Správně, služebníku dobrý a věrný“ (Mt 25,21.23). Ale co když náš život skončí dříve, než se Ježíš vrátí? Jestliže jsme se řídili jeho zjevenou vůlí, můžeme mít již nyní radost z toho, že vidíme, jak Boží dílo postupuje i díky našemu úsilí a že může pokračovat i v době, kdy my už tu nebudeme.

Otázky k rozhovoru

1. Přestože si už teď můžeme shromažďovat poklad v nebi, proč to není totéž, jako se snažit zasloužit si nebo dokonce „koupit“ své vlastní spasení?
2. Přestože bychom měli být štědrí v dávání toho, co máme, měli bychom být i rozvážní a zodpovědní. V minulosti se mnozí snažili určovat přesná data Ježíšova příchodu a poté vyzývali, aby se všichni rychle zbavili majetku, neboť po konci světa jim už nebude k ničemu. Proč by jakýkoli dar měl být dán po zodpovědném uvážení a poradě s blízkými? Co nám může pomoci činit ve finančních záležitostech (nejen v souvislosti se závětí) rozumná rozhodnutí? Co byste dělali, kdybyste viděli, že se někdo nechal zmanipulovat a plánuje darovat nebo odkázat svůj majetek na pochybné cíle?

Hospodaření v těžkých časech

Texty na tento týden

2Pa 20,1–22; 1Pa 21,1–14; 2Pt 3,3–12; 1J 2,15–17; Zj 13,11–17

Základní verš

„Přines Bohu oběť díků a plň svoje sliby Nejvyššímu! Až mě potom budeš v den soužení volat, já tě ubráním a ty mě budeš oslavovat.“ (Ž 50,14.15)

Někdy se zdá, že se náš svět stále více vymyká kontrole: války, krveprolití, zločiny, nemravnost, přírodní katastrofy, pandemie, ekonomická krize, politická korupce a další. Jednotlivci i rodiny pocítují silnou potřebu pečovat o vlastní přežití. Je pochopitelné, že v těchto nejistých časech mnozí hledají bezpečí a jistotu.

Každodenní práce nás stojí mnoho sil. Před námi jsou nesnadné výzvy: splácení dluhů, výchova dětí a zabezpečení rodiny – potřebujeme oblečení, jídlo a přístřeší. Ježíš se ve svém kázání na hoře věnoval i základním potřebám člověka a své poselství shrnul slovy: „Po tom všem se shánějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete. Hledejte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno“ (Mt 6,32.33).

V těžkých časech, kdy se musíme opírat o Boha více než kdykoli předtím, existuje několik velmi praktických kroků založených na biblických principech.

Osnova lekce

Při studiu této lekce se budeme věnovat krizovým situacím, ve kterých může být ohroženo ekonomické blaho a zajištění jednotlivců i společnosti. Jak se má v takových situacích projevit naše křesťanství? Co od nás Bůh očekává?

- 2Pa 20,6–12: Bůh vždy na prvním místě (neděle)
- 1Pa 21,1–4: Důvěra a spoléhání na Boží péči (pondělí)
- 1Pt 3,3.4.8–12: Život v očekávání Kristova návratu (úterý)
- Mt 6,24; 1J 2,15–17: Jasně stanovené priority (středa)
- Zj 13,11–17: Důvěra v dobách krize (čtvrtek)

DEJ BOHA NA PRVNÍ MÍSTO

⁶ A [Jóšafat] řekl: „Hospodine, Bože našich otců, cožpak nejsi ty Bůh na nebi, který vládne nade všemi královstvími pronárodů? Máš v rukou moc a bohatýrskou sílu, nikdo se ti nemůže zpěčovat. ⁷ Což jsi to nebyl ty, náš Bože, jenž jsi vyhnal obyvatele této země před Izraelem, svým lidem? Dal jsi ji navěky potomkům Abrahama, svého přítele. ⁸ Usídlili se v ní a vybudovali ti v ní svatyni tvému jménu. Řekli: ⁹ „Jestliže na nás přijde něco zlého, meč soudu, mor či hlad, postavíme se před tento dům a před tebe, protože v tomto domě dlí tvé jméno, a ve svém soužení budeme k tobě volat, a ty nás vyslyšíš a zachráníš.“ ¹⁰ A nyní pohled' na Amónovce a Moábce i na horu Seír, kudy jsi Izraeli nedovolil projít, když přicházel z egyptské země; uhnul od nich a nevyhladil je. ¹¹ Hle, jak nám odplácejí. Přitáhli nás vyhnat z tvého vlastnictví, které jsi nám určil. ¹² Bože náš, což je nebudeš soudit? Nemáme sílu proti tomuto velikému množství, které táhne proti nám. Nevíme, co máme dělat, proto vzhlížíme k tobě.“ (2Pa 20,6–12)

Osobní studium

Jaké důležité duchovní principy se nacházejí v úvodních verších? Které z nich můžeme aplikovat do svých životních zápasů a obtíží?

Ke konci Jóšafatovy vlády bylo Judsko napadeno několika pohanskými královstvími. Jóšafat byl odvážný a statečný muž. Roky buďoval své vojsko a opevňená města a byl dobře připraven čelit téměř jakémukoli nepříteli. Přesto se v této krizi nespolehal na vlastní sílu, ale na Boží moc. Rozhodl se hledat Hospodina a vyhlásil půst v celém Judsku. Všichni lidé se shromáždili na nádvoří chrámu, jak se za to kdysi modlil král Šalomoun (viz Šalomounovu modlitbu ve 2Pa 6,14–42). Modlili se, aby Bůh zmátl jejich nepřátele, aby jeho jméno mohlo být oslaveno. Potom se král Jóšafat modlil: „Bože náš, což je nebudeš soudit? Nemáme sílu proti tomuto velikému množství, které táhne proti nám. Nevíme, co máme dělat, proto vzhlížíme k tobě“ (2Pa 20,12).

Poté, co se takto odevzdali Bohu, sestoupil Hospodinův duch na Jachziela, který řekl:

„Pozorně naslouchejte, všichni Judejci a obyvatelé Jeruzaléma, i ty, králi Jóšafate. Toto vám praví Hospodin: ‚Nebojte se a neděste se tohoto velikého množství.‘ Boj není váš, ale Boží. [...] Vy přitom bojovat nemusíte. Postavte se, Judejci a obyvatelé Jeruzaléma, stůjte a uvidíte, jak vás Hospodin zachrání. Nebojte se a neděste se a zítra proti nim vytáhněte! Hospodin bude s vámi“ (2Pa 20,15,17).

Druhý den brzy ráno král shromáždil lid a před nimi kráčeli zpěváci lévijci, aby chválili Hospodina. Potom král vyzval lid: „Věřte v Hospodina, svého Boha, a budete nepohnutelní; věřte jeho prorokům a bude vás provázet zdar“ (2Pa 20,20). Sbor začal zpívat a nepřátelé se navzájem ničili a „nikdo nevyvázl“ (2Pa 20,24). Judským mužům trvalo tři dny, než posbírali kořist z boje, a čtvrtý den se vrátili do Jeruzaléma se zpěvem.

Hospodin, který je vysvobodil, je tentýž Bůh, kterého milujeme a uctíváme i my. Jeho moc je dnes stejně velká jako tehdy. Důvěřovat Hospodinu a jeho vedení je výzvou pro nás.

Aplikace

Přečti si text 2Pa 20,20. Jaký zvláštní význam by měl mít tento text pro adventisty sedmého dne?

SPOLÉHEJ SE NA HOSPODINA, NE NA VLASTNÍ SÍLU

¹Proti Izraeli povstal satan a podnítil Davida, aby sečetl Izraele. ²David poručil Jóabovi a předákům lidu: „Jděte, spočítejte Izraele od Beer-šeby až k Danu a podejte mi zprávu, chci znát jejich počet.“ ³Jóab králi namítl: „Nechť Hospodin zvětší svůj lid třeba stokrát. Což nejsou ti všichni, králi, můj pane, služebníky mého pána? Proč to chce můj pán zjistit? Proč se má Izrael provinít?“ ⁴Královo rozhodnutí bylo však pro Jóaba nezvratné. Jóab vyšel a prošel celý Izrael. Pak přišel do Jeruzaléma. (1Pa 21,1–4)

Osobní studium

Král David se mohl zachovat mnohem lépe. Ze zkušenosti svého nejlepšího přítele Jónatana měl vědět, že když člověk uzavře smlouvu s Bohem, nezáleží na tom, zda má pár mužů nebo velké vojsko. Bůh nám může dát vítězství bez ohledu na naši sílu. V 1S 14,1–23 pisatel zaznamenává příběh o tom, jak Saulův syn Jónatan a jeho zbrojnoš porazili celou posádku Pelištejců – bylo to Hospodinovo dílo. V textu se velmi jasně říká, že jednal Hospodin (1S 14,6.10.12.23). Navzdory této zkušenosti, když nastaly pro krále Davida těžké časy, dovolil satanovi, aby ho pokoušel důvěřovat jen své vlastní síle a vynalézavosti.

Přečti si úvodní verše (1Pa 21,1–14). Proč se David rozhodl „spočítat Izrael“? Proč byl jeho velitel Jóab proti?

Davidově šlo hlavně o to, aby zjistil počet bojeschopných mužů (1Pa 21,5). Problémem bylo, že s celým nápadem přišel satan. Ten svedl Davida, aby se při obraně spoléhal více na vlastní síly než na Hospodinovu prozřetelnost. Jóab, velitel Davidovy armády, se pokoušel přesvědčit Davida, aby sčítání lidu nedělal. Viděl totiž, jak Bůh pracuje pro Izrael. Měl mnoho zkušeností s Božím vedením

a v Písmu není ani jedna zmínka o tom, že by vojsko pod jeho vedením nějakou bitvu prohrálo. David však trval na tom, aby sčítání pokračovalo. Z textu se dozvídáme, že Davidovo jednání přineslo národu pohromu.

Nikdy se nestalo, že by někdo důvěřoval Bohu zbytečně. Kdykoli bojujete pro Hospodina, dobře se připravte. Existuje výrok, který se připisuje britskému vládci a veliteli armády Oliveru Cromwellovi (1599–1658). Před jednou z bitev občanské války řekl svým vojákům: „Důvěřujte Bohu, moji chlapci, a mějte střelný prach suchý!“ Jinými slovy, udělejte vše, co můžete, abyste uspěli, ale uvědomte si, že vítězství nám může dát pouze Bůh.

V souvislosti s tématem, o kterém přemýšlíme, je velmi lákavé spoléhat se na výši částky na našem bankovním účtu nebo na to, že se o nás postará vláda. Písmo nás však učí, že ať se Boží lid ocitl v jakékoli krizi, pokud důvěřovali Bohu, on se o ně postaral.

Současnost bychom měli využít k tomu, abychom se dostali do souladu s Bohem, zbavili se dluhů a štedře nakládali s tím, co nám bylo dáno. Slovy staré duchovní písně: „Jestli jsme někdy předtím potřebovali Hospodina, určitě ho potřebujeme i nyní.“

Aplikace

Jak najít správnou rovnováhu mezi tím, co můžeme udělat sami (například postarat se o finanční zabezpečení sebe a své rodiny), a tím, že máme ve všem důvěřovat Hospodinu?

ŽIJ JEDNODUŠE

⁹Především vám chci říci, že ke konci dnů přijdou posměvači, kteří žijí, jak se jim zachce, a budou se posmívat: „Kde je ten jeho zaslíbený příchod? Od té doby, co zesnuli otcové, všechno zůstává tak, jak to bylo od počátku stvoření.“ [...]

⁹Pán neotálí splnit svá zaslíbení, jak si to někteří vykládají, nýbrž má s námi trpělivost, protože si nepřeje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání. ¹⁰Den Páně přijde jako přichází zloděj. Tehdy nebesa s rachotem zaniknou, vesmír se žářem roztaví a země se všemi lidskými činy bude postavena před soud. ¹¹Když tedy se toto vše rozplyne, jak svatě a zbožně musíte žít vy, ¹²kteří dychtivě očekáváte příchod Božího dne! V něm se nebesa roztaví v ohni a živly se rozpustí žářem. (2Pt 3,3.4.9–12)

Osobní studium

Jak bychom měli jako věřící reagovat na to, že žijeme ve stále složitější době? Máme si utáhnout opasky a přikrčit se, abychom přežili? Ne, máme dělat pravý opak. Protože víme, že konec světa a druhý příchod Krista je blízko, měli bychom chtít použít své prostředky k tomu, abychom druhé seznámili s radostným poselstvím o tom, co Bůh připravil těm, kteří ho milují. Víme, že jednoho dne, a to už brzy, všechno na této zemi shoří.

Uvažuj o úvodním textu (2Pt 3,3–12). Jaké je Petrovo poselství v těchto verších?

Z Božího slova chápeme, že Hospodin na konci věků neřekne andělům, aby náš majetek přestěhovali do nebe. Všechno na zemi shoří v konečném ohni, kdy všechny stopy hříchu a zla – kromě jizev na Kristových rukou – budou navždy zničeny.

Co bychom tedy měli dělat se svým majetkem? „Nyní by naši bratři měli zmenšovat svůj majetek místo toho, aby ho zvět-

šovali. Chystáme se přestěhovat do lepší země, do té nebeské. Nezabýdejme se zde na zemi, ale snažme se svůj majetek co nejvíce omezit.“ (CS 59)

Tato slova jsou stará více než sto let. Stále však platí, že času je málo, protože naše životy jsou vždy krátké. Co je šedesát, osmdesát nebo dokonce sto let (máme-li dobré geny, žijeme zdravě a nepostihne nás nějaká nehoda) ve srovnání s věčností? Náš život může skončit dřív, než dočteme tuto lekci. A první, co uvidíme pak, bude druhý příchod Ježíše Krista.

Jako věřící máme žít ve světle věčnosti. Ano, musíme tvrdě pracovat, abychom zajistili sebe a své rodiny. A pokud nás Hospodin požehnal bohatstvím, není na tom nic špatného, pokud si jej budeme užívat. Samozřejmě za předpokladu, že se nestaneme chamtivými a že budeme štedří vůči potřebným. Mějme však na paměti, že vše, co zde nashromáždíme, je pomíjivé, a pokud si nedáme pozor, může nám to přinést zkázu.

Aplikace

Pokud bys věděl, že Ježíš přijde za deset let, jak bys změnil svůj život? A pokud by to bylo za pět let? Nebo za tři?

STANOV SI PRIORITY

Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět a druhého milovat, k jednomu se přidá a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i majetku. (Mt 6,24)

¹⁵Nemilujte svět ani to, co je ve světě. Miluje-li kdo svět, láska Otcova v něm není. ¹⁶Neboť všechno, co je ve světě, po čem dychtí člověk a co chtějí jeho oči a na čem si v životě zakládá, není z Otce, ale ze světa. ¹⁷A svět pomíjí i jeho chtivost; kdo však činí vůli Boží, zůstává na věky. (1J 2,15–17)

Osobní studium

Ježíšova podobenství a učení a příběhy biblických postav jasně ukazují, že neexistuje poloviční oddanost Kristu. Buď jsme, nebo nejsme na Boží straně.

Když se Ježíše jeden zákoník zeptal, které přikázání je největší, Ježíš odpověděl: „Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své duše, z celé své mysli a z celé své síly!“ (Mk 12,30). Když všechno odevzdáme Kristu, nezůstane nám nic pro žádného jiného pána. Tak to je a tak by to mělo být i v našem životě.

Uvažuj o úvodním verši Mt 6,24. Jakou máš osobní zkušenost s pravdivostí těchto slov? Co je v této oblasti pro tebe největším pokušením?

Ježíš neřekl, že je obtížné sloužit Bohu a majetku, nebo že musíme být opatrní v tom, jak oběma sloužíme. Místo toho řekl,

že se to nedá. Tečka. Tato myšlenka by měla vnést do našich duší trochu strachu a chvění (Ep 2,12).

Uvažuj o textu 1J 2,15–17 (ČSP). Jak to, „po čem dychtí člověk a co chtějí jeho oči a na čem si v životě zakládá“, na nás působí? Proč to pro nás představuje nebezpečí? Jak se naše touhy pro nás mohou stát pokušením?

Není divu, že Pavel napsal: „Myslete na to, co je nahoře, ne na to, co je na zemi“ (Ko 3,2; ČSP). Samozřejmě, snáze se to řekne, než udělá. Pokušení a lákání světa máme každý den před očima. Vábení toho, „co je na zemi“, je silné. Naše nitro touží po okamžitém uspokojení. I ten nejvěrnější křesťan občas sklouzne a pocítí lásku k tomu, „co je na zemi“. A i když víme, že jednoho dne to všechno skončí, stále cítíme, že nás to táhne k pomíjivým věcem. Dobrou zprávou však je, že se přesto nemusíme nechat odtáhnout od Pána.

Aplikace

Přečti si text 2Pt 3,10–14. Jak by tato slova měla ovlivňovat náš způsob života, včetně toho, jak zacházíme s naším majetkem?

AŽ NEBUDE MOŽNÉ KUPOVAT ANI PRODÁVAT

¹¹Vtom jsem viděl jinou šelmu, jak vyvstala ze země: měla dva rohy jako beránek, ale mluvila jako drak. ¹²Z pověření té první šelmy vykonává veškerou její moc. Nutí zemi a její obyvatele, aby klekali před první šelmou, které se zahojila její smrtelná rána. ¹³A činí veliká znamení, dokonce i oheň z nebe nechá před zraky lidí sestoupit na zem. ¹⁴Bylo jí dáno dělat znamení ke cti první šelmy a svádět jimi obyvatele země; rozkazuje obyvatelům země, aby postavili sochu té šelmě, která byla smrtelně zraněna mečem, a přece zůstala naživu. ¹⁵Je jí dáno, aby do sochy té šelmy vdechla život, takže ta socha mluvila a vydala rozkaz, že zemrou všichni, kdo před ní nepokleknou. ¹⁶A nutí všechny, malé i velké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch, ¹⁷aby nemohl kupovat ani prodávat, kdo není označen jménem té šelmy nebo číslicí jejího jména. (Zj 13,11–17)

Osobní studium

Bible vykresluje bolestný obraz světa před druhým příchodem Ježíše. Daniel říká, že přijde „soužení, jaké nebylo od vzniku národa až do této doby“ (Da 12,1). Vzhledem k některým opravdu temným obdobím v minulosti musí být to, o čem zde Daniel mluví, opravdu velmi zlé.

I kniha Zjevení poukazuje na znepokojivé časy před Kristovým návratem.

Uvažuj o úvodním textu (Zj 13,11–17). Jak souvisí otázka finančních záležitostí s pronásledováním na konci času?

Nemoci něco koupit nebo prodat? Jak velká část našeho života se točí kolem nakupování a prodávání? Naše práce je v jistém smyslu prodejem našeho času, dovedností a zboží těm, kteří si je chtějí koupit. Nemoci cokoli koupit nebo prodat však znamená neschopnost fungovat ve společnosti, ve které žijeme. Tlak na ty, kteří zůstanou věrní, pak bude obrovský. Navíc čím více peněz máme, tím větší podíl budeme mít na tomto světě (alespoň co se týče materiálních statků), a tak tlak na způsobení se bude určitě ještě silnější.

Jak se na to můžeme připravit? Nyní se připravujeme tak, že se prostřednictvím Boží milosti ujistíme, že nejsme otroky svých peněz a svého majetku. Pokud se nyní nepřipoutáme k majetku, budeme mít mnohem menší problém se ho vzdát, pokud si to budou okolnosti vyžadovat.

Přečti si text Dt 14,22.23. Co mělo být motivací k odvádění desátků? Co se z toho můžeme naučit v souvislosti s dobou konce?

Bůh prostřednictvím Mojžíše vysvětlil, že jedním z důvodů, proč ustanovil systém desátků, bylo, „aby ses učil bát Hospodina, svého Boha, po všechny dny“ (Dt 14,23). V textu Žalmu 31,20 vidíme, že „bát se Hospodina“ znamená mu důvěřovat: „Jak velká je dobrota, kterou chováš vůči těm, kdo se tě bojí! Před lidskými syny ji prokazuješ těm, kdo v tobě hledají útočiště“ (ČSP).

Chápeme, že Bůh ustanovil systém desátků, aby nás chránil před sobectvím a povzbuzoval nás k důvěře, že se o nás postará. Přestože věrnost v desátkách určitě není zárukou, že lidé nakonec zůstanou věrní, ti, kteří nejsou věrní v desátkách, budou v budoucnu prožívat velký zápas.

Aplikace

Čeho se v souvislosti s budoucností nejvíc obáváš? Co můžeš udělat se svým strachem?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Ačkoli nic v Bibli neříká, že bohatství je špatné, zároveň nenacházíme texty, které by spojovaly bohatství s posilováním oddanosti Bohu. Ve skutečnosti platí opačné nebezpečí. „Musíme se vzdát všeho, co by nás odvádělo od Boha. Mnoho lidí uctívá bohatství. Touha po majetku a láska k penězům je připoutávájí k satanovi. Jiní nade všechno cení uznání a pocty lidí. Touží po tom, aby k nim ostatní vzhlíželi s obdivem a oslavovali je. Další lidé touží po snadném a sobeckém životě bez námahy. To všechno však musíme překonat. Nemůžeme napůl náležet Bohu a napůl se věnovat sobeckým zájmům, běžným v tomto světě. Božími dětmi můžeme být jen tehdy, když jimi budeme naplno.“ (SC 44; CVP 46)

V předchozích lekcích jsme mluvili o tom, jak církev rostla a jak byli první křesťané štedří. Nikdy v minulosti se však církev neměla tak dobře, jako se má dnes v mnoha zemích světa. Otázkou je, za jakou cenu. Blahobyt ovlivňuje naši spiritualitu – a určitě ne k dobrému. Proč? Bohatství a materiální hojnost nepodporují křesťanské ctnosti sebezapření a sebeobětování. Dá se nemilovat svět a jeho nabídky, když máme v chladničce více jídla, než dokážeme sníst, když vlastníme pěkné auto, když nakupujeme online přes půl světa, když máme nejnovější televizory, počítače a telefony? Mnozí členové naší církve takový luxus nemají. My však žijeme v zemi, která patří mezi ty bohatší. Luxus a bohatství jsou nebezpečné. Nemluvíme o „milionářích“, kteří jsou si svého bohatství vědomi, a pokud se rozhodnou, mohou mnoho prostředků věnovat na charitu či rozvoj Božího díla. Chceme poukázat na ty, kdo patří do střední třídy. Uprostřed chytrých telefonů, počítačů, klimatizací a SUV jsou natolik oklamáni, že vůbec nemají pocit, že i jako „střední třída“ jsou v nebezpečí, že je jejich vlastní pohodlí duchovně pokazí. Proto mohou být desátky mocnou duchovní protilátkou proti nebezpečí bohatství, a to i pro ty, kteří nepatří k nejbohatším lidem v zemi.

Otázky k rozhovoru

1. *I když nepatříme mezi nejbohatší lidi na zemi, proč si musíme dávat pozor na svůj postoj k penězům a bohatství?*
2. *Jaké praktické kroky (kromě desátků) nám mohou pomoci se příliš „nezamotat“ do věcí tohoto světa?*
3. *Co by se stalo, kdybys od zítřka nemohl kupovat nebo prodávat, protože patříš mezi ty, „kteří zachovávají Boží přikázání a věnost Ježíši“ (Zj 14,12)? Co by to udělalo s tvou vírou?*

Odměna za věrnost

Texty na tento týden

Žd 11,6; Iz 62,11; Ř 6,23; J 14,1–3; Zj 21; Mt 25,20–23, Ř 8,16–18

Základní verš

„Jeho pán mu odpověděl: ‚Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána.‘“ (Mt 25,21)

Spasení si nikdo z nás nemůže ničím zasloužit. Díky nezasloužené Boží milosti nám však Bible představuje naději na odměnu, budeme-li žít věrně. Všechno, co dostáváme, je vždy a jen z Boží milosti.

Jak napsal žalmista David: „Hospodinův zákon je dokonalý, udržuje při životě. Hospodinovo svědectví je pravdivé, nezkušený jím zmoudří. Hospodinova ustanovení jsou přímá, jsou pro radost srdci. Hospodinovo přikázání je ryzí, dává očím světlo. Hospodinova bázeň je čistá, ob stojí navždy. Hospodinovy řády jsou pravda, jsou nejvyšší spravedlivé, nad zlato vzácnější, nad množství ryzího zlata, sladší než med, než včelí med z plástve. Jsou poučením i pro tvého služebníka, když na ně dbá, má odměnu hojnou“ (Ž 19,8–12).

Bible na různých místech mluví o odměně. Připomíná nám, jaká zaslíbení jsme prostřednictvím Krista a v Kristu dostali a co všechno je pro nás připraveno po druhém příchodu Ježíše, kdy jednou provždy skončí temné období hříchu.

Tento týden budeme uvažovat o těchto zaslíbeních a o jistotě, že se jednou naplní.

Osnova lekce

Závěrečná lekce tohoto čtvrtletí není jen souhrnem témat, která jsme studovali, ale obrací naši pozornost do budoucnosti, k té největší motivaci věrného života a moudrého hospodaření s tím, co nám bylo svěřeno.

- Žd 11,6; Iz 40,10: Věrnost bude odměněna (neděle)
- J 14,1.3: Zaslíbení věčného života (pondělí)
- Zj 21,1–5: Zaslíbení nového domova (úterý)
- Mt 25,14–23: Budoucí „skládání účtů“ (středa)
- Ř 8,16–18: Život s vizí a nadějí (čtvrtek)

ODMĚNA ZA VĚRNOST

Bez víry však není možné zalíbit se Bohu. Kdo k němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kdo ho hledají. (Žd 11,6)

Panovník Hospodin přichází s mocí, jeho paže se ujme vlády. Hle, svoji mzdu má s sebou, u sebe svůj výdělek. (Iz 40,10)

Hle, Hospodin dává slyšet až do dálav země výzvu: „Vyřídte dceři sijónské: Hle, přichází tvá spása!“ Hle, svoji mzdu má s sebou, u sebe svůj výdělek. (Iz 62,11)

Hle, přijdu brzo, a má odplata se mnou; odplatím každému podle toho, jak jednal. (Zj 22,12)

Osobní studium

O čem hovoří dnešní texty? Jak bychom měli reagovat na jejich poselství?

Žd 11,6

Iz 40,10

Iz 62,11

Zj 22,12

Odměna od Boha jeho věrným je jedinečná a podobně jako mnohé duchovní věci přesahuje naše chápání. „Slovy nelze popsat odměnu, která čeká spravedlivé. Pochopí ji jen lidé, kteří ji zakusí. Rozum smrtelného člověka nemůže pochopit slávu Božího ráje.“ (GC 675; VDV 435)

Ježíš zakončil blahoslavenství, kterými začíná kázání na hoře, těmito slovy: „Blaze vám, když vás budou tupit a pronásledovat a lživě mluvit proti vám všechno zlé kvůli mně. Radujte se a jásejte, protože máte hojnou odměnu v nebesích; stejně proná-

sledovali i proroky, kteří byli před vámi“ (Mt 5,11,12).

Po kapitole, ve které se mluví o hrdinech víry a jejich naději (Žd 11), začíná autor další kapitolu vysvětlením, proč byl Ježíš ochoten zemřít na kříži. „Proto i my, obklopeni takovým zástupem svědků, odhodme všechnu přítěž i hřích, který se nás tak snadno přichytí, a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo, s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle. Místo radosti, která se mu nabízela, podstoupil kříž, nedbaje na potupu; proto usedl po pravici Božího trůnu“ (Žd 12,1,2).

Dostat odměnu za věrnost však není totéž jako spasení ze skutků. Nikdo z nás a ani žádný hrdina víry zmíněný v Písmu neměl skutky dost dobré, aby získal před Bohem nějakou zásluhu. V tom spočívá celý smysl kříže. Kdybychom se mohli zachránit skutky, Ježíš by nikdy nemusel umírat na kříži. Spasení je a navždy zůstane darem milosti. „Když z milosti, tedy ne na základě skutků – jinak by milost nebyla milostí“ (Ř 11,6). Jakákoliv odměna, kterou od Boha dostaneme, je jen výsledkem toho, co Bůh pro nás a v nás udělal.

Aplikace

Jak rozumíš rozdíl mezi spasením z milosti a odměnou za dobré skutky? Naformuluj svou odpověď a poděl se o ni ve třídě sobotní školy.

VĚČNÝ ŽIVOT

¹Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věřte v Boha, věřte i ve mne. ²V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. ³A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já. (J 14,1-3)

Osobní studium

Nás všechny (ať se nám to líbí, nebo ne) čeká věčnost. Podle Bible tato věčnost přijde jako jedna ze dvou možností, které se navzájem vylučují: buď věčný život, nebo věčná smrt. To je všechno. Žádná střední cesta. Žádné kulhání, žádné výlety jednou na jednu a poté na druhou stranu. Buď život, nebo smrt. Je to jedna ze situací, které se dají popsat slovy: buď všechno, nebo nic.

Písmo je v tomto jasné a nenechává žádné pochybnosti. „Mzdou hříchu je smrt, ale darem Boží milosti je život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu“ (Ř 6,23). „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný“ (J 3,16). Je těžké představit si dvě vyhraněnější nebo odlišnější možnosti, že?

Je pravděpodobné, že pokud čtete tyto lekce, vybrali jste si věčný život nebo tuto možnost alespoň zvažujete. Bůh má jedinečnou schopnost udělat vše, o čem říká, že udělat může – splnit všechny své sliby. Na-

ším úkolem je jednoduše mu věřit, přijmout Ježíšovy zásluhy a spolehnout se na to, co nám řekl.

Jaké povzbuzení a jaká zaslíbení se nacházejí v úvodních verších (J 14,1-3)? V čem spočívá jejich důležitost a krása?

Tato nádherná slova naděje řekl Ježíš učedníkům v posledních dnech své pozemské služby. Měla být pro ně posilou v době zkoušek a trápení. Pokud je přijmeme, mohou mít stejný vliv i na nás. Ježíš přišel z nebe, zemřel na kříži, byl vzkříšen, vrátil se do nebe a slíbil nám: „Opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já“ (J 14,3).

Kristova smrt na kříži při jeho prvním příchodu je toho největší zárukou. Ježíš přijde znovu. Vždyť bez druhého příchodu by ten první byl úplně zbytečný. Stejnou jistotu, že Ježíš za nás zemřel na kříži, můžeme mít i v souvislosti s jeho druhým příchodem. „A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já“ (J 14,3).

Aplikace

Uvažuj o myšlence, že Kristův první příchod je zárukou jeho druhého příchodu. Jak bys tuto spojitost vysvětlil vlastními slovy? Jaký pocit tě naplňuje v souvislosti se zaslíbením druhého příchodu?

NOVÝ JERUZALÉM

¹A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo. ²A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha. ³A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: „Hle, přibyték Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi, a setře jim každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo.“ ⁴Ten, který seděl na trůnu, řekl: „Hle, všechno tvořím nové.“ A řekl: „Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá.“ (Zj 21,1–5)

Osobní studium

Právě nový Jeruzalém byl tím, co kdysi Abraham viděl vírou: „A upínal naději k městu s pevnými základy, jehož stavitelem a tvůrcem je sám Bůh“ (Žd 11,10). Nový Jeruzalém je Boží mistrovské dílo, postavené pro ty, kteří ho milují a zachovávají jeho příkázání. Bude domovem věrných Božích dětí v nebi během tisíciletí a pak na nové zemi po celou věčnost. Pro ty z nás, kteří se neradi balí a stěhují, je zde dobrá zpráva: Bůh se o všechno postará. Jan říká, že viděl nový Jeruzalém sestupovat od Boha.

Přečti si Zjevení 21. kapitoly. Pokus se shrnout, jaká zaslíbení v této kapitole můžeme najít.

Jen některá zaslíbení z těchto veršů si dokážeme představit. Naše mysl je příliš ovlivněná hříchem a známe jen padlý, hříchem pokřivený svět. Ale to, co k nám z těchto slov doléhá, je plně naděje.

Tak jako Ježíš byl s námi v tomto padlém světě, když přišel v těle, bude s námi i na nové zemi. Jaká přednost to musela být pro ty, kteří viděli Ježíše zblízka a osobně! Tuto příležitost budeme mít jednou i my. Při druhém příchodu bude vládnout jen čistá radost a vděčnost. Tuto úžasnou zkušenost nebude zkruslovat žádný závoj hříchu.

Potom i my, kteří známe jen slzy a smutek, pláč a bolest, porozumíme jednomu z největších zaslíbení v celé Bibli: „A setře jim každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo“ (Zj 21,4). Pomine všechno, co sice bylo, ale nikdy nemělo být součástí stvoření.

Z Božího trůnu proudí čistá řeka života a na obou stranách řeky je strom života. Bude tam Boží trůn a vykoupení „budou hledět na jeho tvář“ (Zj 22,4). Opět budou žít v blízkosti Boha, který nám nyní tak bolestně chybí.

Aplikace

Uvažuj o textu Zj 21,8. Jaký osud čeká ty, kteří budou čelit druhé smrti? Který ze zmíněných hříchů by Ježíš nemohl odpustit? Proč jsou tedy tito lidé ztraceni, zatímco jiní, kteří se dopustili stejných hříchů, budou zachráněni? Jaký je zásadní rozdíl mezi těmito dvěma skupinami?

ČAS ÚČTOVÁNÍ

¹⁴Bude tomu, jako když člověk, který se chystal na cestu, zavolal své služebníky a svěřil jim svůj majetek; ¹⁵Jednomu dal pět hřiven, druhému dvě, třetímu jednu, každému podle jeho schopností, a odcestoval. ¹⁶Ten, který přijal pět hřiven, ihned se s nimi dal do podnikání a vyzískal jiných pět. ¹⁷Tak i ten, který měl dvě, získal jiné dvě. ¹⁸Ten, který přijal jednu, šel, vykopal jámu a ukryl peníze svého pána. ¹⁹Po dlouhé době se pán těch služebníků vrátil a začal účtovat. ²⁰Přistoupil ten, který přijal pět hřiven, přinesl jiných pět a řekl: „Pane, svěřil jsi mi pět hřiven; hle, jiných pět jsem jimi získal.“ ²¹Jeho pán mu odpověděl: „Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána.“ ²²Přistoupil ten se dvěma hřivnami a řekl: „Pane, svěřil jsi mi dvě hřivny; hle, jiné dvě jsem získal.“ ²³Jeho pán mu odpověděl: „Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána.“ (Mt 25,14–23)

Osobní studium

Krátce před Ježíšovým ukřižováním ho jeho učedníci požádali: „Pověz nám, kdy to nastane a jaké bude znamení tvého příchodu a skonání věkul“ (Mt 24,3). Ježíš pak poměrně podrobně odpovídá na jejich otázky. Matouš 24 hovoří o znameních ve světě kolem nás, jako jsou války a katastrofy. Následující kapitola (Matouš 25) popisuje, jak na tom je církev těsně předtím, než Ježíš znovu přijde. To ilustrují tři příběhy. Jedním z nich je podobenství o hřivnách (ČEP) nebo talentech (ČSP), které ukazuje, jak Boží lid využívá svěřené dary.

Uvažuj o těchto verších Mt 25,14–19. Co to znamená, že pán „účtoval“ se svými sluhy (Mt 25,19)?

Někdy považujeme hřivny za dary, jako je dar zpěvu, kázání nebo pohostinnosti. Ale v podobném příběhu o hřivnách (L 19,12–24) jsou za hřivny považovány peníze a je velmi konkrétně popsáno, jak s těmito penězi služebníci hospodařili. Ellen G. Whiteová

k tomu napsala: „Bylo mi ukázáno, že podobenství o hřivnách nebylo úplně pochopeno. Toto důležité naučení dostali učedníci pro užitek křesťanů žijících v posledních dnech. A tyto hřivny nepředstavují jen schopnost kázat a vyučovat z Božího slova. Podobenství se vztahuje i na časné prostředky, které Bůh svěřil svému lidu.“ (1T 197)

Uvažuj o verších Mt 25,20–23. Co říká pán těm, kteří byli věrnými správci svěřených prostředků při podpoře jeho záležitostí? Co to znamená „vejdi a raduj se u svého pána“ (Mt 25,23)?

Jestliže se porovnáváme s druhými (což není moc povznášející aktivita), je jen přirozené, že vidíme různé množství svěřených darů. Pokud má někdo víc, má i větší odpovědnost. V tomto příběhu je to však osoba s jedinou hřivnou – nejméně penězi –, která se ukázala jako nevěrná a přišla o Boží království. Namísto přemýšlení o odpovědnosti jiných se soustředme na to, co Bůh svěřil nám. Uvažujme, jak toho můžeme využít k jeho slávě.

Aplikace

Jak využíváš dary, které jsi dostal od Boha? Jak dopadne jeho „účtování“ s tebou? Co potřebuješ v této souvislosti ve svém životě změnit?

HLEDĚT NA TO, CO JE PŘED NÁMI

¹⁶Tak Boží Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti. ¹⁷A jsme-li děti, tedy i dědicové – dědicové Boží, spoludědicové Kristovi; trpíme-li spolu s ním, budeme spolu s ním účastní Boží slávy. ¹⁸Soudím totiž, že utrpení nynějšího času se nedají srovnat s budoucí slávou, která má být na nás zjevena. (Ř 8,16–18)

Osobní studium

Pavel se po svém obrácení naplno pustil do služby pro Krista. Díky svému vzdělání a bystré mysli mohl být ze světského hlediska velmi úspěšný. Tak jako Mojžíš, i Pavel se rozhodl trpět s věrnými Božími dětmi pro Krista. Prošel mnoha těžkými situacemi – bitím, kamenováním, vězněním, hladem, zimou, ztroskotání... (2K 11,24–33). Jak to všechno mohl vydržet?

Uvažuj o úvodním textu (Ř 8,16–18). Jak ovlivnilo jeho věrnost poznání, že je Božím dítětem?

Hodnota, kterou Pavel připisoval odměně věřících, souvisí s tím, co všechno pro něho znamenalo trpět pro Krista. Z vězení napsal: „Bratří, já nemám za to, že jsem již u cíle; jen to mohu říci: zapomínáje na to, co je za mnou, upřen k tomu, co je přede mnou, běžím k cíli, abych získal nebeskou cenu, jíž je Boží povolání v Kristu Ježíši“ (Fp 3,13.14).

Přečti si text 1Tm 6,6–12, který jsme již studovali v jedné z předchozích lekcí. Jaké je klíčové poselství tohoto textu?

Z biblického pohledu znamená úspěch, když máme to, co potřebujeme, a tehdy, kdy

to potřebujeme. Důkazem prosperity není hromadění majetku. Tato otázka úzce souvisí s Božím zaslíbením ve Fp 4,19: „Můj Bůh vám dá všechno, co potřebujete, podle svého bohatství v slávě v Kristu Ježíši.“ Jsme-li takto úspěšní, je důležité cítit a vyjadřovat vděčnost Bohu za to, co v něm máme a důvěřovat mu.

Bůh neslibuje svým dětem, že všechny budou bohaté a budou mít majetek. Ve skutečnosti říká, že všichni, kdo žijí zbožně, budou pronásledováni. To, co nabízí, je lepší než jakékoli bohatství světa. Bůh říká: „Naplním tvé potřeby a kamkoli půjdeš, budu s tebou.“ Na konci pak dá svým věrným skutečné bohatství – věčný život. Jaká úžasná odměna!

Na konci svého života mohl Pavel říci: „Neboť já již budu obětován, přišel čas mého odchodu. Dobrý boj jsem bojoval, běh jsem dokončil, víru zachoval. Nyní je pro mne připraven vavříin spravedlnosti, který mi dá v onen den Pán, ten spravedlivý soudce. A nejen mně, nýbrž všem, kdo s láskou vyhlížejí jeho příchod“ (2Tm 4,6–8). Kéž bychom my všichni díky Boží milosti mohli říci totéž a se stejnou jistotou.

Aplikace

Pohled do budoucnosti je pro věřícího člověka plný naděje a radosti z Kristova druhého příchodu. Jaké biblické texty ti pomáhají připomenout, co Ježíš připravuje pro ty, kteří v něj uvěřili?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přinášíme popis církevní rodiny, která věrně spravuje Boží prostředky a záležitosti na zemi.
Vize hospodaření pro církev adventistů sedmého dne na celém světě

V budoucnosti... Kazatelé a místní sboroví činovníci úspěšně vytvořili vhodné prostředí pro hospodaření v církvi. Učí, školí, podporují a povzbuzují církevní rodinu v biblickém hospodaření s penězi.

Lidé uplatňují ve svém životě biblické principy. Jsou stále štedřejší, pravidelně si šetří na neočekávané výdaje a vymaňují se z otroctví spotřebitelských dluhů.

Jejich způsob života se vyznačuje střídmostí, disciplínou a spokojeností. Peníze už pro ně nejsou na prvním místě a jejich vztah s Bohem Stvořitelem se upevňuje.

V sobotu ráno lidé přicházejí do shromáždění. Jsou klidní – nebojí se finančních problémů, převládá v nich pocit spokojenosti a vděčnosti.

Manželské konflikty způsobené penězi už téměř vymizely. Na bohoslužbu manželé přicházejí s pocitem naděje a očekávání Boží přítomnosti a jeho působení mezi nimi.

Celá služba církve je finančně zajištěná a má velký vliv. Prakticky projevuje Kristovu lásku těm, kteří jsou v nouzi.

Jsou k dispozici finanční prostředky na provoz církevních institucí, které úžasným způsobem podporují službu lidem a jsou výborně zajištěny.

Před námi všemi stojí otázka: „K jaké práci nás Bůh povolává a jaké prostředky nám pro tuto práci svěřil?“

Převzato z knihy: REID Edward, Gordon BOTTING, Dick HANSON and Ben MAXSON: *Faith and Finance (Financial Planning with a Faith Factor)*. NAD 2009.

Otázky k rozhovoru

1. Uvažujte o tom, jak máme chápat dvě velmi jasné biblické pravdy: spasení z víry a odměna podle skutků. Jak tyto dva pojmy sladit?
2. Být spokojeni s tím, co máme, neznamená, že se nemůžeme snažit zlepšit svou finanční situaci. Proč? Proč tyto dvě myšlenky nejsou nutně v rozporu?
3. Není pochyb o tom, že nás čeká věčnost. Která naše současná rozhodnutí – dokonce i ta zdánlivě nevýznamná – pomohou určit, jaká bude naše věčnost?

POUŽITÉ ZKRATKY

Biblické překlady

Standardně je v lekcích Průvodce studiem Bible používán Český ekumenický překlad (ČEP). Pokud je použit jiný překlad, je u odkazu verše uvedena následující zkratka:

B21 Bible, překlad 21. století

ČSP Český studijní překlad

Díla Ellen G. Whiteové

U českých překladů knih Ellen G. Whiteové je uváděno nejnovější vydání z nakladatelství Advent-Orion.

Zkratka	Anglický název	Zkratka	Český překlad
AA	The Acts of the Apostles	PNL	Poslové naděje a lásky
COL	Christ's Object Lessons	PM	Perly moudrosti
DA	The Desire of Ages	TV	Touha věků
Ed	Education	Vých	Výchova
GC	The Great Controversy	VDV	Velké drama věků
MB	Thoughts from the Mount of Blessing	MON	Myšlenky o naději
PK	Prophets and Kings	OSU	Od slávy k úpadku
PP	Patriarchs and Prophets	NUD	Na úsvitu dějin
SC	Steps to Christ	CVP	Cesta k vnitřnímu pokoji
AH	The Adventist Home	ŠD	Šťastný domov

Zkratka	Anglický název
AG	God's Amazing Grace
CS	Counsels on Stewardship
T	Testimonies for the Church

Další materiály

Zkratka	Anglický název
AUG	Atlantic Union Gleaner
BC	The Seventh-day Adventist Bible Commentary
RH	Advent Review and Sabbath Herald

Všem dárcům děkujeme za jejich ochotu podporovat práci církve v naší zemi i v prostoru světa kolem nás.

Církev adventistů sedmého dne financuje většinu svých projektů z vlastních zdrojů prostřednictvím různých sbírek. Každou sobotu proběhnou v našich shromážděních sbírky dvě. Jedna je určena na provoz místního sboru a druhá na podporu různých celosvětových misijních projektů.

Informace pro pokladníky sborů – misijní sbírky jsou odesílány na účet příslušného sdružení. První část variabilního symbolu je ve sloupci VS, druhá část variabilního symbolu je přidělené číslo sboru.

Plán tematických sobot, týdnů a sbírek v roce 2023			
	Téma soboty	Sbírka	VS
Leden			
7. 1.	Den modlitby a půstu		
14. 1.	Den zdraví		
21. 1.	10 dní modliteb (11.–21. 1.)		
21. 1.	Den náboženské svobody	Sbírka DNS pro ČSU	4
28. 1.			
Únor			
4. 2.	Den osobní evangelizace		
11. 2.			
18. 2.	Národní týden manželství (13.–19. 2.)		
25. 2.			
Březen			
4. 3.	Modlitební den žen		
11. 3.	Den adventistického rádia AWR	Sbírka pro AWR	9
18. 3.	Den dětí a mládeže		
25. 3.	Modlitební týden mládeže (18.–25. 3.)	Sbírka MTM pro EUD	110
25. 3.	Den křesťanského vzdělávání		
25. 3.	Sbírka 13. soboty pro Středovýchodní africkou divizi	Sbírka 13. soboty	13

Poznámky

Poznámky

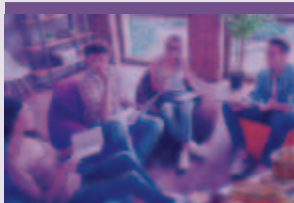

HopeTV.cz

NABÍDKOVÝ LIST 1.Q 2023

NOVINKY

Small
Group
Ministry

Dr. László Szabó

Spolu v kruhu

Aktuálnost a fungování malých skupinek

Základní kurz

SPOLU V KRUHU LÁSZLÓ SZABÓ

Studijní materiál prvotně určený pro účastníky kurzů, ve kterých autor – kazatel a pedagog působící na Teologické vysoké škole ve Friedensau – ve dvanácti kapitolách představuje, co vše je třeba udělat pro to, aby společenství věřících mohlo fungovat zdravě a rozvíjet se třeba tím, že se vytvoří živé malé skupinky. Kniha není žádnou lacinou kuchařkou, ale spíše motivačním nástrojem pro ty, kterým leží na srdci budování vztahů, které jsou pak připraveny přijmout i nově přichozí.

13 × 20 cm / 144 stran / brožura

ZDRAVÍ A POHODA NEJSOU NÁHODA JANA KRYNSKÁ

Doktorka Krynská připravovala v časopise Advent seriál o zdravém životním stylu, který se skrývá pod „širfou“ NewstartPlus®. Z této série článků pak vnikla kniha, která představuje oněch osm základních principů pro zdraví. Články k jednotlivým bodům vznikly na základě poznatků soudobé medicíny, zkušeností z autorčiny lékařské praxe a inspirace materiály společnosti Liga Leben und Gesundheit ve formě časopisu i internetově.

10,5 × 15 cm / 88 stran / brožura

DOTOVANÁ CENA

Jana Krynská

MOŽNOST OBJEDNÁNÍ

▶ Advent-Orion, spol. s r. o.
Roztocká 44/5, 160 00 Praha 6 – Sedlec
tel.: 558 359 100, 603 553 628
e-mail: expedice@adventorion.cz
www.adventorion.cz

- ▶ Prostřednictvím sborového traktátníka doručení v příští zásilce do vašeho sboru (*neplatí se poštovné ani balné*).
- ▶ Osobní objednání – zásilky jsou expedovány po obdržení objednávky na adresu objednatele (*poštovné a balné ve výši 100 Kč*).

NOVINKY

George R. Knight

Boží pravda může změnit tvůj život

BOŽÍ PRAVDA MŮŽE ZMĚNIT TVŮJ ŽIVOT

GEORGE R. KNIGHT

Autor řady bestsellerů, George R. Knight, vysvětluje, hlavní témata Bible způsobem, který je srozumitelný a dobře uchopitelný i v současném pluralitním světě. Kniha je proto nejen stručným úvodem do učení nejvlivnější a nejprodávanější knihy historie, ale také pozvánkou k dalšímu studiu. Koneckonců, není nic důležitějšího než porozumět Boží pravdě o světě a našich životech.

13 × 20 cm / 120 stran / brožura

DOTOVANÁ CENA

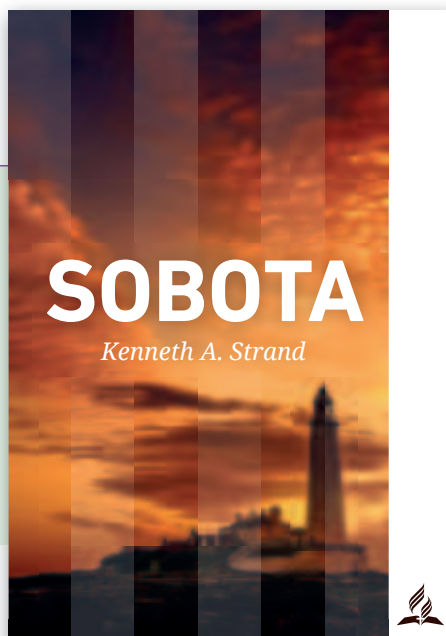

SOBOTA

KENNETH A. STRAND

Ve spolupráci s Adventistickým teologickým institutem se připravuje vydání rozsáhlé publikace Handbook of Seventh-day Adventist theology (Příručka teologie adventistů sedmého dne), v níž téměř tři desítky významných teologů ve 27 kapitolách uceleně představují současnou adventistickou teologii. Jako „ochutnávka“ vychází brožura obsahující kapitolu o dni Božího odpočinku.

15 × 21 cm / 100 stran / brožura

HopeTV nabízí naději v každém záběru

Achillovy paty evoluce

Mnozí lidé věří, že evoluce je nezpochybnitelným faktem a odolá všem útokům, jako Achilles ve svém zlatém brnění. Je to ale opravdu tak?

Ahoj, námořníci!

Valí se sem vlna dětské zábavy! Nasedněte se svými dětmi a s posádkou kapely Only His na loď a vydejte se na dobrodružnou plavbu.

Projekt rodina

Kdysi byla fungující rodina samozřejmostí, dnes je spíše vzácností. Proto vznikl Projekt rodina – seriál, v němž vás vztahová poradkyně Milena Mikulková provede celou problematikou vztahů a rodinného života.

Hledání 2

Seriál Hledání 2 sklídl po celém světě již mnoho ocenění a svým moderním zpracováním může i vám pomoci seznámit vaše přátele s křesťanstvím a nenásilnou formou je oslovit poselstvím evangelia.

Dále z archivu doporučujeme:

Mentis
HopeTV Czech

Igor Batavský:
Mentální výkonnost
člověka
HopeTV Czech

Také ateista
HopeTV Czech

Miroslav Kyllar:
Tajemství proroctví
HopeTV Czech

Sedmý den
HopeTV Czech

Max Krámpal:
Stavy a vzťahy
HopeTV Czech

A také dalších křesťanských videí

HopeTV uvádí nový dětský seriál

AHOJ, NÁMOŘNÍCI!

**VYDEJTE SE S NÁMI
NA PLAVBU PO MOŘI**

Naučíte se nové písničky
a dozvíte se spoustu
zajímavých věcí

Sledujte zdarma
na [YouTube](https://www.youtube.com)
a www.hopetv.cz

MATĚJ

KAREL

**KAPITÁN
JIRKA**

HopeTV®

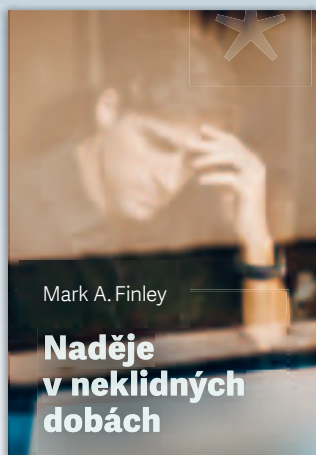
Církev adventistů
sedmého dne

MISIE KNIHAMÍ

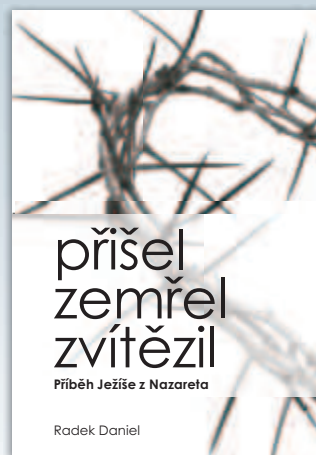
sada 5 brožur / 15 × 21 cm

brožura / 104 stran / 13 × 20 cm

brožura / 100 stran / 10,5 × 15 cm

brožura / 176 stran / 11,5 × 17 cm

DOTOVANÉ CENY

ČTENÍ PRO TY, KDO CHTĚJÍ VIDĚT DÁL

ZA **OBZOREM**

DOTOVANÁ CENA

www.zaobzoremlive.cz

Jednotlivá čísla jsou zdarma
ke stažení na adrese

[www.advent-orion.cz/ke-stazeni/
casopis-za-obzorem](http://www.advent-orion.cz/ke-stazeni/casopis-za-obzorem)

INTERNETOVÉ STRÁNKY SOBOTNÍ ŠKOLY <http://sobotniskola.casd.cz>

základní informace o sobotní škole / lekce ve formátu pdf / doplňkové materiály / odkazy na další studijní pomůcky / podněty k modlitbám

